

2019

Вісник

Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ

www.ugcc.if.ua

Адміністративні
акти

Пастирські
послання

Синодальні
рішення

“Веселі канікули з Богом” в урочищі Підлюте
літо 2019

ВІСНИК

Івано-Франківської Архієпархії

№ 16

(2019 р. Б.)

«НОВА ЗОРЯ»

М. ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

2020 р. Б.

ВІСНИК
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УГКЦ
№ 16 (2019 р. Б.)

Редакційна колегія:

митр. прот. Олег КАСЬКІВ,
прот. Віталій ТОКАР,
прот. Віталій ФЕДУН

Літературний редактор

п. Галина ГРИШКО

Комп'ютерна верстка і дизайн

о. Володимир ЛУКАШЕВСЬКИЙ
Михайло МАКАР

Видавець: Курія Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ

Адреса: 76019 Івано-Франківськ, вул. Васи́ліянок, 64

Телефон/факс: +38 (0342) 78-53-76

Електронна пошта Архієпархії: konsystorija@ukr.net

Електронна пошта пресслужби: press.ugcc.if@ukr.net

Офіційний сайт: www.ugcc.if.ua

Зміст

Вибрані документи Церкви	6
Митрополичий Синод.....	21
Адміністративні акти.....	28
Парафіяльні пастирські ради.....	59
Приписання священнослужителів.....	62
Декрети заснування Катехитичних шкіл.....	63
Делеговано на свячення.....	67
Повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.....	68
Пасторальний план Архієпархії на 2020 р. Б.....	69
ІНФОРМУЄ ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ.....	87
Хронологія основних подій.....	91
Проповіді протопресвітерів.....	101
План Архієпархіальних прощ.....	136
План Деканальних прощ до Галицької Чудотворної ікони Матері Божої в с. Крилос.....	137
Статистичні дані.....	138

ВИБРАНІ ДОКУМЕНТИ ЦЕРКВИ

«Сопричастя і єдність у житті та служінні УГКЦ», — Послання Синоду Єпископів УГКЦ 2019 року

ВСТУП

Як плід тисячолітньої історії пошуків, радості та страждань нашого українського народу, його сини і доньки розлетілися по всьому світу. Різні були причини такого розселення. Одні наші люди шукали кращої долі на чужині, інші були змушені покинути рідний край через лихоліття кривавих воєн і спустошень. Багатьох було насильно вигнано, депортовано, вивезено чи ув'язнено далеко на чужині. Сучасне життя нашої держави позначене новою потужною хвилею еміграції, внаслідок якої мільйони українців формують нові громади в тих країнах, про які ми навіть часом і не чули.

У всіх цих складних, іноді трагічних, обставинах Церква йшла разом зі своїми дітьми. А її сини і доньки поширили її присутність на всіх континентах земної кулі. На заклик і доручення своїх владик, за нашими вірними по світу йшли священники, монахи і монахині, щоб нести людям Боже Слово і благодать Святого Духа у Святих Таїнствах, даючи свідчення діяльного харитативного служіння. Наші вірні будували своє буття на нових землях, зберігаючи питому духовну спадщину та плекаючи християнську культуру. Не випадково перше, що вони робили, коли опинялися у країнах нових поселень, — це будували свої храми. Сьогодні вони засвідчують, що храм, місце зустрічі людини з Богом, був і є для нашого люду простором, де б'ється серце української громади. Церква є центром, довкола якого гуртується світова українська спільнота. Довгими століттями саме Українська Греко-Католицька Церква була простором єдності для нашого народу, — єдності, яка ріднила українців Канади і США зі своїми братами у Латинській Америці та Австралії, Західній Європі та Казахстані і далекому Сибіру, а всім їм, за словами патріарха Йосифа, давала можливість далеко на чужині «бути собою», бо творила силою Святого Духа таїнственний і животворчий зв'язок зі своїм корінням на рідній землі, з витокami християнського життя у водах Дніпра.

Завдяки тому, що ми зберегли своє коріння і не загубилися

серед інших народів, ми стали їм цікавими, збагачуючи культуру та духовність країн нашого нового поселення і запрошуючи до участі в них представників інших народів. Тисячі синів і доньок нашої Церкви, які за походженням не були українцями, полюбили нашу християнську спадщину, закоренилися у традиції Київського християнства Володимирового хрещення. Таким чином Українська Греко-Католицька Церква вийшла поза межі Батьківщини, заговорила різними мовами до різних народів і стала матір'ю та вчителькою для людей багатьох національностей і культур.

Ми сьогодні складаємо вдячність Богові за «Його дар несказаний» (пор. 2 Кор. 9, 15), усвідомлюючи, що наша Церква вже більше не є локальною, обмеженою певною територією чи пастирським контекстом. Сьогодні вона є водночас глобальною та помісною, українською та багатонаціональною. Проте такими нас робить не географія проживання, не громадські організації чи людські інституції, не різноманітність досвіду чи структура спільноти. Усім цим ми завдячуємо внутрішній єдності нашої Церкви. Це єдність, яка робить одним цілим «у розсіянні сущих»; яка в'яже різних за походженням, мовою і культурою; яка є можливою лише в Церкві – таїнстві єдності людського роду, що довершується силою і діянням Святого Духа.

Усвідомлення важливості плекати цю єдність, пошук найкращих шляхів для того, щоб сприяти її утвердженню і зміцненню, було, власне, головною темою нашого Синоду Єпископів, який проходив у Вічному місті Римі з 1 до 10 вересня 2019 року.

ЦЕРКВА – СПІЛЬНОТА ЛЮДЕЙ, КОТРИХ САМ ГОСПОДЬ ЗБИРАЄ З УСІХ СТОРІН СВІТУ

Слово «Церква» (з грецького ἐκκλησία) означає «скликання», «спільнота покликаних». У контексті книг Нового Завіту йдеться передусім про спільноту віруючих, тих осіб, котрих сам Господь збирає з усіх сторін світу (пор. Катехизм Католицької Церкви, 751–752). Отже, за своєю сутністю церковна спільнота – це єдність і сопричастя тих, що «належать Богові».

У спільноті Церкви внутрішній зв'язок між її членами є іконою єдності Божественних Осіб Пресвятої Тройці, яка здійснюється силою і діянням Святого Духа. Так про першу єрусалимську спільноту Христових учнів написано в Діяннях апостолів, що «громада вірних мала одне серце й одну душу, і ні один не

називав своїм щось з того, що кому належало, але все в них було спільне» (Ді. 4, 32).

Святий Григорій Богослов говорить, що імена Осіб Пресвятої Тройці є ніщо інше, як назви стосунків, у котрих Вони перебувають між собою [див. Слово 29 (3 богословське), 16]. Саме стосунок розкриває і об'являє особу. Подібно і в контексті церковного сопричастя кожен християнин отримує своє ім'я, коли у святих Таїнствах Хрещення і Миропомазання входить у спільноту Церкви, в якій стає причасником Євхаристійної трапези.

Лише ведена благодаттю Святого Духа людина може навчитися любити Бога та ближнього і творити єдність з тим, кого любить. Лише через таке єднання любові (*vinculum caritatis*), як його описує св. Августин (*Tractatus in Ioannem*, VI, n. 13.), особа стане здатною усвідомити власну ідентичність і належність чи причетність до певної церковної спільноти, відчувати болі й потреби ближнього, разом переживати Божу присутність і спільний релігійний досвід.

Ми часто говоримо, що бути членом Східної Католицької Церкви – це особливий спосіб бути християнином. Такий спосіб християнського благочестя Київської Церкви має специфічні вияви і рівні, як, наприклад, її помісність, синодальність, глобальність у єдності-сопричасті з Наступником апостола Петра. Папа Римський є найвищим служителем та живим осердям єдності й сопричастя всієї Вселенської Церкви. Завдяки цій вселенській єдності, завдяки опіці над нашою Церквою Вселенського Архисерея наша помісна Церква успішно розвивається у своїй глобальності.

Вершиною і найглибшим виявом єдності Христової Церкви та її природи є Пресвята Євхаристія. Євхаристійний хліб є видимим знаком і символом церковної єдності. Вже апостол Павло писав: «Тому що один хліб, - нас багато становить одне тіло, бо всі ми беремо участь в одному хлібі» (1 Кор. 10, 16–17). Подібні слова читаємо у відомій євхаристійній молитві однієї з найдавніших пам'яток ранньохристиянського письменства, званої під назвою «Дідахе»: «Як цей розламаний хліб був розсіяний над горами і зібраний в єдине, так нехай буде зібрана і Церква Твоя від країв землі в Царство Твоє, бо Твоя слава і сила через Ісуса Христа навіки» (9, 4).

Сопричастя-єдність Христової Церкви, що становить саму її

суть, виявляється в її пастирському служінні. Наше свідчення Церкви правдиве, коли пріоритетом нашого служіння є спасіння душ, тобто поєднання людини з Богом у єдності спільноти дітей Божих. Всяка дія чи вчинок члена Церкви, що суперечить цій меті, як-от намагання відмежуватися від спільноти, закритися на власних потребах або потребах своєї парафії, єпархії чи країни, намагання підкреслити якусь вищість одного її члена над іншим, буде завжди засуджуватися як щось нецерковне, протиприродне і несумісне із церковним буттям. На цьому наголошує апостол Павло: «Усі бо ми христилися в одному Дусі, щоб бути одним тілом, чи то юдеї, чи греки, чи раби, чи вільні, і всі ми були напоєні одним лише Духом. Тіло бо складається не з одного тільки члена, а з багатьох... Не може око руці сказати: «Ти мені непотрібна!» Чи голова ногам: «Ви мені непотрібні... І як страждає один член, страждають усі з ним члени; і як один член у славі, радіють з ним усі члени. Ви ж — Христове тіло, і члени кожний зокрема» (1 Кор. 12, 13–27).

Якщо б апостол народів був сьогодні між нами, він поставив би ті самі запитання до нас, але, мабуть, в інший спосіб. Кажучи про те, що коли страждає один член, то хворіє все тіло, і коли радіє один член — то з ним радіють усі, він, можливо, б запитав нас: «Чи може сказати Едмонтонська єпархія до Донецького екзархату — ти мені не потрібний? Чи може заявити Чернівецька єпархія Куритибській митрополії — твої проблеми мене не обходять? Чи може сказати Мельбурнська єпархія до Кримського екзархату — я тебе не знаю?» Таких запитань ми можемо поставити собі, у своєму сумлінні, багато, але на кожне з них повинна бути одна рішуча відповідь «ні»!

Ми сьогодні можемо пересвідчитися, що коли Україна спливає кров'ю, коли наші кращі сини і доньки віддають за неї своє життя, коли мільйони людей змушені покинути власні домівки, коли багато українців караються в полоні та, як в'язні сумління, страждають у ворожих катівнях, коли є тисячі загиблих і десятки тисяч поранених, коли уражене війною майже все українське суспільство, — то з нами страждає наша Церква в усьому світі. Коли нашим пріоритетом є проголошення Христового Євангелія та спасіння і освячення людських душ в ім'я Божої істини, коли потрібно захищати гідність людини, права українського заробітчанина в будь-якій країні світу, — то вся наша Церква-мати, наші єпископи, духовенство та миряни покликані бути голосом

тих, котрих його позбавили. Коли потрібно запевнити пастирські потреби наших вірних в Австралії чи Великій Британії, Польщі чи Канаді, Аргентині чи Казахстані – духовенство і монашество вирушає в апостольські подорожі проголошувати Євангеліє Христове аж до краю Землі.

ВИМІРИ ЦЕРКОВНОГО СОПРИЧАСТЯ ПОМІСНОЇ УГКЦ

Базовий і найважливіший вимір сопричастя члени нашої Церкви переживають у власній парафії. Усі якості живої парафії, як спільноти спільнот, допомагають кожній людині відчутися любовним членом Божої родини. Тут кожен вірний особисто ідентифікує себе з нашою Церквою. Важливим служителем церковного сопричастя є душпастир, який будує спільноту парафії і якому в цьому допомагають усі вірні. Ми добре знаємо, скільки зусиль потрібно докласти всім членам парафіяльної спільноти, щоб згуртувати громаду, і як легко це зруйнувати.

Жодна парафія не може існувати як самодостатня, відокремлена у власній зоні комфорту структура. Парафія є базовою клітиною єпархіяльної спільноти, яку будує і особисто очолює місцевий єпископ. В єпархії служителем сопричастя-єдності є правлячий архиєрей, який своєю чергою перебуває у повній єдності з Главою власної помісної Церкви, із Вселенським Архиєреєм та всією колегією католицьких єпископів, котрі виконують своє апостольське служіння у всіх куточках світу. Якщо єпархія роз'єднана і між єпископом та духовенством бракує спілкування, довіри і братерського єднання, то таку єпархію можна вважати глибоко зраненою. Тому перші і найважливіші зусилля архиєрея повинні бути скеровані на згуртування єпархіяльної спільноти в усіх вимірах її життя, а саме: на поглиблення духовного життя на зразок сопричастя в любові Осіб Пресвятої Тройці та за прикладом першої християнської спільноти Христових учнів у Єрусалимі (пор. Ді. 2, 46–47; 4, 32); на вироблення одностайного бачення місії єпархії, координування людських, духовних та матеріальних дарів для цієї місії, а відтак втілення її в життя спільними зусиллями духовенства і мирян разом зі своїм пастирем.

Синодальний устрій Української Греко-Католицької Церкви є унікальним простором будування глобальної єдності нашої помісної Церкви. Святіший Отець Франциск наголосив на тому,

що «не достатньо лише мати Синод, потрібно бути Синодом!» Синод є всецерковним діянням, яке в нашому випадку має глобальний вимір. Беручи участь у Синоді, кожен єпископ представляє не себе чи приватні думки: він є голосом своєї єпархіальної спільноти. Відтак, повернувшись із сесії, владика передає дух синодальних рішень, щоб через власне щоденне служіння зробити єпархію і кожного її члена живими учасниками синодального діяння. Участь єпископів у Синоді не обмежується самою їх присутністю. Діяти синодально означає перейнятися відповідальністю за служіння нашої Церкви в кожній єпархії і кожному екзархаті та за життя і духовну опіку наших вірних у тих країнах, де ще немає наших структур. Діяти синодально означає перейнятися болями і радостями всієї нашої Церкви і її цілості. Бути Синодом означає «йти спільним шляхом» і бути одним цілим навіть тоді, коли владики повертаються додому. Це справді великий дар Божий, що ми маємо можливість постійно крокувати разом із нашим духовенством, монашеством і мирянами, у єдності між собою, незважаючи на те, що живемо в різних частинах світу.

Патріарший Собор, який ми скликаємо кожних п'ять років, – це ще один важливий всецерковний простір сопричастя всього нашого церковного тіла. Це особливий момент глобального слухання, коли єпархіальні спільноти можуть взяти участь у соборуванні всієї нашої Церкви безпосередньо, через належно обраних делегатів, які спільно з пастирями здійснюють у питомий спосіб та на своєму рівні відповідальність за життя своєї Церкви в різних частинах світу. Незважаючи на те, що резолюції Патріаршого Собору мають дорадчий характер, вони є цінним голосом одного тіла нашої Церкви.

Глава і Отець нашої помісної Церкви є знаком і служителем її глобальної єдності, сопричастя та розвитку. Це ми особливо яскраво бачимо на прикладі служіння праведного митрополита Андрея Шептицького та ісповідника віри патріарха Йосифа Сліпого. Глава Церкви очолює Синод Єпископів і його діяння, скликає Синоди та Патріарші Собори. Він чуває над розвитком кожної єпархії та служить для забезпечення її потреб. Проголошує синодальні рішення та церковні закони, які відтак набувають канонічної сили. Глава Церкви є гарантом повного і видимого сопричастя нашої Церкви з Наступником апостола Петра і має право та обов'язок промовляти від імені її повноти. Він є

служителем цього єднання в любові всіх частин нашої Церкви. Очільник Церкви виконує особливе завдання пастирської опіки над усіма вірними, особливо тими, що перебувають поза церковними структурами. Щоб ця опіка була належною і своєчасною, Глава Церкви покликаний дбати про утворення відповідних душпастирських осередків, а відтак про утворення нових церковних структур там, де цього вимагає добро вірних. Його особливий опіці належить літургійне життя нашої Церкви та забезпечення однастайності у звершенні Божого культу в усіх її частинах. Та понад усе, він покликаний бути щирим вірним братом для своїх співбратів у єпископстві і добрим духовним батьком для всієї церковної спільноти.

Дорогі в Христі! Церковна єдність є живим стосунком любові Бога і ближнього, над яким потрібно постійно чувати, його будувати і в ньому безнастанно зростати. Лише зростаючи у сопричасті та єдності нашої Церкви, можна пізнати вповні її ідентичність, той наш особливий спосіб буття християнами. Кожен член нашої Церкви, наші парафії, єпархії і митрополії настільки глибоко зможуть «бути собою», не асимілюватися в цьому глобалізованому світі, зберегти власну тотожність, вміти її передати новим поколінням і ділитися нею з іншими народами, наскільки ми будемо цінувати, будувати та оберігати внутрішню єдність глобальної спільноти УГКЦ.

Внутрішня єдність УГКЦ є синонімом її сили і розвитку, необхідною умовою її життя та здійсненням її місії. «В єдності сила народу, Боже, нам єдність подай», – звучать слова народної пісні-молитви.

Вінцем розвитку і зрілості помісної Східної Церкви є її патріарший устрій і гідність. Наш патріархат будується саме на основі розвитку і неухильного зміцнення внутрішньої єдності нашої Церкви на всіх рівнях. Тут красномовним є гасло патріаршого мирянського руху: «За єдність Церкви і народу!» Послаблення цієї єдності, зокрема з Церквою-матір'ю в Україні, неминуче призведе до послаблення і фрагментації самої нашої церковної спільноти, замирання її структур, втрати власної ідентичності та самої ознаки глобальності.

Церква, як Таїнственне Тіло Христове, за своєю природою є «таїнством єдності», до якої покликане все людство. Своїми особливими дарами і нашим спільним служінням ми всі,

духовенство, монашество і миряни, покликані сприяти розвитку та зміцненню сопричастя-єдності Церкви на всіх рівнях: від локального до глобального, від помісного до вселенського.

Нехай Господь допоможе всім нам, відповідно до власного покликання чи дару служіння у нашій Церкві, бути носіями і будівничими її внутрішньої єдності.

Благословення Господнє на вас!

Від імені Синоду Єпископів УГКЦ

† СВЯТОСЛАВ

*Дано в Римі,
при Соборі св. Софії Премудрості Божої,
у день святого Августина, Єпископа Гіпонського
та Собору преподобних отців Печерських, що спочивають у дальніх печерах
10 вересня 2019 року Божого*

**Послання Синоду Єпископів УГКЦ 2019 року
щодо захисту від різних видів насильства дітей,
неповнолітніх і вразливих осіб**

І спізнаєте правду, і правда визволить вас

(Ів. 8, 32).

Всесвітліші та всечесніші отці!

Преподобні брати і сестри в монашестві!

Дорогі браття і сестри в Христі!

Наш світ, створений Богом, є прекрасний — але одночасно він видимо вражений гріхом. Святий Павло каже: «Всі бо згрішили й позбавлені слави Божої» (Рим. 3, 23). За гріхопадінням Адама і Єви відразу прийшло вбивство: від руки Каїна загинув Авель (пор. Бут. 4, 8).

Брутальні прояви сили часто є знаками страху. Силою ми захищаємося від свого страху, власну неміч надолжуємо домінуванням над іншими, пережиті травми компенсуємо своєю владию — не важливо, велике поле панування чи мале. Важливо, щоб я був «князьком», «паном» над чимось або над кимось. Цим, на жаль, позначене життя у світі. І це в той час, коли ми покликані — зокрема в Церкві — визнавати одного Господа-Вседержителя (пор. Еф. 4, 5-6). Щоб бути справжніми учнями Ісуса — маємо не просто не чинити насильства, а й носити тягарі одне одного, виконуючи закон Христа (пор. Гал. 6, 2).

Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, виявляючи чутливість до болісної теми насилля, бажає сприяти її усвідомленню та осмисленню — богословському, психологічному, соціологічному та історичному; спільно з усіма людьми доброї волі шукає способів справедливого трактування явища насильства — з душпастирського, морального, психологічного та юридичного поглядів. Ми прагнемо сказати рішуче «ні» насильству в усіх його проявах. Тільки так ми зможемо справді будувати Христове Тіло й прямувати до святості та «міри повного зросту повноти Христа» (пор. Еф. 4, 12-13).

Святіший Отець Франциск закликає усвідомити цю реальність. Він постійно заохочує нас до настійної молитви, глибокої солідарності з жертвами, ґрунтового осмислення проблеми насильства, душпастирського навернення, конкретних кроків до зцілення та

очищення церковної спільноти — аби «жити по правді та в любові, в усьому зростаючи в того, хто є головою — у Христа» (пор. Еф. 4, 15).

У суспільстві трапляються випадки психологічно-емоційного знування над особою, фізичного насилля, маніпуляцій тощо. Серед середовищ насильства — родина, виховні та навчальні інституції, заклади охорони здоров'я і навіть церковні спільноти. Жертвами цих актів можуть стати діти, молодь, літні люди, особи з недугами чи обмеженими можливостями, а також інші, які з певних причин є вразливими або залежними; миряни, богопосвячені особи та священнослужителі; жінки й чоловіки. У постгеноцидному суспільстві, зраненому систематичним насиллям з боку тоталітарних режимів, зраненому війною чи культом «насолоти за всяку ціну з найменшою відповідальністю», людина — носій історичної та ще свіжої травми — особливо вразлива та беззахисна перед зловживаннями.

Оцим синодальним посланням засвідчуємо прагнення Української Греко-Католицької Церкви в усьому світі рухатися до наступного етапу осмислення, зцілення та попередження всіх видів насильства проти людської гідності в церковному середовищі та загалом у суспільстві, «працюючи не задля ока, щоб подобатися людям, а як Христові слуги, що з душі чинять волю Божу» (Еф. 6, 6).

Як було зазначено, ми усвідомлюємо, що спектр насильства не обмежується сексуальними злочинами проти неповнолітніх. Проте змушені передусім говорити про ці злочини у зв'язку з кризою, яка пов'язана з викриттям випадків статевого насилля з боку духовенства та богопосвячених осіб і яка завдала величезного потрясіння Вселенській Церкві. У різних країнах світу впливають на поверхню факти жажливих гріхів, які подекуди коїлися десятиліттями — і десятиліттями замовчувалися. Стає відомо про невимовний біль, страх і сором жертв; багато членів Церкви та людей доброї волі, що не належать до Церкви, переживають розчарування і шок.

Наші старання скеровані на забезпечення захисту дітей, неповнолітніх і вразливих осіб від сексуальних зловживань у різних середовищах, зокрема в церковному. На початку 2019 року Синод Єпископів Києво-Галицького Верховного Архiepіскопства УГКЦ спільно з Єпископською Конференцією Римо-Католицької Церкви в Україні оприлюднив «Основні положення щодо трактування випадків статевого зловживання стосовно неповнолітніх з боку духовенства». Значним кроком для Вселенської Церкви стала публікація 7 травня

2019 року *motu proprio* Римського Архієрея Франциска «*Vos estis lux mundi*» («Ви світло для світу»). Згідно з цим документом, усі єпархії та дієцезії Католицької Церкви до травня 2020 року мають запровадити внутрішню систему щодо прийняття повідомлень про статеві зловживання, а єпископи зобов'язані здійснювати розслідування щодо кожного сигналу. Крім того, згідно з рішенням Синоду Єпископів Києво-Галицького Верховного Архієпископства УГКЦ (13-14 лютого 2018 року), вірні нашої Церкви зобов'язані дотримуватися вказівок документа «Норми та принципи захисту дітей та молоді при здійсненні душпастирської діяльності за участю семінаристів, монашества та духовенства УГКЦ в Україні». Він містить чіткі принципи організації душпастирської праці з неповнолітніми. У різних країнах єпархії та екзархати нашої Церкви у співпраці з місцевими єпископськими конференціями створили чи розробляють аналогічні положення. Вважаємо ці документи як потрібні та важливі заходи щодо захисту дітей і молоді в церковному середовищі та зобов'язуємося боротися з будь-якими проявами насилля в наших церковних структурах.

Члени Синоду Єпископів засвідчують щирю солідарність із тими, хто став жертвою насильства, моляться за них і прагнуть їх вислухати. Христос і Його учні — завжди на боці жертви. Ми готові вислухати кожного, а насамперед тих, чий біль залишається невисловленим і затаєні рани яترяться роками або й десятиліттями, спричинюючи транспоклінні травми. Хочемо голосно і чітко заявити: ніхто не має права замовчувати чи виправдовувати кривду, біль, гріх і злочин. Жертви мають бути почутими, передовсім Церквою.

Усвідомлюючи, що зловживання можуть відбуватися в усіх середовищах людського суспільства, у цьому посланні просимо прощення від імені нашої Церкви. Якщо хтось зазнав статевого, фізичного, психологічно-емоційного, фінансового чи інших видів насильства або зловживань у наших парафіях, єпархіях, монастирях, школах, семінаріях чи інших церковних структурах; якщо хтось зіштовхнувся з байдужістю й нечутливістю щодо цих лихих учинків, замовчуванням чи їх покриванням; якщо когось вразила й розчарувала негідна поведінка представників Церкви; якщо чиєсь добре ім'я заплямували чужі зловживання — в усіх прохаємо вибачення. Якщо ми — єпископи, священники, настоятелі, настоятельки, інші служителі Церкви та мирянські лідери — не виконали належним чином своїх пастирських обов'язків і зранили або дозволили зранити когось із наших сестер чи братів — просимо за це пробачення.

Ще раз стверджуємо, що вислухаємо всіх, хто міг стати жертвою чи свідком насильства в будь-якому середовищі, зокрема церковному. Одночасно закликаємо: не мовчіть! Бо «хто звістує правду — чинить справедливість» (Прип. 12, 17). Кожна особа має право на слово, на увагу, на те, щоб бути вислуханою та на ретельне розслідування заявлених злочинів. Уважність, тактовність, конфіденційність, щире співчуття в цьому процесі слухання необхідні, щоб почати зцілення заподіяних ран.

Розуміємо, що не кожна жертва насильства готова чи спроможна простити кривдників. Тому хочемо створити умови для примирення через духовно-пасторальну та психологічну опіку. Нехай покаяння — основа християнського духовного життя — стає початком виправлення заподіяної шкоди. Докладімо якнайбільше зусиль, щоб наслідувати милосердного самарянина (пор. Лк. 10, 25–37).

Однаке жертви насилля потребують не лише розради, а й встановлення справедливості. Подолання цієї проблеми має як душпастирський, так і правовий вимір. Духовенство та інші члени Церкви не виведені з-під дії верховенства права, а злочин залишається злочином незалежно від того, хто його скоїв. Наша Церква виступає за дотримання принципів справедливості й правди. У кожній країні нашої присутності зобов'язуємося розвивати програми захисту вразливих осіб у співпраці з відповідними органами влади й організаціями.

Турбуючись про зцілення завданих травм, члени Церкви покликані дбати про запобігання й недопущення майбутніх зловживань; глибше осмислювати корені цієї проблеми — як із морально-психологічного чи юридичного погляду, так і з духовно-богословського.

Аналізуючи прикрий чи навіть ганебний досвід зловживань духовним авторитетом у середовищі Католицької Церкви, водночас закликаємо всі державні інституції, структури громадянського суспільства та бізнесу до повного усвідомлення масштабів поширення в сучасному світі насилля, маніпуляцій і безчинств супроти неповнолітніх і немічних цього світу. Ці проблеми були і є серед нас. Вони присутні всюди, де є люди: у родинах, у школах, на підприємствах та в офісах, у лікарнях, спортивному та культурному середовищах, церквах і монастирях, часом у вельми престижних та успішних, на перший погляд, колах.

Запобігання насильству буде ефективним лише тоді, коли ми зрозуміємо причини цього злодіяння та впишемо його в ширший

контекст людської духовності, психології та соціології. Віримо, що східнохристиянська антропологія, яка впливає зі Святого Письма та побудована на спадщині Отців Церкви, містить ключі до цілісного розуміння проблеми насилля. Ця проблема ще потребує детальнішого аналізу в богословській площині. Заохочуємо богословські інституції до систематичної праці в царині богослов'я тіла та статевої, а також богослов'я влади, послуху та управління в Церкві й суспільстві.

Питання насильства і боротьби з ним нерозривно пов'язане з питанням загальної корпоративної культури. Зокрема, стрижневе значення має спосіб реалізації влади всередині будь-якої інституції, зокрема церковної. Чи ця влада є служінням, чи пануванням над іншими? Чи вона слухає і поважає людей, доручених її проводу? Чи, бува, не спотворена авторитаризмом, елітаризмом і переконанням, що ті, хто при владі, нікому не мають бути підзвітні? Культура привілейованості, винятковості, суворой «вертикальності», одноосібних рішень і секретності творить сприятливе середовище для насильства і потребує уваги та відповідальності. Натомість культура взаємного слухання і служіння, колегіальності, мережовості, синодальності та прозорості є безпечною, не загрозливою, а тому життєдайною для стосунків між людьми. «Як хтось хотів би у вас бути великий, нехай буде вам слуга. І хто б хотів у вас бути перший, нехай стане вам за раба» (Мт. 20, 25–28).

Особливо застерігаємо від спокуси клерикалізму — використання Церкви та її духовного авторитету з боку кліру в особистих цілях, замість служіння Богові та Його людові. Клерикалізм породжує штучний поділ між членами Церкви, недооцінює роль мирян, викривлює поняття послуху та покорі в монашестві та священстві, представляє Церкву як інституцію винятково ієрархії та духовенства. Явище клерикалізму є руйнівним для Церкви, бо спотворює її образ. Воно не те що далеке від прикладу Сина Божого, а протилежне йому, адже Христос применшувався, ішов униз, ставав поруч із маргіналізованими. Саме це має на увазі святий апостол Павло, коли каже: «Плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі. Він, існуючи в Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, а применшив себе самого, прийнявши вигляд слуги, ставши подібним до людини. Подобою явившись як людина, він понизив себе, ставши слухняним аж до смерті, смерті ж — хресної» (Флп. 2, 5-7).

Зробімо наші парафії, монастирі й семінарії місцем співвідповідальності та братерства, де єпископи, духовенство,

монашество й миряни соборно зростають у вірі, любові, милосерді та служінні одне одному, маючи за взірць Ісуса Христа, який «прийшов не для того, щоб йому служили, але – послужити й дати життя своє на викуп за багатьох» (Мт. 20, 28). Наша організаційна церковна культура потребує переосмислення та душпастирського навернення, яке є постійним процесом для всіх послідовників Христа.

Повноцінне інтелектуальне й духовне осмислення допоможе Церкві адекватно запобігати зловживанням і подавати добрий приклад світові. У суспільствах, в яких насильство та маніпуляції стають буденністю, Церква має повсякчас стояти на захисті слабких і вразливих, Ісусових «братів найменших» (Мт. 25, 40): жертв домашнього насилля, цькування у школі, сексуальних домагань у професійному чи спортивному середовищах, рабської експлуатації, тортур у пенітенціарній системі, маніпуляцій у деструктивних сектах тощо. Перед багатолітністю світового зла свідомі християни покликані захищати людську гідність, плекати гуманність і солідарність. Ми хочемо також висловити бажання співпрацювати із суспільними інституціями задля захисту дітей, неповнолітніх і вразливих осіб, адже явище насильства має своє глибоке коріння там, де суспільство не реагує на зло і не вживає відповідних запобіжних заходів.

Дорогі брати й сестри! Пам'ятаймо, що будь-яке насильство, спрямоване проти людської гідності, зневажає Божий образ і Його подобу, які присутні в кожній людині (пор. Бут. 1, 27; Пс. 8). Проте подвійним в очах Бога є гріх Його слуг, яким вони перекреслюють свою присягу й згіршують серця тих, що їм довірилися. Ці вчинки потребують тривалого й терпеливого зцілення, яке неможливе без Божої благодаті, діяльної любові та милосердя. Захист від насильства дітей, неповнолітніх і вразливих осіб є справою кожного члена Церкви — єпископа, священника, богопосвяченої особи, мирянки та мирянина.

Нехай наші зболені слова зупинять того, в кому ще тільки бродить спокуса і хто лише стоїть перед загрозою гріха і злочину. Ніколи не пізно прибігти в покаянні до Ісусового розп'яття і випросити в Нього благодаті подолати сатанинську спокусу.

Нехай наші церковні спільноти будуть місцем, де кожна людина, а особливо найуразливіша, може повноцінно відчувати свою людську гідність і почуватися захищеною. Берімо приклад із тих єпископів, священників та мирян, які стали на захист людської гідності в нелюдських умовах, коли більше ніхто не міг цього зробити. Такими

були, зокрема, блаженні новомученики XX століття.

Пам'ятаймо про подвиг священномученика Омеляна Ковча, який загинув у концтаборі «Майданек» і аж до мученицької смерті боровся за порятунок людської гідності.

Молімося, щоб всемогутній Бог допоміг нам будувати середовище безпеки, любові та братерської солідарності. Лише щоденне навернення, постійне духовне преображення можуть зробити нас посланцями Божого милосердя, яке «розбитих серцем ізціляє і перев'язує їх рани» (Пс. 147, 3).

Благословення Господнє на вас!

Від імені Синоду Єпископів УГКЦ

† **СВЯТОСЛАВ**

*Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у свято Покрови Пресвятої Богородиці,
14 жовтня 2019 року Божого*

Митрополичий Синод

Рішення III Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії

11 липня 2019 року в Івано-Франківську відбувся III Синод єпископів Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви. В ньому взяли участь усі єпископи Івано-Франківської Митрополії: Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин, Єпарх Коломийський Владика Василій Івасюк та Єпарх Чернівецький Владика Йосафат Мощич. Головною темою цього Синоду була: «Стан виконання рішень Митрополичого Синоду 30-31 жовтня 2018 року».

1. Взяти до уваги звіт про стан виконання рішень Митрополичого Синоду від 30-31 жовтня 2018 року Божого на основі запитника опрацьованого секретаріатом Синоду.

2. Взяти до уваги звіт робочої групи щодо напрацювання єдиної стратегії розвитку Івано-Франківської Митрополії УГКЦ та поблагословити подальшу їхню працю у співпраці з Патріаршою Душпастирською Радою.

3. Взяти до уваги звіт головного редактора митрополичої газети «Нова Зоря» щодо виконання рішення 7-го Митрополичого Синоду від 30-31 жовтня 2018 року Божого.

4. Відповідно до рішення Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії від 30-31 жовтня 2018 року Божого (рішення № 7 б) поглиблювати рубрику в митрополичій газеті «Нова Зоря» щодо «Стратегії УГКЦ 2020» і продовжити публікувати по одній із її складових («Боже Слово», «Катехизація», «Місійний дух», «Літургія», «Молитва», «Сопричастя-єдність», «Служіння ближньому», «Провід», «Управління дарами») на прикладі життя парафій Митрополії.

5. Для вдосконалення втілення рішень Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії 2018 року щодо катехитичного служіння:

а) доручити Катехитичним комісіям Митрополії проаналізувати фахову катехитичну освіту катехитів;

б) запропонувати катехитам єпархій Митрополії без

катехитичної освіти розпочати навчання на катехитично-педагогічному факультеті Івано-Франківської Академії св. Івана Золотоустого;

в) доручити катехитичним та іншим комісіям єпархій Митрополії всіляко інформувати катехитів та вірних, з якими працюють дані комісії, про напрямки підготовки і додаткові програми катехитично-педагогічного факультету Івано-Франківської Академії св. Івана Золотоустого;

г) просити Єпископів Митрополії заохочувати семінаристів та студентів продовжувати навчання на катехитичних спеціальностях за кордоном.

г) затвердити запропоновані навчальні програми катехитично-педагогічного факультету Івано-Франківської Академії св. Івана Золотоустого щодо підготовки катехитів та провідників біблійних груп (див. додаток) і розпочати втілювати їх в життя;

д) доручити ЗМІ Єпархій Митрополії постійно інформувати вірних про катехитичне служіння в Митрополії;

е) відповідно до рішення Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії від 30-31 жовтня 2018 року Божого (рішення № 8 б), там, де ще цього не зроблено, видати декрети, які зобов'язували б принаймні 10 % парафіяльного бюджету спрямовувати на катехитичне служіння у парафіях Митрополії.

6. Просити Єпископів Митрополії провести в кожній єпархії Єпархіальні Собори у світлі приготування Патріаршого Собору 2020 року та делегувати секретарів Єпархіальних соборів Митрополії на усі Єпархіальні Собори, які відбуватимуться в Івано-Франківській Митрополії.

7. Головною темою наступного Синоду визначити: Механізми втілення рішень Синоду Єпископів УГКЦ 2019 року в єпархіях Митрополії.

8. Наступний Синод Єпископів Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви провести 12 грудня 2019 року Божого в м. Івано-Франківську.

9. Відповідальні за головну тему – Секретаріат Синоду.

Голова Синоду **Митрополит Володимир Війтишин**

Заступник Секретаря **о. Віталій Федун**

Рішення IV Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії

12 грудня 2019 року в Івано-Франківську відбувся IV Синод єпископів Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви. В ньому взяли участь усі єпископи Івано-Франківської Митрополії: Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин, Єпарх Коломийський Владика Василій Івасюк та Єпарх Чернівецький Владика Йосафат Мощич. Головною темою цього Синоду була: «Механізми втілення рішень синоду єпископів УГКЦ 2019 року в єпархіях Митрополії».

Публікуємо Рішення цього синоду:

1. Взяти до уваги звіт про стан виконання рішень Митрополичого Синоду від 11 липня 2019 року Божого на основі запитника опрацьованого секретаріатом Синоду.

2. Взяти до уваги звіт щодо катехизації в Єпархіях Митрополії та для більш ефективного поширення катехитичного служіння доручити головам катехитичних комісій єпархій Митрополії у співпраці з Патріаршою катехитичною комісією опрацювати можливість заснування Митрополичої Катехитичної комісії.

3. Для ефективнішого втілення в життя законодавчих актів Синоду Єпископів УГКЦ 2019 року:

а) доручити Інститутам Постійної Формації єпархій Митрополії вивчати законодавчі акти Синоду Єпископів УГКЦ та широко інформувати священнослужителів про них;

б) на зборах протопресвітеріатів в єпархіях Митрополії представляти законодавчі акти Синоду Єпископів УГКЦ 2019 року враховуючи напрацювання секретаріату Синоду (Вих. СЄ-19/145 від 21 жовтня 2019 року);

в) доручити секретаріату Митрополичого Синоду із залученням компетентних осіб опрацювати положення Душпастирської Ради Єпархії та представити на розгляд Отців Митрополичого Синоду;

г) для скріплення молитовної єдності Митрополії:

1) щорічну Архієпархіальну прощу 13 грудня до архікатедрального і митрополичого Собору Воскресіння Христового в м. Івано-Франківську з нагоди проголошення Митрополії піднести до Митрополичого рівня,

2) просити Єпархіальних Єпископів Коломийської та Чернівецької Єпархії встановити в їхніх Єпархіях прощі за участю духовенства та вірних Митрополії; час та місце їх проведення подати на наступний Митрополичий Синод,

3) просити Митрополита Івано-Франківського здійснювати пастирську візитацію єпархій Митрополії не менше, ніж раз в три роки;

4. Відповідно до рішення Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії від 11 липня 2019 року (рішення № 2) доручити радникам Патріаршої Душпастирської Ради від єпархій Митрополії представити напрацювання Ради священнослужителям єпархій.

5. Просити Єпископів Митрополії після проведення в кожній єпархії Єпархіальних Соборів широко інформувати вірних про резолюції Соборів в Митрополичій газеті «Нова Зоря» та інших ЗМІ єпархій.

6. Головною темою наступного Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії визначити: представлення та розгляд рішень Соборів які відбулися в єпархіях Митрополії.

7. Наступний Синод Єпископів Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви провести 26 травня 2020 року Божого в м. Івано-Франківську. Проповідник на Літургії Владика Василь Івасюк.

8. Відповідальні за головну тему - Секретарі Соборів.

Голова Синоду **Митрополит Володимир Війтишин**

Заступник Секретаря **о. Віталій Федун**

Пастирський лист Митрополита Івано-Франківського УГКЦ Кир Володимира Війтишина

Всечесним та всесвітлішим отцям, преподобним монахам та монахиням, возлюбленим братам і сестрам у Христі Івано-Франківської Митрополії!

Зібравшись на Синоді Єпископів Івано-Франківської Митрополії, який відбувся в м. Івано-Франківську 12 грудня 2019 року Божого, Отці Синоду підсумували рік, в якому відзначаємо 30-ту річницю легалізації УГКЦ.

Цим листом ділимося плодом нашої спільної застанови.

Перед своїм Вознесінням Христос заповідає своїм учням: «Та ви приймете силу Святого Духа, що на вас зійде, і будете моїми свідками в Єрусалимі, у всій Юдеї та Самарії й аж до краю землі» (Ді. 1, 8).

З історії Христової Церкви перших століть бачимо, що навчання Церкви було обагрене кров'ю багатьох незламних свідків Христової благовісті. Перегортаючи сторінки історії християнства, переконуємося, що правда віри з плином часу вимагала від християн свідчення крові, тобто мучеництва, яке не було притаманне тільки далекому минулому. Воно триває і до сьогодні. Свідками такого мучеництва ми всі були протягом ХХ століття.

Добігає до завершення 2019 рік, в якому ми в різний спосіб роздумували над покликанням наших християнських родин, над життям наших блаженних новомучеників Климентія Шептицького, Еміліяна Ковча, Йосафати Гордашевської. Різноманітні заходи, які були присвячені цим постатям, спонукали нас у рік 30-ліття легалізації Української Греко-Католицької Церкви застановитися також над життям ісповідників віри, які служили у нашій Станиславівській Єпархії у буремному ХХ столітті. Серед них маємо Блаженних Священномучеників Симеона Лукача та Івана Слезюка, праведного Митрополита Андрея Шептицького, Єпископів Григорія Балагурака ЧСВВ, Якова Тимчука ЧСВВ, Софрона Дмитерка ЧСВВ та Павла Василика. Окремо хочемо відзначити владик Івана Лятишевського, 140-річчя від дня народження, та бл. Григорія Хомишина, 115-у річницю з дня інтронізації на єпископський Станиславівський престіл відзначаємо саме цього річчя. Вони за свою віру віддавали життя. А ще тисячі священників, монахів і монахинь, десятки тисяч вірних поневірялися в

сибірських таборів і на поселеннях, не маючи змоги повернутися до рідного дому. А тим, кому це вдавалося, незабаром знову були відправлені на заслання.

«Пам'ятайте, що Христова наука – це проповідь милосердя, а християнське життя – це любов ближнього ... своїм життям давайте приклад для наслідування», – такими словами звертається до своїх вірних єпископ Станіславівський блаж. Кир Григорій Хомишин, коли почалися переслідування.

Владика Іван Лятишевський, 140-у річницю від дня народження якого ми відзначаємо, після півторарічних допитів та побоїв у Лук'янівській тюрмі без будь-якого засуду був висланий на каторжні роботи в далекий Казахстан. А до рідного Станіслава повертається 76-річний старець-інвалід зі знищеним здоров'ям. Відчуваючи, що незабаром його покличе Той, заради Кого владика Іван терпів такі поневіряння, він часто повторював слова апостола Павла: «Час мого відходу настав. Я борюся доброю боротьбою, скінчив біг – віру зберіг. Тепер же приготований мені вінок справедливості, що його дасть мені того дня Господь, справедливий Суддя; та не лише мені, але всім тим, що з любов'ю чекали на його появу» (II Тим. 4, 6-8).

Усіх мучеників та свідків віри навіть не знаємо по іменах. Ми лише приблизно уявляємо їхню приблизну кількість. І це тільки в другій половині XX ст. на нашій багатостраждальній Батьківщині Україні. Для них було краще померти, аніж зрадити свою віру.

4 серпня 1987 року у погодженні та з благословення інших владик підпільної Церкви в Україні група священників з 23 осіб і понад 170 вірних під керівництвом владик Павла Василика та Івана Семедія виступила із «Заявою про вихід з підпілля Української Греко-Католицької Церкви», адресованою Святішому Отцеві Іванові-Павлові II.

Це стало поштовхом до того, що наші владика та духовенство розпочали акцію голодування у Москві на Красній площі. Серед них були владика Софрон Дмитерко ЧСВВ, Павло Василик та Филімон Курчаба, ЧНІ; священники Володимир Війтишин, Ігор Вольняк та Григорій Сімкайло. Згодом з метою легалізації УГКЦ був створений Комітет захисту прав Української Католицької Церкви, який зібрав протягом двох років близько 120 тис. підписів. І ця бажана подія сталася рівно 30 років тому – 1989 року Божого.

Сьогодні складаємо наші слова вдячності усім тим, хто упродовж

цього, повного страждань півстоліття зберіг віру і зумів її передати молодому поколінню. Чому і як це їм вдалося? Найперше тому, що вони несли з собою цінності: родинні і суспільні: повагу, витривалість, мужність, любов і радість. Їхня радість була у надії, бо, як, казав Христос: «журба ваша у радості обернеться» (Ів. 16, 20). Це радість, яка очищується у випробуваннях і яка залишається. Все це плекалося в той час у наших родин. І діти переймали це як спадок задля свого майбутнього. Бо віра передається материнською мовою, мовою родини, коли діти бачать любов своїх батьків, мир і злагоду у своїх домівках, бачать, що там перебуває Ісус. Віра призначена для того, щоб її передавати наступним поколінням і тільки тоді вона шириться й зберігається.

Дорога молоде, юнаки і дівчата, особливо у цьому слові звертаюся до вас. На прикладі усіх цих мучеників ми бачимо, яке значення має збереження нашої Христової віри і прагнення передати її наступним поколінням. Ми зараз живемо у складний час боротьби за гідне існування нашої держави, в якій не потрібно буде знову захищати свої релігійні переконання. Ми дуже багато чуємо нарікання й осуду. Але незаперечною є правда, що вийти з цього стану можна завдяки свідченню своєї віри, своїх правдивих переконань. Сьогодні потрібно мати велику сміливість сказати, що я буду поступати так, як велить мені моя віра в Бога, моя людська гідність! А можемо це зробити, тільки закарбувавши у своїй пам'яті те, як прагнули зберегти і передати нам свою віру наші бабусі, дідусі у часи, коли наша Церква була у підпіллі. Їхнє мучеництво – це запрошення для нас усіх, щоб бути сильними й наполегливими, особливо в час випробування.

Нехай свідчення віри наших ісповідників віри, наших рідних і близьких стане запрошенням для того, щоб їх наслідувати. Нехай святість буде прагненням для всіх нас, дорогі брати і сестри, і на цьому шляху нехай нас супроводжує Пресвята Богородиця.

Благословення Господнє на Вас!

Від імені Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії
УГКЦ

† д-р Володимир Війтишин,
Митрополит Івано-Франківський УГКЦ.

Дано 13 грудня 2019 р. Б., в день Ап. Андрія Первозванного.

АДМІНІСТРАТИВНІ АКТИ

Вих. № 01

ДЕКРЕТ

**На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і
Нероздільної Тройці,
Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.**

Божою милістю

Кир Володимир Війтишин

Архiepіскоп і Митрополит Івано-Франківський

**Митрофорному протоієрею Степану Балагурі
Синкелу в справах Архiepархіальної Курії.**

Враховуючи припис кан. 245 *Кодексу Канонів Східних Церков*,
з огляду на вакантність уряду Протосинкела
ми, властю нам даною,
у відповідності до припису кан. 247 § 1 ККСЦ,
іменуємо ТЕБЕ, **всесвітліший отче СТЕПАНЕ,**
Протосинкелом Івано-Франківської Архiepархії УГКЦ
з усією владою, правами і обов'язками передбаченими
Кодексом Канонів Східних Церков.

Даний декрет терміном на п'ять років набуває чинності з
3 січня 2020 року Божого.

Благословення Господнє на Вас!

† д-р Володимир Війтишин,
Архiepіскоп і Митрополит
Івано-Франківський

о. В. Федун,
канцлер

*Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
2 січня 2020 року Божого в день св. свцмч. Ігнатія Богоносця.*

Вих. № 790

Декрет

**На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і
Нероздільної Тройці,**

Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Божою милістю

Кир Володимир Війтишин

Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський

Протоієрею д-ру Віталію Токару.

**З огляду на вакантність уряду Судового Вікарія Івано-
Франківської Архієпархії УГКЦ**

**(декрет № 788 від 27 грудня 2019 року Божого),
заслухавши думку Синкела Івано-Франківської Архієпархії
УГКЦ в справах Архієпархіальної Курії**

митр. прот. Степана Балагури,

**враховуючи норму канону 1086 § 1 Кодексу Канонів Східних
Церков,**

ми, властю нам даною,

у відповідності до канону 972 (ККСЦ),

переводимо Тебе, всесвітліший отче Віталіє,

**з уряду Допоміжного Судового Вікарія Івано-
Франківської Архієпархії УГКЦ**

**на уряд Судового Вікарія Івано-Франківської Архїєпархїї
УГКЦ**

**з усією владою, правами і обов'язками передбаченими
церковним правом.**

Даний декрет терміном на п'ять років набуває чинності з 31
грудня 2019 року Божого.

Благословення Господнє на Вас!

† д-р Володимир Війтишин,
Архїєпископ і Митрополит
Івано-Франківський

о. В. Федун,
канцлер

*Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
30 грудня 2019 року Божого
в день прор. Даниїла й Ананії, Азарії й Мисаїла.*

Вих. № 717

**ДЕКРЕТ ПРОГОЛОШЕННЯ РІШЕНЬ СОБОРУ
На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і
Нероздільної Тройці,
Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.**

**Божою милістю
Кир Володимир Вйтишин
АРХІЄПІСКОП І МИТРОПОЛИТ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИЙ**

**Всечесним і всесвітлішим отцям, преподобним монахам та
монахиням,
возлюбленим братам і сестрам у Христі Івано-
Франківської Архієпархії.**

Ми, владою нам даною, взявши до уваги рішення Синоду Єпископів УГКЦ 2017 та 2018 років (№ 35, 17) та заслухавши думку пресвітерської ради Івано-Франківської Архієпархії (від 7 травня 2019 р. Б.), у відповідності до кан. 237 §1 *Кодексу Канонів Східних Церков*, скликали собор Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ, який відбувся 7-8 грудня 2019 року Божого у м. Івано-Франківську в Духовній Семінарії ім. священномученика Йосафата.

Тема собору, над якою ми роздумували, була: «Еміграція, поселення і глобальна єдність УГКЦ».

У соборі взяли участь представники духовенства, монашества та мирян.

Були заслухані доповіді, які окреслили сучасний стан еміграції, про єдність парафій Івано-Франківської Архієпархії та єдність УГКЦ.

Згодом відбулася праця в групах, де делегати дискутували над головною темою собору.

Плодом доповідей і дискусій у групах були проголосовані резолюції, які подані на розгляд та затвердження Архієпископу і Митрополиту Івано-Франківському.

Уважно проаналїзувавши та вивчивши напрацювання делегатів собору,

ми, владою нам даною,

у вїдповїдностї до кан. 241 ККСЦ,

затверджуємо та проголошуємо рїшення собору Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ

вїд 7-8 грудня 2019 року Божого, а саме:

Роздїл І. Емїграція, поселення.

1. Рекомендуємо священнослужителям Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ широко інформувати вїрних про служіння УГКЦ поза межами України, щоб вони у випадку емїграцїї могли інтегруватись у мїсцевї парафїяльнї спїльноти.

2. Доручаємо парохам та адмїнїстраторам Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ принаймнї раз у мїсяць звершувати Божественну Лїтургїю за вїрних парафїї, якї тривалий час перебувають поза парафїяльною спїльнотою.

3. Доручаємо редактору митрополїчої газети «Нова Зоря» започаткувати рубрику на тему: «Твоя Церква завжди всюди з тобою». У данїй рубрицї висвітлювати життя наших парафїяльних спїльнот, якї знаходяться поза межами України.

4. Доручаємо прес-службї Івано-Франківської Архїєпархїї започаткувати на офїцїйній інтернет-сторїнцї Архїєпархїї посилання про парафїї УГКЦ поза межами України, де кожен вїрний зможе вїднайти необхїднї контактнї данї.

5. Просити Отця і Главу УГКЦ та Синод Єпископів нашої Церкви про старання засновувати, там де ще цього не зроблено, структури УГКЦ на емїграцїї та поселеннях наших вїрних.

6. Просити Синод Єпископів УГКЦ видати довїдник (каталог) парафїяльних спїльнот УГКЦ, якї дїють поза межами України.

7. Висловити подяку Департаменту інформацїї УГКЦ за створення та наповнення інтернет-проекту «Інтерактивна карта УГКЦ» та просити і надалї його наповнювати та інформувати широко про нього, а при можливостї зробити як окремий додаток.

Роздїл ІІ. Глобальна єднїсть УГКЦ.

1. Рекомендуємо парохам та адмїнїстраторам парафїй, беручи до уваги приписи Партикулярного права УГКЦ, навїть щоденно

звершувати Божественну Літургію, яка є вершиною і найглибшим виявом єдності Христової Церкви та її природи.

2. Рекомендуємо священнослужителям Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ започаткувати книгу реєстру парафіян, щоб кожен душпастир, який будує парафіяльну спільноту та якому в цьому допомагають усі вірні могли разом творити внутрішній зв'язок між її членами.

3. Доручаємо парохам та адміністраторам парафій посилити харитативне служіння як у парафії серед парафіян, так і поза її межами.

4. Рекомендуємо парохам та адміністраторам парафій здійснювати знайомства між парафіяльними спільнотами Архієпархії з метою обміну дарами та взаємодопомоги.

5. Доручаємо протопресвітерам, де ще цього не було зроблено, звершувати спільні богослужіння у протопресвітеріаті, здійснювати спільні прощі та інші заходи, як вияв єдності протопресвітеріату.

6. Наголошуємо протопресвітерам на важливості розроблення спільних пасторальних планів протопресвітеріату.

7. Заохочуємо протопресвітерів посилити харитативне служіння на рівні протопресвітеріату.

8. Заохочуємо вірних Архієпархії брати активну участь у спільних прощах до відпустових місць та бути активними членами своєї парафіяльної спільноти, будувати власну ідентичність і приналежність своєї парафіяльної спільноти, відчувати болі й потреби ближнього, разом переживати Божу присутність і спільний духовний досвід.

9. Просити Архієпископа і Митрополита Івано-Франківського скликати засідання представників парафіяльних рад Архієпархії разом із священнослужителями, щоб наше спільне служіння було задля спасіння душ, тобто поєднання людини з Богом у єдності спільноти дітей Божих.

10. Просити Архієпископа і Митрополита Івано-Франківського у співпраці з Пасторально-міграційним відділом УГКЦ започаткувати навчальний курс в Архієпархії для семінаристів та священників, які виявили бажання служити поза межами України.

11. Просити Архієпископа і Митрополита Івано-Франківського

призначити в Архїєпархїальній Курїї особу відповідальну за співпрацю з парафіяльними мирянськими спільнотами.

12. Пригадуємо та наголошуємо душпастирям та вірним Івано-Франківської Архїєпархїї про щоденну молитву о 21.00 год. за мир в Україні та піст кожної середи в цьому ж наміренні.

Даний декрет набуває чинності наступного дня після опублікування його в митрополичій газеті «Нова Зоря».

Висловлюємо щиру подяку делегатам, доповідачам та секретаріату Собору за їхню плідну працю.

Благословення Господнє на вас!

† д-р Володимир Війтишин,
*Архїєпископ і Митрополит
Івано-Франківський*

о. В. Федун,
канцлер

*Дано у престольному градї Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
8 грудня 2019 року Божого
в день Свщмч. Климента, Папи.*

Вих. № 317

Декрет
На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і
Нероздільної Тройці,
Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Божою милістю
Кир Володимир Війтишин
Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський

Всечесним парохам та адміністраторам парафій Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ.

Мир вам у Господі!

Зібравшись на Синоді Єпископів Івано-Франківської Митрополії, який відбувся в м. Івано-Франківську 30-31 жовтня 2018 року Божого, Отці Синоду роздумували над головною його темою, яка стосувалася справ катехизації в Івано-Франківській Митрополії.

У нашому Пастирському листі Вих. № 547 від 26 листопада 2018 року Божого ми від імені Митрополичого Синоду наголосили:

«... Просимо наших парохів, усіх вірних подбати про те, щоб на кожній парафії, малій чи великій, був такий помічник до справ катехитичного служіння. Саме катехит підбирає методи та засоби, необхідні для способів передавання скарбів науки Церкви. А щоб вони були ефективні, просимо усією парафіяльною спільнотою долучатися до цієї важливої справи. Не забуваймо про наш спільнотний обов'язок подбати про утримання катехита та про засоби, які необхідні для якісного сповнення катехитичного служіння у кожній нашій парафіяльній спільноті. Не шкодуймо для наших дітей, молоді чи літніх людей виділити щонайменше десяту частину прибутків парафіяльної спільноти, як проголосив Синод Києво-Галицького Верховного Архієпископства УГКЦ та наш Митрополичий Синод. Не кажімо, що є більш важливі потреби, переважно господарського характеру. Адже за словом Праведного Митрополита Андрея Шептицького «одне слово з Божої науки, сказане ревним катехитом, може зробити таке враження, що не вдасться затерти його до самої смерти» ...».

Тому беручи до уваги Синодальне рішення:
«просити Єпархіальних Єпископів Митрополії видати декрети,
які зобов'язували б принаймні 10 % парафіяльного бюджету
спрямовати на катехитичне служіння у парафії» (рішення 8, б);
у відповідності до кан. 191 Кодексу Канонів Східних Церков,

**зобов'язуємо пресвітерів, яким доручено пастирська опіка
на парафіях Архієпархії
подбати, щоб принаймні 10 % парафіяльного бюджету
було спрямовано на парафіяльне катехитичне служіння.**

Даний декрет набуває чинності наступного дня після
опублікування його в митрополичій газеті «Нова Зоря».

Благословення Господнє на Вас!

† д-р Володимир Війтишин,
Архієпископ і Митрополит
Івано-Франківський

о. В. Федун,
канцлер

*Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
31 травня 2019 року Божого
в день мучч. Теодота, Петра, Діонісія, Андрія й ін..*

Вих. № 272

Декрет

**На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і
Нероздільної Тройці,**

Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Божою милістю

Кир Володимир Війтишин

Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський

У 2011 році Отцем і Главою УГКЦ Блаженнішим Святославом було засновано Івано-Франківську Митрополію, а Івано-Франківську Єпархію було піднесено до гідності Архієпархії.

Проголошення цієї історичної події мало місце 13 грудня 2011 року Божого в день Апостола Андрія Первозванного.

На згадку цієї вагомості дати для історії нашої Архієпархії, зваживши на норму кан. 191 Кодексу Канонів Східних Церков,

встановлюємо

**Орден I та II ступенів Апостола Андрія Первозванного
Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ.**

І постановляємо, що у додатку, який становить інтегральну частину даного декрету, подаємо зображення та опис цього ордену.

Даний декрет набуває чинності з моменту опублікування.

Благословення Господнє на Вас!

† д-р Володимир Війтишин,

Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський

о. В. Федун,

канцлер

*Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
15 травня 2019 року Божого в день прп. Пахомія Великого*

Вих. № 260

ДЕКРЕТ

**На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і
Нероздільної Тройці,**

Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Божою милістю

Кир Володимир Війтишин

АРХІЄПІСКОП І МИТРОПОЛИТ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИЙ

Пресвітеру Івану Стефураку.

Дня 12 листопада 2015 року Божого декретом № 722 було засновано департамент суспільної комунікації (медіацентр) Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ.

Першим керівником цього центру було іменовано Владику Йосафата Мощика, який на той час посідав уряд Протосинкела Архієпархії.

Беручи до уваги розвиток підрозділів департаменту, та для кращої координації їх діяльності було затверджено та проголошено положення, яке окреслює завдання департаменту.

З огляду на вакантність уряду Керівника департаменту через переїзд Владики Йосафата Мощика до служіння на уряд Єпископа Чернівецької Єпархії

ми, владою нам даною,

керуючись нормою канону 939 п. 1 ККСЦ,

ІМЕНУЄМО ТЕБЕ, ВСЕЧЕСНИЙ ОТЧЕ ІВАНЕ,

КЕРІВНИКОМ ДЕПАРТАМЕНТУ СУСПІЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ
(МЕДІАЦЕНТРУ)

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УГКЦ

терміном на п'ять років.

Вашим головним завданням є наглядати та координувати діяльність усіх засобів комунікації Архієпархії, щоб їхня діяльність

та публікування інформації були наповнені духом Христового Євангелія, відображали навчання Отця і Глави Церкви, висвітлювали служіння духовенства, монашества, навчальних закладів та життя парафіяльних спільнот Архієпархії.

У Вашому служінні у цьому департаменті, всечасний отче, користуйтеся положеннями про медіацентр, а також приписами Інструкції про впорядкування книговидавання, затвердженої Синодом Єпископів Києво-Галицького Верховного Архієпископства [Богословський Відділ Патріаршої Курії. Інструкція про впорядкування книговидавання. – Київ, 2011].

Рівночасно заохочуємо Вас залучати до участі в праці даного департаменту кваліфікованих експертів у галузі суспільної комунікації Церкви.

Даний декрет набуває чинності наступного дня після опублікування його в архієпархіальній газеті «Нова Зоря».

Благословення Господнє на Вас!

† **д-р Володимир Війтишин,**
Архієпископ і Митрополит
Івано-Франківський

о. В. Федун,
канцлер

*Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
9 травня 2019 року Божого в день свщмч. Василя, єп. Амасійського.*

Вих. № 79

ДЕКРЕТ

**На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і
Нероздільної Тройці,**

Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Божою милістю

Кир Володимир Війтишин

Архiepіскоп і Митрополит Івано-Франківський

Єпархія є частиною Божого народу, довіреною пастирській опіці єпископа, який керує нею також за допомогою пресвітерів. Одним зі способів участі пресвітерію в управлінні єпархії є пресвітерська рада (пор. кан. 264 ККСЦ);

Щодо її утворення у відповідності до кан. 266 ККСЦ слід дотримуватися наступних приписів:

І) Частина членів обирається самими пресвітерами; були обрані:

1. о. Василь Підвисоцький – Більшівцівський протопресвітеріат;
2. о. Роман Пташник – Богородчанський протопресвітеріат;
3. о. Ігор Гаврилів – Боднарівський протопресвітеріат;
4. о. Володимир Олійник – Брошнівський протопресвітеріат;
5. о. Мирослав Чорний – Болахівський протопресвітеріат;
6. о. Михайло Ільків – Букачівський протопресвітеріат;
7. о. Дмитро Шмігель – Бурштинський протопресвітеріат;
8. о. Мирон Ящук – Войнилівський протопресвітеріат;
9. о. Володимир Кузюк – Галицький протопресвітеріат;
10. о. Богдан Раковецький – Голинський протопресвітеріат;
11. о. Ігор Ліпчанський – Долинський протопресвітеріат;
12. о. Володимир Кадлуб – Єзупільський протопресвітеріат;
13. о. Юрій Прилепський – Центральний протопресвітеріат в м. Івано-Франківську;

14. о. Богдан Свистюк – Південний протопресвітеріат в м. Івано-Франківську;
15. о. Богдан Равський – Східний протопресвітеріат в м. Івано-Франківську;
16. о. Ярослав Гринюк – Північний протопресвітеріат в м. Івано-Франківську;
17. о. Володимир Супик – Західний протопресвітеріат в м. Івано-Франківську;
18. о. Дмитро Кишенюк – Калуський протопресвітеріат;
19. о. Федір Бойко – Лисецький протопресвітеріат;
20. о. Михайло Бойчук – Перегінський протопресвітеріат;
21. о. Ігор Федьків – Рогатинський протопресвітеріат;
22. о. Роман Мазур – Рожнятівський протопресвітеріат;
23. о. Василь Козоріз – Солотвинський протопресвітеріат;
24. о. Микола Понайда – Тисменицький протопресвітеріат;
25. о. Юрій Кучарський – Черченський протопресвітеріат;

II) Деякі є членами пресвітерської ради з огляду на доручений їм уряд, а саме:

1. о. Олег Каськів – Синкел у справах духовенства та священних родин;
2. о. Степан Балагура – судовий Вікарій;
3. о. Михайло Клапків – Економ;
4. о. Йосафат Бойко – Синкел в справах монашества;
5. о. Василь Рак – Синкел капеланського служіння;
6. о. Володимир Чорній – Синкел у справах соціального служіння;
7. о. Віталій Токар – допоміжний судовий Вікарій;
8. о. Олександр Левицький – Ректор ІФА;
9. о. Роман Микієвич – Ректор ІФДС;
10. о. Віталій Федун – Канцлер;

III) Архієпископ і Митрополит іменував нижче зазначених пресвітерів:

1.о. Юрій Новицький – протопресвітер Центрального протопресвітеріату в м. Івано-Франківську;

2.о. Іван Репела – протопресвітер Південно-східного протопресвітеріату в м. Івано-Франківську;

3.о. Борис Гобир – протопресвітер Північно-західного протопресвітеріату в м. Івано-Франківську;

4.о. Дмитро Бігун – протопресвітер Рогатинського протопресвітеріату;

5. о. Зореслав-Іван Котович – протопресвітер Долинський;

6. о. Роман Залеський – координатор та представник військових капеланів Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

7. о. Євген Андрухів – Голова сакральної комісії;

8. о. Віталій Максимів – віце-економ;

9. о. Ігор Сачков – віце-канцлер, секретар Ради.

**Декрет вступає в силу з 20 лютого 2019 року Божого
терміном на 5 років.**

† д-р Володимир Війтишин,
Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський

о. В. Федун,
канцлер

*Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополитичому Соборі Воскресіння Христового
19 лютого 2019 року Божого в день свят. Вукола, єп.; свящмуч. Сілвана, єп.*

· Декретом № 02 від 3 січня 2019 р. Б. **о. Петра Ців'юка** іменовано сповідником Івано-Франківської Духовної Семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на один рік;

· Декретом № 11 від 30 січня 2019 р. Б. **о. Маркіяна Букатчука** іменовано резидентом храму Різдва Пресвятої Богородиці Центрального протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 12 від 30 січня 2019 р. Б. **о. Івана Горнецького** іменовано резидентом храму Різдва Пресвятої Богородиці Центрального протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 19 від 5 лютого 2019 р. Б. **о. Володимира Палієнка** іменовано адміністратором парафії Вознесіння Господнього в с. Липа та парафії Архістратиґа Михайла с. Лужки Болехівського протопресвітеріату;

· Декретом № 20 від 31 січня 2019 р. Б. **створено Наглядову раду з управління комерційними проектами Архієпархіального Управління** та іменовано членів терміном на п'ять років;

· Декретом № 21 від 31 січня 2019 р. Б. **створено Наглядову раду з управління та розвитку Лікувально-Діагностичного Центру Святого Луки** та іменовано членів терміном на п'ять років;

· Декретом № 23 від 6 лютого 2019 р. Б. **іменовано членів Ради з економічних справ** терміном на п'ять років;

· Декретом № 24 від 6 лютого 2019 р. Б. **продовжено дію декрету** (Вих. № 136 від 4 березня 2014 р. Б.), яким іменовано **о. Михайла Клапківа економіком Івано-Франківської Архієпархії** терміном на п'ять років;

· Декретом № 27 від 6 лютого 2019 р. Б. **Степана Рудницького** іменовано директором катехитичної школи Святої Софії при парафії Різдва Пресвятої Богородиці с. Березівка Лисецького протопресвітеріату;

· Декретом № 31 від 6 лютого 2019 р. Б. **о. Андрія Копчук-Кашецького** іменовано головою катехитичного осередку Богородчанського протопресвітеріату;

· Декретом № 32 від 6 лютого 2019 р. Б. **о. Петра Семенича** іменовано адміністратором парафії Різдва Пресвятої Богородиці с. Милування Єзупільського протопресвітеріату;

· Декретом № 35 від 6 лютого 2019 р. Б. **о. Михайла Віхотя**

іменовано адміністратором парафії Зіслання Святого Духа Центрального протопресвітеріату в м. Івано-Франківську;

· Декретом № 36 від 6 лютого 2019 р. Б. **засновано Брошнівський протопресвітеріат** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 37 від 6 лютого 2019 р. Б. **засновано Голинський протопресвітеріат** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 38 від 6 лютого 2019 р. Б. **змінено склад парафій, які входять до Рожнятівського протопресвітеріату** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 39 від 6 лютого 2019 р. Б. **змінено склад парафій, які входять до Перегінського протопресвітеріату** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 40 від 6 лютого 2019 р. Б. **змінено склад парафій, які входять до Калуського протопресвітеріату** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 41 від 6 лютого 2019 р. Б. **о. Володимира Майку** іменовано протопресвітером Брошнівського протопресвітеріату терміном на три роки;

· Декретом № 42 від 6 лютого 2019 р. Б. **засновано парафію Всіх Святих с. Крихівці Південно-Східного протопресвітеріату** м. Івано-Франківська;

· Декретом № 43 від 6 лютого 2019 р. Б. **о. Євгена Андрухива** іменовано адміністратором парафії Всіх Святих с. Крихівці Південно-Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 44 від 13 лютого 2019 р. Б. **о. д-ра Андрія Чорненка** іменовано членом Сенату (Наглядової Ради) Академії терміном до 09 серпня 2023 р. Б.;

· Декретом № 45 від 14 лютого 2019 р. Б. **о. Ігоря Сачкова** іменовано віце-канцлером Івано-Франківської Архієпархіальної курії терміном на три роки;

· Декретом № 46 від 14 лютого 2019 р. Б. **Михайла Макара** іменовано нотарем Івано-Франківської Архієпархіальної курії терміном на три роки;

· Декретом № 50 від 14 лютого 2019 р. Б. **о. Богдана Лютецького** іменовано адміністратором парафії Святих Косьми і Дам'яна смт. Войнилів (Сільце) Войнилівського протопресвітеріату;

· Декретом № 51 від 19 лютого 2019 р. Б. **затверджено Положення щодо трактування випадків статевого зловживання відносно неповнолітніх** з боку священнослужителів Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 52 від 19 лютого 2019 р. Б. **о. Володимира Чорнія** іменовано відповідальним за координування процесу забезпечення негайної пасторальної опіки над особами, які в неповнолітньому віці стали жертвами розпусних дій сексуального характеру з боку духовенства;

· Декретом № 55 від 19 лютого 2019 р. Б. **засновано Фінансовий відділ Курії** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 56 від 19 лютого 2019 р. Б. **засновано Юридичний відділ Курії** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 57 від 19 лютого 2019 р. Б. **засновано Будівельний відділ Курії** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 58 від 19 лютого 2019 р. Б. **засновано Проектний відділ Курії** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 59 від 19 лютого 2019 р. Б. **засновано Відділ інтенцій Курії** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 60 від 19 лютого 2019 р. Б. **засновано Відділ підвищення кваліфікації Курії** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 61 від 19 лютого 2019 р. Б. **засновано Відділ маркетингу Курії** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 62 від 19 лютого 2019 р. Б. **засновано Відділ інформації Курії** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 63 від 19 лютого 2019 р. Б. **засновано Відділ адміністрування Курії** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 64 від 19 лютого 2019 р. Б. **Тетяну Грималюк** іменовано помічником головного бухгалтера Фінансового відділу Курії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 65 від 19 лютого 2019 р. Б. **Тетяну Максимів** іменовано касиром Фінансового відділу Курії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 66 від 19 лютого 2019 р. Б. **о. Богдана Тачинського** іменовано керівником Проектного відділу Курії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 67 від 19 лютого 2019 р. **Б. о. Тараса Вілюру** іменовано керівником Відділу інтенцій Курії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 68 від 19 лютого 2019 р. **Б. о. Маркіяна Букатчука** іменовано керівником Відділу підвищення кваліфікації Курії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 69 від 19 лютого 2019 р. **Б. о. Василя Савчина** іменовано керівником Відділу маркетингу Курії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 70 від 19 лютого 2019 р. **Б. Дмитра Дем'яніва** іменовано помічником керівника Відділу маркетингу Курії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 71 від 19 лютого 2019 р. **Б. о. Володимира Лукашевського** іменовано керівником Відділу інформації Курії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 72 від 19 лютого 2019 р. **Б. Святослава Королевича** іменовано керівником Відділу адміністрування Курії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 73 від 19 лютого 2019 р. **Б. продовжено дію декрету (Вих. № 574 від 7 вересня 2015 р. Б.), яким іменовано о. Володимира Лукашевського керівником пресслужби Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;**

· Декретом № 74 від 19 лютого 2019 р. **Б. о. Петра Ців'юка** іменовано керуючим справами крамниці при видавництві «Нова Зоря» Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 75 від 19 лютого 2019 р. **Б. засновано Фінансово-Юридичний Головний Відділ Курії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;**

· Декретом № 79 від 19 лютого 2019 р. **Б. затверджено склад Пресвітерської Ради терміном на п'ять років;**

· Декретом № 80 від 19 лютого 2019 р. **Б. о. Віталія Максиміва** іменовано членом колегії Архієпархіальних радників Івано-Франківської Архієпархії терміном до 1 листопада 2021 року;

· Декретом № 82 від 19 лютого 2019 р. **Б. о. Володимира Палія** іменовано сотрудником парафії Різдва Христового м. Галич Галицького протопресвітеріату;

· Декретом № 83 від 19 лютого 2019 р. Б. **о. Богдана Тисяка** іменовано парохом парафії Святого Андрія Первозванного в м. Долина Долинського протопресвітеріату;

· Декретом № 84 від 19 лютого 2019 р. Б. **о. Ігоря Бронівського** іменовано парохом парафії Різдва Христового в м. Галич Галицького протопресвітеріату;

· Декретом № 85 від 19 лютого 2019 р. Б. **о. Володимира Мартиновича** іменовано парохом парафії Богоявлення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа в с. Путятинці Рогатинського протопресвітеріату;

· Декретом № 86 від 19 лютого 2019 р. Б. **о. Тараса Федоренка** іменовано парохом парафії Різдва Івана Хрестителя в с. Вербілівці Рогатинського протопресвітеріату;

· Декретом № 88 від 19 лютого 2019 р. Б. **Василя Качмарського** іменовано референтом у справах комунікації Катехитичної комісії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 91 від 19 лютого 2019 р. Б. **о. Миколу Андибура** іменовано співробітником парафії Різдва Христового смт. Рожнятів Рожнятівського протопресвітеріату;

· Декретом № 98 від 19 лютого 2019 р. Б. **о. д-ра Олександра Левицького** іменовано членом колегії Архієпархіальних радників Івано-Франківської Архієпархії терміном до 1 листопада 2021 року;

· Декретом № 101 від 20 лютого 2019 р. Б. **о. Михайла Віхотя** іменовано головою Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 102 від 20 лютого 2019 р. Б. **о. Івана Саса** іменовано заступником голови Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 120 від 21 лютого 2019 р. Б. **о. Анатолія Козака** іменовано адміністратором парафії Покрови Пресвятої Богородиці с. Голинь Голинського протопресвітеріату;

· Декретом № 130 від 27 лютого 2019 р. Б. **засновано Ревізійну комісію Ради з економічних справ** Івано-Франківської Архієпархії та іменовано членів на п'ять років;

· Декретом № 136 від 28 лютого 2019 р. Б. **продовжено дію декрету** (Вих. № 134 від 26.03.2013 р. Б.), яким іменовано **о.**

Степана Балагуру судовим **Вікарієм** Івано-Франківської Архієпархії терміном на п'ять років;

· Декретом № 138 від 28 лютого 2019 р. Б. **продовжено дію декрету** (Вих. № 286 від 05.05.2015 р. Б.), яким **іменовано о. д-ра Олега Каськіва** **суддею** Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 139 від 28 лютого 2019 р. Б. **продовжено дію декрету** (Вих. № 133 від 26.03.2013 р. Б.), яким **іменовано о. Олексія Данилюка** **захисником подружнього вузла** Трибуналу Івано-Франківської Митрополії терміном на три роки;

· Декретом № 140 від 28 лютого 2019 р. Б. **продовжено дію декрету** (Вих. № 289 від 05.05.2015 р. Б.), яким **іменовано о. Івана Козяра** **нотарем Трибуналу** Івано-Франківської Митрополії терміном на три роки;

· Декретом № 189 від 2 квітня 2019 р. Б. **о. Ярославу Диріву** надано титул резидента-емерита парафії Великомучениці Параскеви П'ятниці в с. Старуня Солотвинського протопресвітеріату;

· Декретом № 190 від 2 квітня 2019 р. Б. **о. Івана Херманчука** іменовано адміністратором парафії Великомучениці Параскеви П'ятниці в с. Старуня Солотвинського протопресвітеріату;

· Декретом № 194 від 4 квітня 2019 р. Б. **засновано парафію Всіх Святих Українського Народу** с. Оболюня Долинського протопресвітеріату;

· Декретом № 204 від 5 квітня 2019 р. Б. **о. Анатолія Козака** іменовано протопресвітером Голинського протопресвітеріату терміном на один рік;

· Декретом № 221 від 15 квітня 2019 р. Б. **о. Богдана Бешля**, ЧНІ іменовано співробітником парафії Матері Божої Неустанної Помочі Північно-Західного протопресвітеріату м. Івано-Франківськ;

· Декретом № 222 від 15 квітня 2019 р. Б. **о. Юрія Бангу**, ЧНІ іменовано співробітником парафії Матері Божої Неустанної Помочі Північно-Західного протопресвітеріату м. Івано-Франківськ;

· Декретом № 239 від 6 травня 2019 р. Б. **о. Віталія Федуна** іменовано резидентом храму Всіх Святих с. Крихівці Південно-Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 240 від 6 травня 2019 р. Б. **о. д-ра Віталія Токара** іменовано резидентом храму Всіх Святих с. Крихівці Південно-

Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 246 від 9 травня 2019 р. Б. **скасовано Південно-Східний протопресвітеріат** у м. Івано-Франківську та засновано Південний протопресвітеріат м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 247 від 9 травня 2019 р. Б. **засновано Східний протопресвітеріат** м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 249 від 9 травня 2019 р. Б. **скасовано Північно-Західний протопресвітеріат** у м. Івано-Франківську та засновано **Північний протопресвітеріат** м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 248 від 9 травня 2019 р. Б. **змінено склад парафій, які входять до Тисменицького протопресвітеріату** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 250 від 9 травня 2019 р. Б. **засновано Західний протопресвітеріат** м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 251 від 9 травня 2019 р. Б. **змінено склад парафій, які входять до Лисецького протопресвітеріату** Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 252 від 9 травня 2019 р. Б. **змінено склад парафій, які входять до Центрального протопресвітеріату** м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії;

· Декретом № 253 від 9 травня 2019 р. Б. **о. Бориса Гобира** іменовано протопресвітером Західного протопресвітеріату м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 254 від 9 травня 2019 р. Б. **о. Івана Репелу** іменовано протопресвітером Південного протопресвітеріату м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 255 від 9 травня 2019 р. Б. **о. Івана Яковлюка** іменовано протопресвітером Північного протопресвітеріату м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архієпархії терміном на три роки;

· Декретом № 256 від 9 травня 2019 р. Б. **о. Михайла Сушка**

іменовано протопресвітером Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська Івано-Франківської Архїєпархїї терміном на три роки;

· Декретом № 257 від 9 травня 2019 р. Б. **о. Володимира Кадлуба** іменовано парохом парафії Святого Миколая в смт. Єзупіль Єзупільського протопресвітеріату;

· Декретом № 258 від 9 травня 2019 р. Б. **о. Дмитра Кубацького** іменовано парохом парафії Святого Архистратига Михаїла в с. Тязів Єзупільського протопресвітеріату;

· Декретом № 259 від 9 травня 2019 р. Б. **о. Зеновія Слоїка** іменовано парохом парафії Богоявлення Господнього Північного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 262 від 9 травня 2019 р. Б. **о. Ігоря Пилипчука** іменовано сотрудником парафії Архистратига Михаїла с. Старі Кривотули Тисменицького протопресвітеріату;

· Декретом № 273 від 15 травня 2019 р. Б. затверджено **положення про Орден І та ІІ ступенів Апостола Андрія Первозванного** Івано-Франківської Архїєпархїї;

· Декретом № 282 від 21 травня 2019 р. Б. **о. Василя Дзяйла** іменовано сотрудником парафії Зіслання Святого Духа с. Бовшів Більшівцівського протопресвітеріату;

· Декретом № 287 від 21 травня 2019 р. Б. **о. Володимира Вишнівського** іменовано протопресвітером Солотвинського протопресвітеріату терміном на три роки;

· Декретом № 289 від 21 травня 2019 р. Б. **о. Василя Соболя** іменовано адміністратором парафії Покрову Пресвятої Богородиці в с. Добровляни Єзупільського протопресвітеріату;

· Декретом № 320 від 31 травня 2019 р. Б. **о. Івана Стефурака** іменовано Головою Комісії соціальної комунікації Івано-Франківської Архїєпархїї терміном на п'ять років;

· Декретом № 322 від 31 травня 2019 р. Б. **о. Олексія Данилюка** іменовано Головою Комісії справедливості і мир Івано-Франківської Архїєпархїї терміном на п'ять років;

· Декретом № 324 від 31 травня 2019 р. Б. **о. Володимира Ганжу** іменовано референтом у справах беатифікації і канонізації по кандидатах від Івано-Франківської Архїєпархїї терміном на п'ять років;

· Декретом № 326 від 31 травня 2019 р. Б. **д-на Василя Качмарського** іменовано Головою Комісії у справах євангелізації Івано-Франківської Архієпархії терміном на п'ять років;

· Декретом № 327 від 31 травня 2019 р. Б. **о. Івана Стефурака** іменовано Головою Відділу мігрантів та імміграції Івано-Франківської Архієпархії терміном на п'ять років;

· Декретом № 332 від 3 червня 2019 р. Б. **с. Андрею Маслій** затверджено на уряд Генеральної Настоятельки Згромадження Сестер Мироносиць терміном на чотири роки;

· Декретом № 352 від 11 червня 2019 р. Б. **о. Івана Гірняка** іменовано адміністратором парафії Воздвиження Чесного Хреста в с. Раковець Солотвинського протопресвітеріату;

· Декретом № 353 від 11 червня 2019 р. Б. **о. Дмитра Дякуна** іменовано адміністратором парафії Архистратига Михаїла в с. Кривець Солотвинського протопресвітеріату;

· Декретом № 354 від 11 червня 2019 р. Б. **о. Ігоря Винника** іменовано адміністратором парафії Свв. Верховних Апостолів Петра і Павла в с. Росільна та парафії Святого Дмитрія в с. Космач Солотвинського протопресвітеріату;

· Декретом № 370 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Романа Микієвича** іменовано ректором Івано-Франківської духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 373 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Ігоря Гаврилів** іменовано адміністратором парафії Святого Миколая с. Ріп'янка та парафії Архистратига Михаїла с. Яворівка Боднарівського протопресвітеріату;

· Декретом № 374 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Святослава Богачевського** іменовано адміністратором парафії Введення в храм Пресвятої Богородиці с. Боднарів Боднарівського протопресвітеріату;

· Декретом № 375 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Ігоря Третяка** іменовано капеланом Галицького районного центру соціально-психологічної реабілітації дітей та молоді з функціональними обмеженнями «Довір'я»;

· Декретом № 378 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Миколу Башту** іменовано сотрудником парафії Св. Архистратига Михаїла с. Майдан Лисецького протопресвітеріату;

· Декретом № 379 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Ігоря Мельника** іменовано сотрудником парафії Св. Архистратига Михаїла м. Тисмениці Тисменицького протопресвітеріату;

· Декретом № 380 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Миколу Хомина** іменовано сотрудником парафії Покрови Пресвятої Богородиці с. Голинь Голинського протопресвітеріату;

· Декретом № 399 від 20 червня 2019 р. Б. **скликано собор Івано-Франківської Архiepархії**, який відбудеться 7 грудня 2019 року Божого у м. Івано-Франківську в Духовній Семінарії ім. священномученика Йосафата та іменовано членів секретаріату собору;

· Декретом № 413 від 11 липня 2019 р. Б. **о. Івана Гнатюка** іменовано адміністратором парафії Архистратига Михаїла с. Козина Єзупільського протопресвітеріату;

· Декретом № 430 від 25 липня 2019 р. Б. **о. Миколу Варцаб'юка** іменовано адміністратором парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Горохолин Ліс Богородчанського протопресвітеріату;

· Декретом № 431 від 25 липня 2019 р. Б. **о. Івана Бойка** іменовано адміністратором парафії Святого Миколая в с. Старий Лисець Лисецького протопресвітеріату;

· Декретом № 433 від 25 липня 2019 р. Б. **о. Дмитра Ярича** іменовано сотрудником парафії Св. Архистратига Михаїла м. Тисмениці Тисменицького протопресвітеріату;

· Декретом № 440 від 2 серпня 2019 р. Б. **о. д-ра Василя Гоголя** іменовано членом Сенату (Наглядової Ради) Академії терміном до 09 серпня 2023 р. Б.;

· Декретом № 453 від 15 серпня 2019 р. Б. **о. Володимира Войтовича** іменовано референтом комісії в справах родини у Східному протопресвітеріаті м. Івано-Франківськ;

· Декретом № 454 від 15 серпня 2019 р. Б. **о. Володимира Широкого** іменовано референтом комісії в справах родини у Північному протопресвітеріаті м. Івано-Франківськ;

· Декретом № 455 від 15 серпня 2019 р. Б. **о. Івана Носика** іменовано референтом комісії в справах родини у Брошнівському протопресвітеріаті;

· Декретом № 456 від 15 серпня 2019 р. Б. **о. Миколу Хомина** іменовано референтом комісії в справах родини у Голинському протопресвітеріаті;

· Декретом № 457 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. д-ра Андрія Чорненка** іменовано віце-ректором Івано-Франківської Духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 458 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Ярослава Шмадила** іменовано духівником Івано-Франківської Духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 459 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Романа Кандрача** іменовано духівником Івано-Франківської духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 460 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Ігоря Третьяка** іменовано духівником Івано-Франківської Духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 461 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Тараса Огара** іменовано духівником Івано-Франківської Духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 462 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Дмитра Ярича** іменовано префектом Івано-Франківської Духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 463 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Юрія Сидіра** іменовано префектом Івано-Франківської Духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 464 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Івана Гнатюка** іменовано префектом Івано-Франківської Духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 465 від 20 серпня 2019 р. Б. **Івана Війтишина** іменовано префектом Івано-Франківської Духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 481 від 26 серпня 2019 р. Б. **о. Андрія Ляховича** іменовано сотрудником парафії Святого Миколая м. Калуш (Хотінь) Калуського протопресвітеріату;

· Декретом № 482 від 26 серпня 2019 р. Б. **о. Михайла Снака** іменовано сотрудником парафії Архістратиґа Михаїла с. Насташине та парафії Покрови Пресвятої Богородиці с. Куничі Бурштинського протопресвітеріату;

· Декретом № 483 від 26 серпня 2019 р. Б. **о. Юрія Ясеницького** іменовано сотрудником парафії Святого Великомученика Дмитрія Західного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 484 від 26 серпня 2019 р. Б. **о. Руслана Мудрецького** іменовано сотрудником парафїї Матерї Божої Неустанної Помочї Північного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 485 від 26 серпня 2019 р. Б. **о. Андрїя Гумена** направлено на священничу душпастирську практику в парафїї Рїздва Пресвятої Богородицї Центрального протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 486 від 26 серпня 2019 р. Б. **д-на Василя Качмарського** призначено на дияконське служіння у парафїї Святих Апостолів Петра і Павла с. Драгомирчани Лисецького протопресвітеріату;

· Декретом № 487 від 26 серпня 2019 р. Б. **д-на Олега Жилавого** призначено на дияконське служіння у парафїї Всїх Святих Південного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 488 від 26 серпня 2019 р. Б. **д-на Миколу Полоза** призначено на дияконське служіння у парафїї Святого Йосифа Обручника Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 489 від 26 серпня 2019 р. Б. **д-на Назарїя Шлапака** призначено на дияконське служіння у парафїї Рїздва Господа Нашого Ісуса Христа смт. Рожнятів Рожнятівського протопресвітеріату;

· Декретом № 492 від 26 серпня 2019 р. Б. **д-на Юрїя Маркова** призначено на дияконське служіння у парафїї Святих Володимира і Ольги в м. Калуш Калуського протопресвітеріату;

· Декретом № 493 від 26 серпня 2019 р. Б. **д-на Степана Рудницького** призначено на дияконське служіння у парафїї Рїздва Пресвятої Богородицї с. Березівка Лисецького протопресвітеріату;

· Декретом № 494 від 26 серпня 2019 р. Б. **д-на Андрїя Луцького** призначено на дияконське служіння у парафїї Святого влкмч. Микити в с. Микитинцї Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 520 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Назарїя Касїя** іменовано головою катехитичного осередку Північного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 521 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Богдана**

Ваташука іменовано головою катехитичного осередку Західного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 527 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Володимира Смігуровського** іменовано помічником капелана Івано-Франківської обласної психоневрологічної клінічної лікарні №1 м. Івано-Франківська;

· Декретом № 529 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Тараса Огара** іменовано головою катехитичного осередку Південного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 530 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Дмитра Ярича** іменовано головою катехитичного осередку Тисменецького протопресвітеріату;

· Декретом № 531 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Богдана Головчака** іменовано головою катехитичного осередку Рожнятівського протопресвітеріату;

· Декретом № 532 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Миколу Хомина** іменовано головою катехитичного осередку Голинського протопресвітеріату;

· Декретом № 533 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Василя Пастернака** іменовано головою катехитичного осередку Брошнівського протопресвітеріату;

· Декретом № 534 від 16 вересня 2019 р. Б. **д-на Миколу Полоза** іменовано головою катехитичного осередку Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 536 від 16 вересня 2019 р. Б. **д-на Олександра Кубіка** іменовано головою катехитичного осередку Більшівцівського протопресвітеріату;

· Декретом № 538 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Василя Харкового, ВС** іменовано сотрудником парафії Святих Кирила і Методія Південного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 550 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Ярослава Тимішака** іменовано адміністратором парафії Святих апп. Петра і Павла с. Діброва Богородчанського протопресвітеріату;

· Декретом № 551 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Ярослава Тимішака** іменовано капеланом Богородчанської центральної лікарні;

· Декретом № 553 від 13 вересня 2019 р. Б. **о. д-ра Василя Гоголя** призначено в.о. Ректора Івано-Франківської Академії Івана Золотоустого;

· Декретом № 560 від 19 вересня 2019 р. Б. **о. Петра Ців'юка** іменовано резидентом храму Покрови Пресвятої Діви Марії Західного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 561 від 19 вересня 2019 р. Б. **о. д-ра Олександра Левицького** іменовано членом Сенату (Наглядової Ради) Академії терміном до 09 серпня 2023 р. Б.;

· Декретом № 562 від 19 вересня 2019 р. Б. **о. Северіяна Мамчура ЧСВВ** іменовано духівником Івано-Франківської ПЗШ «Католицької школи Святого Василя Великого»;

· Декретом № 564 від 19 вересня 2019 р. Б. **д-на Василя Качмарського** іменовано Головою Катехитичної комісії Івано-Франківської Архїєпархїї терміном на три роки;

· Декретом № 569 від 19 вересня 2019 р. Б. **о. Назарія Мицка** іменовано адміністратором парафії Святої Параскеви с. Козарі та парафії Успіння Пресвятої Богородиці с. Журавеньки Букачівського протопресвітеріату;

· Декретом № 581 від 24 вересня 2019 р. Б. **о. Ореста Смицнюка** іменовано резидентом храму Святого Миколая с. Ямниця Єзупільського протопресвітеріату;

· Декретом № 587 від 30 вересня 2019 р. Б. **продовжено дію декрету** (Вих. № 563 від 22.07.2016 р. Б.), яким іменовано **о. д-ра Олега Каськіва Синкелом в справах духовенства та священничих родин** Івано-Франківської Архїєпархїї терміном на три роки;

· Декретом № 588 від 30 вересня 2019 р. Б. **продовжено дію декрету** (Вих. № 566 від 22.07.2016 р. Б.), яким іменовано **о. Володимира Чорнія Синкелом соціального служіння** Івано-Франківської Архїєпархїї терміном на три роки;

· Декретом № 591 від 2 жовтня 2019 р. Б. **о. Богдана Сабала** направлено на священничу душпастирську практику в парафії Воскресіння Христового Центрального протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 592 від 2 жовтня 2019 р. Б. **о. Івана Трошука** направлено на священничу душпастирську практику в парафії

Воздвиження Чесного Хреста м. Бурштин Бурштинського протопресвітеріату;

· Декретом № 594 від 2 жовтня 2019 р. Б. **о. Северіяна Сергія Мамчура ЧСВВ** іменовано сотрудником парафії Царя Христа Центрального протопресвітеріату м. Івано-Франківська;

· Декретом № 609 від 10 жовтня 2019 р. Б. **о. Михайла Сушка** іменовано сповідником Івано-Франківської Духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 610 від 10 жовтня 2019 р. Б. **о. Святослава Богачевського** іменовано адміністратором парафії Святого Миколая в с. Бережниця Боднарівського протопресвітеріату;

· Декретом № 614 від 15 жовтня 2019 р. Б. **о. Федора Бойка** іменовано адміністратором парафії Покрову Пресвятої Богородиці в с. Посіч Лисецького протопресвітеріату;

· Декретом № 620 від 22 жовтня 2019 р. Б. **затверджено пасторальні дороговкази та канонічні норми (Статут) Згромадження Сестер Пресвятої Євхаристії;**

· Декретом № 636 від 29 жовтня 2019 р. Б. **о. д-ру Андрію Чорненку** доручено співпрацювати з Бюро Києво-Галицького Верховного Архиепископства у справах новітніх релігійних рухів та сект терміном на три роки;

· Декретом № 637 від 29 жовтня 2019 р. Б. **о. Бориса Гобира** іменовано віце-ректором з навчання Івано-Франківської Духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата терміном на три роки;

· Декретом № 656 від 12 листопада 2019 р. Б. **о. Назарія Мицка** іменовано Головою катехитичного осередку Букачівецького протопресвітеріату;

· Декретом № 657 від 12 листопада 2019 р. Б. **о. Володимира Савчина** іменовано Референтом Бюро УГКЦ з питань екології у Брошнівському протопресвітеріаті;

· Декретом № 658 від 12 листопада 2019 р. Б. **о. Тараса Нейлюка** іменовано Референтом Бюро УГКЦ з питань екології у Північному протопресвітеріаті м. Івано-Франківська;

· Декретом № 659 від 12 листопада 2019 р. Б. **о. Мирослава Татумиряка** іменовано Референтом Бюро УГКЦ з питань екології у Східному протопресвітеріаті м. Івано-Франківська;

· Декретом № 660 від 12 листопада 2019 р. Б. **о. Богдана Свистюка** іменовано Референтом Бюро УГКЦ з питань екології у Південному протопресвітеріаті м. Івано-Франківська;

· Декретом № 661 від 12 листопада 2019 р. Б. **о. Романа Залеського** іменовано Референтом Бюро УГКЦ з питань екології у Західному протопресвітеріаті м. Івано-Франківська;

· Декретом № 662 від 12 листопада 2019 р. Б. **о. Андрія Гнитку** іменовано Референтом Бюро УГКЦ з питань екології у Центральному протопресвітеріаті м. Івано-Франківська;

· Декретом № 663 від 12 листопада 2019 р. Б. **о. Анатолія Козака** іменовано Референтом Бюро УГКЦ з питань екології у Голинському протопресвітеріаті;

· Декретом № 664 від 12 листопада 2019 р. Б. **о. Романа Шлапака** іменовано Референтом Бюро УГКЦ з питань екології у Болахівському протопресвітеріаті;

· Декретом № 691 від 19 листопада 2019 р. Б. **о. Володимира Підлуського** іменовано помічником капелана військової частини 3072 Національної гвардії України (військовий полігон Лисець);

· Декретом № 693 від 20 листопада 2019 р. Б. **о. Василя Дзійла** іменовано адміністратором парафії Святого Духа с. Бовшів Більшівцівського протопресвітеріату;

· Декретом № 768 від 24 грудня 2019 р. Б. **о. Миколу Варцаб'юка** іменовано адміністратором парафії Пресвятої Трійці в с. Нові Кривотули Тисменицького протопресвітеріату;

· Декретом № 770 від 24 грудня 2019 р. Б. **о. Мирослава Сем'яника** іменовано адміністратором парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Горохолин Ліс Богородчанського протопресвітеріату;

· Декретом № 788 від 27 грудня 2019 р. Б. **о. Степана Балагуру** переведено з уряду Судового Вікарія Івано-Франківської Архїєпархїї на уряд Синкела Івано-Франківської Архїєпархїї в справах Архїєпархїальної Курії терміном на п'ять років;

Парафіяльні пастирські ради

· Декретом № 122 від 20 лютого 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Великомученика Дмитрія Північно-Західного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;**

· Декретом № 132 від 27 лютого 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Різдва Пресвятої Богородиці с. Ганнусівка Єзупільського протопресвітеріату;**

· Декретом № 133 від 27 лютого 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Онуфрія с. Ганнусівка (Яструбець) Єзупільського протопресвітеріату;**

· Декретом № 191 від 2 квітня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святої Великомучениці Параскеви П'ятниці Південно-Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;**

· Декретом № 192 від 2 квітня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Архістратиґа Михаїла м. Калуш Калуського протопресвітеріату;**

· Декретом № 196 від 4 квітня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Успіння Пресвятої Богородиці с. Кінчаки Галицького протопресвітеріату;**

· Декретом № 197 від 4 квітня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Архістратиґа Михаїла с. Кінчаки Галицького протопресвітеріату;**

· Декретом № 198 від 4 квітня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Різдва Пресвятої Богородиці с. Кремидів Галицького протопресвітеріату;**

· Декретом № 307 від 27 травня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Вознесіння Господа Нашого Ісуса Христа с. Комарів Галицького протопресвітеріату;**

· Декретом № 310 від 31 травня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Архістратиґа Михаїла с. Тязів Єзупільського протопресвітеріату;**

· Декретом № 341 від 10 травня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Миколая**

с. Побережжя Єзупільського протопресвітеріату;

· Декретом № 342 від 10 травня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Стрітіння Господа Нашого Ісуса Христа Північного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;**

· Декретом № 420 від 22 липня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святих Кирила і Методія Центрального протопресвітеріату м. Івано-Франківська;**

· Декретом № 421 від 22 липня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Архистратига Михайла с. Колодіїв Бурштинського протопресвітеріату;**

· Декретом № 422 від 22 липня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Івана Богослова с. Дорогів Бурштинського протопресвітеріату.**

· Декретом № 526 від 16 вересня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святого Микити с. Микитинці Східного протопресвітеріату м. Івано-Франківська;**

· Декретом № 575 від 24 вересня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Вознесіння ГНІХ с. Старуна Солотвинського протопресвітеріату;**

· Декретом № 576 від 24 вересня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Івана Хрестителя с. Маркова Солотвинського протопресвітеріату;**

· Декретом № 577 від 24 вересня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Трьох Святителів с. Маркова Солотвинського протопресвітеріату;**

· Декретом № 593 від 2 жовтня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Христа Спаси с. Павлівка Лисецького протопресвітеріату;**

· Декретом № 651 від 12 листопада 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Архистратига Михайла с. Козина Єзупільського протопресвітеріату;**

· Декретом № 652 від 12 листопада 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святої Анни м. Болехів Болехівського протопресвітеріату;**

· Декретом № 653 від 12 листопада 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Вознесіння Господнього с. Липа Болехівського протопресвітеріату;**

· Декретом № 654 від 12 листопада 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Успіння Пресвятої Богородиці с. Жураки Солотвинського протопресвітеріату;**

· Декретом № 655 від 12 листопада 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Преображення Господнього с. Пороги Солотвинського протопресвітеріату;**

· Декретом № 726 від 10 грудня 2019 р. Б. затверджено склад парафіяльної пастирської ради **парафії Святої Великомучениці Параскеви с. Бубнище Болехівського протопресвітеріату.**

Приписання священнослужителів

· Грамотою № 33 від 6 лютого 2019 р. Б. **о. Роману Наритнику** дозволено на переїзд до Вроцлавсько-Гданської Єпархії УГКЦ терміном до 31 грудня 2020 року;

· Грамотою № 34 від 6 лютого 2019 р. Б. **о. Віталію Дем'янцю** дозволено на переїзд до Вроцлавсько-Гданської Єпархії УГКЦ терміном до 31 грудня 2020 року;

· Грамотою № 126 від 27 лютого 2019 р. Б. **о. Ігоря Гаврилів**а приписано до Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

· Грамотою № 281 від 20 травня 2019 р. Б. **о. Василя Дзяйла** приписано до Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

· Грамотою № 305 від 23 травня 2019 р. Б. **о. Олександра Думенка** відписано від Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

· Грамотою № 528 від 16 вересня 2019 р. Б. **о. Ореста Смицюка** приписано до Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ;

· Грамотою № 555 від 17 вересня 2019 р. Б. **о. Назарія Мицка** приписано до Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ терміном на п'ять років;

· Грамотою № 669 від 14 листопада 2019 р. Б. **о. Василю Мельниковичу** дозволено на переїзд до Вроцлавсько-Гданської Єпархії УГКЦ терміном до 31 грудня 2022 року;

Декрети заснування Катехитичних шкіл

· Декретом № 28 від 6 лютого 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу Священномученика Йосафата при парафії Святих Володимира і Ольги в м. Калуш** Калуського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи Юрія Маркова.

· Декретом № 29 від 6 лютого 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу Святого Луки при парафії Різдва ГНІХ в с. Сілець** Єзупільського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Василя Смицьнюка.

· Декретом № 103 від 20 лютого 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу Святого Хреста Господнього при парафії Воздвиження Чесного Хреста в смт. Лисець** Лисецького протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Федора Бойка.

· Декретом № 104 від 20 лютого 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу Святого Миколая Чудотворця при парафії Воскресіння ГНІХ в с. Бабухів** Рогатинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Святослава Жаб'юка.

· Декретом № 105 від 20 лютого 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Ковчег» ім. Блаженного Священномученика Омеляна Ковча при парафії Святого Дмитрія в с. Стратин** Рогатинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Дмитра Шиманського.

· Декретом № 106 від 20 лютого 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Діти світла» ім. Священномученика Йосафата Кунцевича при парафії Різдва Пресвятої Богородиці в м. Рогатин** Рогатинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Дмитра Бігуна.

· Декретом № 131 від 27 лютого 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу Різдва Пресвятої Богородиці при парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Ганнусівка** Єзупільського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи п. Мирославу Трушик.

· Декретом № 188 від 2 квітня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Святої Терези» при парафії Введення**

у **Храм Пресвятої Богородиці в с. Боднарів** Боднарівського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи д-на Святослава Богачевського.

· Декретом № 193 від 4 квітня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Світло надії» ім. Святого Миколая при парафії Святого Миколая в с. Кліщівна** Рогатинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Марка Шпака.

· Декретом № 243 від 6 травня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Діти світла» при парафії Архистратига Михаїла в с. Цінева** Рожнятівського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи Романюк Віру Любомирівну.

· Декретом № 244 від 6 травня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Дослідники віри» ім. Митрополита Андрея Шептицького при парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Крилос** Галицького протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Михайла Дзуля.

· Декретом № 336 від 4 червня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Ангелятко» при парафії Св. Пророка Іллі Східного** протопресвітеріату м. Івано-Франківська та призначено директором заснованої школи о. Володимира Войтовича.

· Декретом № 337 від 4 червня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Ковчег» при парафії Богоявлення Господнього в с. Путятинці** Рогатинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Володимира Мартиновича.

· Декретом № 338 від 4 червня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Еммануїл» імені Івана Хрестителя при парафії Івана Хрестителя в с. Маркова** Солотвинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Володимира Вишнівського.

· Декретом № 339 від 4 червня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Діти Блаженного священномученика Симеона Лукача» при парафії Вознесіння ГНІХ в с. Старуна** Солотвинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. д-ра Василя Гоголя.

· Декретом № 396 від 11 червня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Діти світла» при парафії Святого Духа в с. Заланів** Черченського протопресвітеріату та призначено директором

заснованої школи о. Володимира Мартиновича.

· Декретом № 397 від 11 червня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Дар Божий» при парафії Святих Йоакима і Анни в с. Нижня Липиця** Рогатинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Володимира Барановича.

· Декретом № 398 від 11 червня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу імені Священномученика Йосафата при парафії свщмч. Йосафата в м. Бурштин** Бурштинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Ігоря Третяка.

· Декретом № 522 від 16 вересня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Святого Миколая» при парафії Святого Миколая в с. Ямниця** Єзупільського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Ярослава Рожака.

· Декретом № 523 від 16 вересня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу ім. Святого Йосифа Обручника при парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Велика Тур'я** Долинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Михайла Міхнея.

· Декретом № 524 від 16 вересня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Святого Апостола Юди Тадея» при парафії Вознесіння Господнього в с. Ясеновиця** Перегінського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Олексія Андрусіва.

· Декретом № 525 від 16 вересня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу ім. Святого Івана Боско при парафії Архістратига Михайла в с. Іванівка** Перегінського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Олексія Андрусіва.

· Декретом № 616 від 15 жовтня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу ім. Святого Пророка Іллі при парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Конюшки** Букачівецького протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Михайла Брика.

· Декретом № 646 від 11 листопада 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Друзі Христа» імені Богородиці покровительки всіх християн при парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Нарайівка** Більшівцівського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи п. Галину Олексин.

· Декретом № 647 від 11 листопада 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Джерело Любові» імені Апостола Юди Тадея при парафії Христа Спаса в с. Павлівка Лисецького протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Володимира Заліського.**

· Декретом № 648 від 11 листопада 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Промінь» імені Священномученика Дмитрія при парафії Архистратига Михаїла в с. Козина Єзупільського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Івана Гнатюка.**

· Декретом № 649 від 11 листопада 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Святого Апостола Юди Тадея» при парафії Св. Ап. Юди Тадея Північного протопресвітеріату м. Івано-Франківська та призначено директором заснованої школи о. Івана Козяра.**

· Декретом № 650 від 11 листопада 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Мучеників Станіславівських» при парафії Різдва ГНІХ в м. Галич Галицького протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Володимира Кузюка.**

· Декретом № 727 від 10 грудня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу Святого Юрія Побідоносця при парафії Святого Василя Великого в с. Петранка Брошнівського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Юрія Сенічака.**

· Декретом № 728 від 10 грудня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу «Непорочного Серця Марії» при парафії Святого Миколая в с. Петранка Брошнівського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Володимира Лесюка.**

· Декретом № 729 від 10 грудня 2019 р. Б. засновано **Катехитичну школу Покрову Пресвятої Богородиці при парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Голинь Голинського протопресвітеріату та призначено директором заснованої школи о. Анатолія Козака.**

Делеговано на свячення

· Грамотою № 216 від 11 квітня 2019 р. Б. Владиці Йосафату **Мощичу** делеговано уділити дияконські свячення піддиякону **Павлу Баланюку**;

· Грамотою № 217 від 11 квітня 2019 р. Б. Владиці Йосафату **Мощичу** делеговано уділити дияконські свячення піддиякону **Олександру Кубіку**;

· Грамотою № 390 від 20 червня 2019 р. Б. Владиці **Михайлу Бубнію** делеговано уділити ієрейські свячення диякону **Руслану Мудрецькому**;

· Грамотою № 689 від 19 листопада 2019 р. Б. Владиці **Василю Тучапцю** делеговано уділити піддияконські свячення наступним кандидатам, а саме: **Бойчук Тарас, Белей Дмитро, Копей Руслан, Левітан Борис, Деркач Віталій, Майка Володимир, Андрушкевич Станіслав, Байдюк Андрій, Дзера Ігор, Макар Михайло, Віра Павло**.

· Грамотою № 709 від 2 грудня 2019 р. Б. Владиці **Іринесві Білику** делеговано уділити ієрейські свячення дияконам Провінції отців Василіян Найсвятішого Спасителя в Україні: **Теоктисту Леонідові Міщуку, Йосафату Василеві Олійнику, Якову Богданові Шумилу, Йосафату Іванові Ковалюку**.

Повноваження уділяти святе таїнство Покаяння

· Декретом № 383 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Порфирію (Леву) Фльорку** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 384 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Теодозію (Миколі) Мазурику** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 386 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Богдану Сабало** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 389 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Миколі Хомину** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 391 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Святославу Богачевському** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 393 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Миколі Башті** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 395 від 20 червня 2019 р. Б. **о. Ігорю Мельнику** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 472 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Юрію Ясеницькому** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 473 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Михайлу Снаку** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 474 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Андрію Ляховичу** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 475 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Андрію Гумену** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 476 від 20 серпня 2019 р. Б. **о. Руслану Мудрецькому** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

· Декретом № 594 від 2 жовтня 2019 р. Б. **о. Северіану Сергію Мамчуру** ЧСВВ надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння на час виконання уряду сотрудника.

· Декретом № 610 від 10 жовтня 2019 р. Б. **о. Василю Мельниковичу** надано повноваження уділяти святе таїнство Покаяння.

ПАСТОРАЛЬНИЙ ПЛАН АРХІЄПАРХІЇ НА 2020 Р. Б.

Січень

січень-лютий – Природоохоронна ініціатива «Допоможемо птахам» (**Бюро екології**)

01 січня – Акція «Новий рік без піротехніки і алкоголю» на парафіях Архїєпархії (**Бюро екології**)

01-02 січня – участь молоді Івано-Франківської Архїєпархії УГКЦ у Європейській зустрічі ТЕЗЕ-2020 у Вроцлаві (Польща) (**Молодіжна комісія**)

02 січня – Засідання Літургійної комісії (**Літургійна комісія**)

07-17 січня – спільна коляда спільноти родин, що діє при Архїкатедральному соборі Воскресіння Христового по приналежних до спільноти сім'ях. Праця над поширенням даної традиції в усій архїєпархії (**Комісія родин**)

18-25 січня – Єкуменічний тиждень молитов за єдність християн (**Бюро екології**)

19 січня – 14 лютого - Відвідини капеланами та семінаристами медзакладів з Йорданським благословенням та співом коляд (**Комісія душпастирства охорони здоров'я**)

25 січня – Програма духовної формації аніматорів «Зрілість і лідерство» (**Комісія освіти і виховання**)

29 січня – відзначення з молоддю річниці бою під Крутами: процесійний похід та панахида (**Молодіжна комісія**)

Пам'ятні дати:

26 січня 1930 90 р. - Хіротонія владики Івана Лятишевського на єпископа-помічника Станіславівської єпархії

28 січня 1990 30 р. - Повернення катедрального храму Святого Воскресіння УГКЦ

Лютий

III декада місяця – I квартальна зустріч деканальних референтів **(Бюро екології)**

01 лютого – благословення міської спартакіади присвяченої, пам'яті героїв Крут **(Молодіжна комісія)**

01 лютого – паломницька поїздка з сім'ями (батьки та діти) до м. Тернополя шопку-вертеп України до монастиря оо. Францисканів та до Зарваниці **(Комісія родин)**

03-08 лютого – участь у Міжнародній конференції духовних лідерів (International Clergy Leadership Conference), яка відбудеться в Сеулі, Південна Корея **(Комісія сприяння єдності християн)**

04 лютого – Засідання комісії освіти і виховання Івано-Франківської Архієпархії

04 лютого – Зустріч медичних капеланів **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

05-06 лютого – Формация духівників закладів освіти **(Комісія освіти і виховання)**

08 лютого – День відкритих дверей, початок об 11:00 год. **(Івано-Франківська академія Івана Золотоустого та Івано-Франківська Духовна Семінарія)**

08 лютого – постійна формація для катехитів (семінар: «Запровадження та розвиток біблійного апостоляту на парафіях») **(Катехитична комісія)**

10-17 лютого – XXVIII Всесвітній День хворого: молитви на оздоровлення, відвідування хворих **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

11 лютого – XXVIII Всесвітній День хворого. Презентація та роздуми над Посланням Папи Франциска у лікувальних установах **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

13 лютого – XXVIII Всесвітній День хворого. Круглий стіл за участі медкапеланів і медпрацівників з роздумами про Послання Папи **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

13 лютого – збори голів молодіжних християнських організацій у приміщенні Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії

УГКЦ (Молодіжна комісія)

15 лютого – Міжнародний День онкохворих дітей: в обласній дитячій лікарні провести Богослужіння, благословення хворих дітей; відвідування онкохворих дітей; залучення волонтерів для проведення арттерапії для дітей та концерт духовної пісні; зустрічі з медпрацівниками онколікарень; зустрічі з батьками онкохворих дітей **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

20 лютого – День соціальної справедливості. Пропагування енергоефективності та енергоаудитів як свідчення любові до Бога і ближнього **(Бюро екології)**

23 лютого – зустріч з молоддю і молитва Тезе **(Молодіжна комісія)**

22 лютого – Формаційний семінар для Івано-Франківського осередку БХА **(Комісія освіти і виховання)**

25 лютого – засідання Катехитичної комісії Івано-Франківської архієпархії **(Катехитична комісія)**

25 лютого – Засідання оргкомітету по організації прощі випускників **(Комісія освіти і виховання)**

25 лютого – «Історії вітру» (захід приготування до фестивалю «Вітер На Дії») **(Молодіжна комісія)**

25-27 лютого – збори голів молодіжних комісій у деканатах **(Молодіжна комісія)**

Березень

друга половина місяця – Закладення парафіяльних садів в рамках Природоохоронної ініціативи «Посади дерево миру» **(Бюро екології)**

протягом місяця – Інформаційна кампанія проти весняних підпалів **(Бюро екології)**

протягом місяця – Підготовка до прощі випускників та католицьких шкіл **(Комісія освіти і виховання)**

02 березня - 09 квітня – Духовні реколекції на тему: «Слово Господнє – джерело зцілення» і таїнство Соборування в

лїкарняних закладах Івано-Франківської Архїєпархїї **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

02 березня-18 квітня – Великопосна ініціатива «Екологічне навернення для порятунку створіння». Низка освітньо-виховних та практичних заходів в контексті служіння для збереження створіння у ключових вимірах життєдіяльності Церкви (керигмалїтургїя-дияконїя) **(Бюро екологїї)**

03 березня - Духовні реколекції на тему: «Слово Господнє – джерело зцілення» і таїнство Соборування в ОКЛ **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

04 березня – година духовності зі студентами коледжу ресторанного сервісу і туризму **(Молодіжна комісія)**

05 березня - Духовні реколекції на тему «Слово Господнє – джерело зцілення» і таїнство Соборування в ОДКЛ **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

06 березня - Засідання оргкомїтету по проведенню прощї випускників **(Комісія освіти і виховання)**

10 березня - Духовні реколекції на тему «Слово Господнє – джерело зцілення» і таїнство Соборування в 1-шій МКЛ **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

10 березня - Засідання Літургїйної комісії **(Лїтургїйна комісія)**

10-12 березня – великопосні реколекції для студентської молодї **(Молодіжна комісія)**

12 березня - Духовні реколекції на тему: «Слово Господнє – джерело зцілення» і таїнство Соборування в ЦМКЛ **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

13-14 березня - Формація голів єпархїальних комісій **(Комісія освіти і виховання)**

14 березня - День пам'ятї абортованих дітей у другу суботу Великого посту. Спільні заходи із Рухом «За життя» **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

17 березня - Духовні реколекції на тему: «Слово Господнє – джерело зцілення» і таїнство Соборування в ОКЦПД (Хоспіс) **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

17-19 березня – заходи, присвячені організації фестивалю християнського міста «Вгору серця» **(Молодіжна комісія)**

19 березня - Духовні реколекції на тему: «Слово Господнє – джерело зцілення» і таїнство Соборування в міському пологовому будинку **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

19 березня – зустріч зі студентами Прикарпатського Національного Університету ім. В. Стефаника **(Молодіжна комісія)**

23 березня - Дні духовної віднови. Формацийний семінар для лідерів батьківських спільнот **(Комісія освіти і виховання)**

23-27 березня - Формацийні семінари для педагогів **(Комісія освіти і виховання)**

24-27 березня – проведення Хресних Доріг у ВУЗах, коледжах та технікумах Івано-Франківська **(Молодіжна комісія)**

24 березня - Духовні реколекції на тему: «Слово Господнє – джерело зцілення» і таїнство Соборування в лікарня СБУ **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

24 березня - Програма духовної формації аніматорів «Зрілість і лідерство» **(Комісія освіти і виховання)**

26 березня - Духовні реколекції на тему: «Слово Господнє – джерело зцілення» і таїнство Соборування в Психоневрологія **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

27-29 березня – пройдуть реколекції для сімей в монастирі сс. Пресвятої Родини, Гошів **(Комісія родин)**

27-29 березня – проведення реколекцій для Мальтійської молоді **(Молодіжна комісія)**

27-29 березня - Реколекції для медпрацівників «Гідність і покликання медпрацівника» (Гошів) **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

28 березня – Всесвітній акції «Година Землі». Залучення семінарій, парафій до участі у акції **(Бюро екології)**

29 березня - зустріч з молоддю і молитва Тезе **(Молодіжна комісія)**

31 березня - Духовнї реколекцїї на тему: «Слово Господнє – джерело зцїлення» і таїнство Соборування в онкодиспансерї **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

Пам'ятні дати:

25 березня 1885 135 р. - Проголошення Станиславівської єпархїї буллою Папи Лева XIII

27 березня 1885 135 р. - Єпископська хїротонїя владики Юліана Пелеша

Квітень

протягом місяця – Інформаційна кампанія проти штучних квітів **(Бюро екологїї)**

04 квітня – день духовної віднови для священничих родин (Катехитичний центр поряд з Архїкатедральним собором) **(Комісія родин)**

04 квітня – День відкритих дверей, початок об 11:00 год. **(Івано-Франківська академія Івана Золотоустого та Івано-Франківська Духовна Семінарія)**

05 квітня – Хресна Дорога вулицями Івано-Франківська

06-09 квітня – Великопосні реколекцїї для студентської молодї **(Молодіжна комісія)**

07 квітня - День подяки за дар життя. Всесвітній День здоров'я. На свято Благовїщення продовжити практику духовного усиновлення ненароджених дітей. Молебень перед міським пологовим будинком у подяку за дар життя **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

08 квітня - година духовності зі студентами коледжу ресторанного сервісу і туризму **(Молодіжна комісія)**

08-15 квітня - Тиждень Католицького шкільництва **(Комісія освіти і виховання)**

09 квітня - тренінг для вчителів католицьких шкіл. Диспозицїї розуму. Наскрїзні навички та їх навчання **(Комісія освіти і**

виховання)

09-12 квітня – проща молоді до Майданека (Польща)
(Молодіжна комісія)

10-11 квітня – Формация для представників батьківських комітетів католицьких шкіл **(Комісія освіти і виховання)**

15 квітня – День екологічних знань. Низка заходів на тему: «Від чистої душі до чистого довкілля» **(Бюро екології)**

25 квітня - постійна формація для катехитів (семінар: організація літніх таборів на парафії) **(Катехитична комісія)**

26 квітня - зустріч з молоддю і молитва Тезе **(Молодіжна комісія)**

26 квітня – Молитовне вшанування жертв та принагідна наука з нагоди 34 річниці Чорнобильської катастрофи. Мобільна виставка «Чорнобиль 30+4 що далі?» в деканатах **(Бюро екології)**

27-30 квітня – заходи , присвячені фестивалю християнського міста «Вгору серця» **(Молодіжна комісія)**

Пам'ятні дати:

02 квітня 2005 15 р. - Смерть св. Івана Павла II

11 квітня 1945 75 р. - Арешт владики Григорія Хомишина та владики Івана Лятишевського

Травень

III декада травня – II квартальна зустріч деканальних референтів, підготовка до літніх таборів **(Бюро екології)**

травень – Турнір з мініфутболу на Кубок Івано-Франківської Архієпархії **(Комісія у справах мирян)**

02 травня - XV Проща випускників шкіл до Погоні **(Комісія освіти і виховання)**

02 травня - Засідання комісії Івано-Франківської архієпархії **(Комісія освіти і виховання)**

04 травня – початок вступної кампанії у магістратуру **(Івано-Франківська академія Івана Золотоустого)**

06 травня - година духовності зі студентами коледжу ресторанного сервісу і туризму (**Молодіжна комісія**)

08-10 травня – пройдуть дні духовної віднови для кризових сімей в монастирі сс. Пресвятої Родини, Гошів. (ті, що на грані розлучені або ті, що не живуть вже, але шукають шляхів для примирення). Відповідальна спільнота Сихар (**Комісія родин**)

09 травня – зустріч з братом з Тезе Жаном Даніелем (**Молодіжна комісія**)

09 травня – 3'їзд вітарних дружин (**Івано-Франківська Духовна Семінарія**)

09 травня – веломотоавтопробіг у рамках фестивалю «Вгору серця» (**Молодіжна комісія**)

09-10 травня – фестиваль Христового міста «Вгору серця» (Гала-концерт) (**Молодіжна комісія**)

10 травня – Архїєпархїальна хода вервиці вулицями Івано-Франківська

10 травня - Проща в наміренні за повернення українського народу до чесноти тверезості до Унівського монастиря (**Комісія душпастирства охорони здоров'я**)

10 травня - Відзначення Дня хворого у неділю Розслабленого по лікувальних установах, парафіях. Відвідування хворих та їх благословення. На завершення Літургій – молитви за хворих (**Комісія душпастирства охорони здоров'я**)

10 травня - Проща в наміренні за повернення українського народу до чесноти тверезості до Унівського монастиря (**Комісія душпастирства тверезості**)

11 травня - Зустріч Голів Єпархїальних Комісій. Семінар для духівників (**Комісія освіти і виховання**)

11 травня - Проща католицьких шкіл с. Зарваниця (**Комісія освіти і виховання**)

12 травня – День екологічної освіти. Проведення тематичних уроків в школах та ВУЗах при підтримці деканальних референтів (**Бюро екології**)

14 травня - зустріч голів єпархїальних катехитичних комісій у

Львові (Катехитична комісія)

15 травня – Міжнародний день захисту клімату. Тематичний захід з метою привернення уваги до проблеми кліматичних змін **(Бюро екології)**

15 травня – Міжнародний день «Сім'ї»: хода за життя та сімейні цінності в м. Івано-Франківську та свято сім'ї на завершення (планується на майдані Шептицького) **(Комісія родин)**

15 травня - Зустріч голів єпархіальних комісій **(Комісія освіти і виховання)**

16 травня - Проща католицьких закладів середньої освіти **(Комісія освіти і виховання)**

17 травня – Архієпархіальна проща до Зарваниці

20 травня - День пам'яті людей, які померли від СНІДу. Обговорення кліпу «Живи відповідально – дій солідарно» **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

20 травня – збори голів молодіжних християнських організацій у приміщенні Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ **(Молодіжна комісія)**

23 травня – євангелізаційний семінар «Проведення Декади місійності в парафіях архієпархії» **(Комісія у справах Євангелізації)**

26 травня - Зустріч медичних капеланів **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

26 травня - засідання Катехитичної комісії Івано – Франківської Архієпархії **(Катехитична комісія)**

30 травня – XI Архієпархіальна проща учнів катехитичних шкіл та катехитів до Погоні **(Катехитична комісія)**

31 травня - зустріч з молоддю і молитва Тезе **(Молодіжна комісія)**

Пам'ятні дати:

12 травня 1900 120 р. - Смерть митрополита Юліана Сас-Куїловського

18 травня 1920 100 p. - День народження св. Івана Павла II

Червень

червень-серпень – час проведення християнських екологічних таборів на трьох рівнях: міжepaxіальний «ЗеленСвіт», архіepaxіальний «Метаноя» і паpaxіяльні (**Бюро екології**)

01-12 червня - Формацийні семінари для вчителів (**Комісія освіти і виховання**)

02-04 червня – збори голів молодіжних комісій у деканатах (**Молодіжна комісія**)

04-15 червня - Вишкіл тренерів спільно з педагогічним товариством «Natan» (**Комісія освіти і виховання**)

06 червня - постійна формація для катехитів (семінар: «Професійне вигорання») (**Катехитична комісія**)

06 червня – щорічна проща родин до Погоні (**Комісія родин**)

06-08 червня - Програма духовної формації аніматорів «Зрілість і лідерство». Виїзний вишкіл (**Комісія освіти і виховання**)

10 червня - Засідання Літургійної комісії (**Літургійна комісія**)

10 червня – участь у міській Молодіжній раді в приміщенні Івано-Франківського Міськвиконкому (**Молодіжна комісія**)

11 червня – семінар по біблійному апостоляті для Рогатинського, Черченського, Букачівецького, Бурштинського протопресвітеріатів у м. Рогатин (**Комісія у справах Євангелізації**)

13 червня - VII Всеукраїнська проща медичних працівників «Моє милосердя змінює світ» до с. Страдч (**Комісія душпастирства охорони здоров'я**)

13 червня 2020 - екуменічний захід за участю учнів Івано-Франківської школи-садка ім. Софії Русової. Місце проведення – Майдан Шептицького (**Комісія сприяння єдності християн**)

14 червня - Всесвітній День донора крові. Пропагування важливості донорства крові (**Комісія душпастирства охорони**

здоров'я)

15-25 червня – проведення молодіжного табору в Архієпархіальному молодіжному духовно-реколекційному центрі ім. Андрея Шептицького у с. Рибне Тисменицького району **(Молодіжна комісія)**

20-21 червня – проща до с. Старуні

24-25 червня – вступні екзамени до Івано-Франківської Духовної Семінарії

25 червня - семінар з біблійного апостоляту для Галицького, Більшівцівського, Єзупільського протопресвітеріатів у м. Галич **(Комісія у справах Євангелізації)**

26 червня – День мирянина. Всеукраїнська проща до Страдча **(Комісія у справах мирян)**

28 червня – Архієпархіальна проща родин до Маріямполья

28 червня - зустріч з молоддю і молитва Тезе **(Молодіжна комісія)**

Пам'ятні дати:

02 червня 1945 75 р. - Арешт владики Івана Слезюка

Липень

01 липня – початок вступної кампанії на бакалаврат **(Івано-Франківська академія Івана Золотоустого)**

01-08 липня – Архієпархіальний екоетабір «Метаноя» для дітей 10-14 рр. (с. Крилос) **(Бюро екології)**

09 липня - семінар з біблійного апостоляту для Долинського, Болахівського, Рожнятівського, Перегінського протопресвітеріатів у м. Долина **(Комісія у справах Євангелізації)**

09-14 липня – проведення молодіжно-юнацького табору у смт. Ворохта **(Молодіжна комісія)**

11 липня - Молодіжний шаховий турнір спільно з шаховим клубом з нагоди празника Петра і Павла **(Молодіжна комісія)**

11 липня – Всеукраїнський день РОДИНИ: «Фестиваль родини»
(Комісія родин)

11 липня - Молодіжний шаховий турнір спільно з шаховим клубом з нагоди празника Петра і Павла **(Молодіжна комісія)**

13-25 липня – Архїєпархїальний екотабір «Метаноя» для молоді 16-25 рр. (Хорватія) **(Бюро екології)**

15-22 липня – проведення молодіжного табору в Архїєпархїальному молодіжному духовно-реколекційному центрі ім. Андрея Шептицького у с. Рибне Тисменицького району **(Молодіжна комісія)**

16-30 липня – паломництво молоді до Тезе (Франції) **(Молодіжна комісія)**

22-24 липня - реколекції для катехитів **(Катехитична комісія)**

26 липня – зустріч з молоддю і молитва Тезе **(Молодіжна комісія)**

28 липня - Всесвітній День боротьби з вірусними гепатитами. Спільне проведення заходів з Івано-Франківською обласною клінічною інфекційною лікарнею **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

30 липня - семінар з біблійного апостоляту для Калуського, Брошнівського, Голинського, Войнилівського, Боднарівського протопресвітеріатів у м. Калуш **(Комісія у справах Євангелізації)**

Пам'ятні дати:

12 липня 1990 30 р. - Відновлення Івано-Франківської Духовної Семінарії

29 липня 1865 155 р. - День народження Митрополита Андрея Шептицького

Серпень

III декада серпня – III квартальна зустріч деканальних референтів, підготовка до екомісій та часу створіння **(Бюро екології)**

01-02 серпня – Всеукраїнська Патріарша проща до Крилоса
04-15 серпня – Архієпархіальний екотабір «Метаноя» для родин (Хорватія) **(Бюро екології)**

06 серпня - семінар по біблійному апостоляті для деканатів м. Івано–Франківська у м. Івано–Франківськ **(Комісія у справах Євангелізації)**

9 серпня - Св. влкм. Пантелеймона Цілителя. Місії з мощами в ОДКЛ, Хоспіс і лікарня СБУ, міський пологовий, пульмонологічний диспансер **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

12-18 серпня – паломництво молоді до Меджугор'є **(Молодіжна комісія)**

17-28 серпня - участь у серпневих педагогічних конференціях **(Комісія освіти і виховання)**

18-24 серпня – проведення молодіжного табору в Архієпархіальному молодіжному духовно-реколекційному центрі ім. Андрея Шептицького у с. Рибне Тисменицького району **(Молодіжна комісія)**

20-22 серпня – виїзне засідання Катехитичної комісії Івано–Франківської архієпархії **(Катехитична комісія)**

22-25 серпня - Піша проща до Гошева за мир в Україні **(Комісія освіти і виховання)**

24 серпня - екуменічний паломницький Хресний хід з молитвами за мир і єдність України. Протяжність Хресної ходи – 30 км від села Заздрість Тернопільської обл., де народився патріарх Йосиф Сліпий, до с. Зарваниця **(Комісія сприяння єдності християн)**

26 серпня - Зустріч голів єпархіальних комісій **(Комісія освіти і виховання)**

27 серпня - семінар з біблійного апостоляту для Лисецького, Богородчанського, Солотвинського, Тисменицького протопресвітеріатів у м. Івано–Франківськ **(Комісія у справах Євангелізації)**

Пам'ятні дати:

28 серпня 1720 300 р. – Початок Замойського синоду

Вересень

01 вересня - 17 жовтня – проведення Всеукраїнського конкурсу «Відповідальність за створіння» (5 номінацій: вірш, малюнок, проповідь -роздуми, молитва, казка) (**Бюро екології**)

03-05 вересня - формаційний семінар для голів та працівників Катехитичних комісій у м. Київ (**Катехитична комісія**)

03 вересня - Засідання комісії Івано-Франківської Архієпархії (**Комісія освіти і виховання**)

07 вересня - Зустріч з батьками Івано-Франківського осередку БХА (**Комісія освіти і виховання**)

08 вересня – в день свв. Адріана та Наталії молитва на сім'ї (Архікатедральний собор). Працюємо над поширення даної традиції в архієпархії (**Комісія родин**)

08 вересня – збори голів Молодіжних комісій (**Молодіжна комісія**)

09 вересня – година духовності зі студентами коледжу ресторанного сервісу і туризму (**Молодіжна комісія**)

10 вересня - Засідання Літургійної комісії (**Літургійна комісія**)

11 вересня - День усікновення чесної голови прор. Івана Хрестителя. День пам'яті жертв узалежнень (**Комісія душпастирства охорони здоров'я**)

14 вересня – відзначення Дня Бога Творця (молитовні, освітні та практичні заходи екологічного спрямування на парафіях) (**Бюро екології**)

14 вересня – 17 жовтня – Екологічні місії для порятунку створіння. Поширення екологічного вчення Церкви та плекання християнської відповідальності за Боже створіння – природу в рамках молитовних заходів, уроків, лекції, практичних акцій, зустрічей з владою, тощо (**Бюро екології**)

15 вересня - засідання Катехитичної комісії Івано – Франківської Архієпархії (**Катехитична комісія**)

19 вересня - постійна формація для катехитів (семінар: Активні методи в катехизації) (**Катехитична комісія**)

20 вересня – Учнівська проща до Гошева

21 вересня - День фармацевта (третя субота вересня). Круглий стіл. Кафедра фармакології НМУ і асоціація фармацевтів **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

21 вересня – день благословення вагітних родин (Архикатедральний собор). Працюємо над поширення даної традиції в архієпархії **(Комісія родин)**

22-27 вересня – паломницька поїздка до Святої Землі **(Молодіжна комісія)**

22 вересня – день благословення сімей, які не можуть мати дітей (Архакатедральний собор). Працюємо над поширенням даної традиції в архієпархії **(Комісія родин)**

23 вересня – зустріч з головами і представниками молодіжних християнських організацій **(Молодіжна комісія)**

26 вересня – день катехита **(Катехитична комісія)**

26 вересня - Всеукраїнська проща освітан до Зарваниці **(Комісія освіти і виховання)**

26 вересня – проща до Зарваниці з працівниками Пенітенціарної служби **(Молодіжна комісія)**

27 вересня - зустріч з молоддю і молитва Тезе **(Молодіжна комісія)**

Жовтень

кінець жовтня-початок листопада – Продовження Всеукраїнської акції «Посади дерево миру» **(Бюро екології)**

03 жовтня – Всесвітній День тверезості **(Комісія душпастирства тверезості)**

05 жовтня - Зустріч медичних капеланів **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

07 жовтня – година духовності зі студентами коледжу ресторанного сервісу і туризму **(Молодіжна комісія)**

09 жовтня - День дитячої паліативної допомоги **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

09-10 жовтня - День палїативної та госпїсної опіки. Заходи спрямовані на поширення знань про палїативну допомогу **(Комісія душпастирства охорони здоров'я)**

09-11 жовтня - пройдуть Дні духовної віднови для кризових сімей (ті, що на грані розлучені або ті, що не живуть вже, але шукають шляхів для примирення). Спільнота Сихар **(Комісія родин)**

10-11 жовтня – Міжнародна проща вервиці до Погоні

10-18 жовтня – паломницька поїздка до Меджугор'є **(Молодіжна комісія)**

17 жовтня – Молитовний захід з тематичною наукою присвячений пам'яті св. Франциска Асизського **(Бюро екології)**

17 жовтня – проща студентів ПНУ до Зарваниці **(Молодіжна комісія)**

17 жовтня – «Пісня серця» (єпархїальний рівень) **(Катехитична комісія)**

23-25 жовтня – проведення реколекцій для Мальтійської молоді **(Молодіжна комісія)**

24 жовтня – день духовної віднови для священничих родин **(Комісія родин)**

26-30 жовтня - Формаційні семінари для вчителів **(Комісія освіти і виховання)**

26-30 жовтня - Реколекції для освітян **(Комісія освіти і виховання)**

Пам'ятні дати:

02 жовтня 1965 55 р. - Смерть владики Григорія Балагурака ЧСВВ

Листопад

04 листопада - година духовності зі студентами коледжу ресторанного сервісу і туризму **(Молодіжна комісія)**

05-06 листопада - Формація духівників закладів освіти **(Комісія**

освіти і виховання)

06 листопада – Молитовне дійство з тематичною наукою з нагоди Міжнародного дня попередження експлуатації навколишнього середовища під час війни та військових конфліктів (**Бюро екології**)

11 листопада – Міжнародний день енергозбереження. Освітній захід+презентація напрацювань Екобюро в навчальних закладах міста (**Бюро екології**)

17 листопада - День пам'яті жертв ДТП. Спільне проведення заходів з Івано-Франківською поліцією та волонтерами (**Комісія душпастирства охорони здоров'я**)

17 листопада – Молитва у храмах міста за молодь з нагоди міжнародного Дня студента (**Молодіжна комісія**)

19 листопада - День боротьби з палінням. Спільні заходи на підтримку здорового способу «Милосердя до себе та ближнього» з екобюро та волонтерами вищих навчальних закладів (**Комісія душпастирства охорони здоров'я**)

20-22 листопада – реколекції для родин в монастирі сс. Пресвятої Родини, Гошів (**Комісія родин**)

21 листопада – пісня серця (всеукраїнський рівень Львів) (**Катехитична комісія**)

26-27 листопада – участь у вечорах пам'яті з нагоди річниці Голодомору у навчальних закладах міста (**Молодіжна комісія**)

27 листопада - Зустріч голів єпархіальних комісій (**Комісія освіти і виховання**)

Грудень

III декада грудня – IV квартальна зустріч деканальних референтів (**Бюро екології**)

протягом місяця – Природоохоронна ініціатива «Збережи ялинку» (**Бюро екології**)

01 грудня - Всесвітній День боротьби зі СНІДом. Спільне проведення заходів із Івано-Франківським обласним центром

сніду. Молитви за ВІЛ-інфікованих. Тематичні проповіді на парафіях для формування солідарності та прояву милосердя до Віл-інфікованих (**Комісія душпастирства охорони здоров'я**)

02 грудня – година духовності зі студентами коледжу ресторанного сервісу і туризму (**Молодіжна комісія**)

05 грудня - Відзначення Міжнародного Дня волонтера. Координація волонтерських рухів, аматорська вистава (**Комісія душпастирства охорони здоров'я**)

05-06 грудня – галаконцерт конкурсу «Пісня серця» (Львів) (**Катехитична комісія**)

09 грудня – збори голів деканальних молодіжних комісій (**Молодіжна комісія**)

13 грудня – Митрополича проща до Архїкатедрального і Митрополичого Собору Воскресіння Христового

15 грудня - засідання Катехитичної комісії Івано–Франківської Архїєпархїї (**Катехитична комісія**)

23 грудня – 18 січня – Проведення фотоконкурсу «Різдвяне дерево крізь об'єктив віри», для популяризації в українському суспільстві Різдвяних свят без шкоди для довкілля (**Бюро екології**)

28 грудня – 01 січня – участь молоді Івано-Франківської Архїєпархїї УГКЦ у Європейській зустрічі ТЕЗЕ-2021 у Турині (Італія) (**Молодіжна комісія**)

Пам'ятні дати:

12 грудня 1900 120 р. - Завершення служіння Андрея Шептицького на престолі єпископа Станіславівського

14 грудня 2000 20 р. - Смерть кардинала Мирослава Івана Любачівського

28 грудня 1945 75 р. - Смерть владики Григорія Хомишина

ІНФОРМУЄ ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ

В Івано-Франківську продовжується будівництво клініки Святого Луки

Уже 5 років в Івано-Франківську діє Лікувально-Діагностичний Центр Св. Луки. Завдяки своїй унікальній матеріальній базі та кваліфікованому персоналу він здобув чимале визнання серед мешканців Прикарпаття. Протягом минулого 2019 р. було надано понад 36 300 пільгових та безкоштовних медичних послуг для 5 046 пацієнтів із соціально-незахищених верств населення, дітей-сиріт, біженців, військовослужбовців АТО та духовних осіб.

Як повідомлялось раніше, з початку липня 2016 р. було розпочато будівництво клініки Святого Луки. Основною ціллю є створення умов для належного медичного забезпечення всіх верств населення, а особливо тих, які цього найбільше потребують. Масштаби проекту дозволять обстежувати чималу кількість хворих, адже кількість бажаючих, які звертаються до Лікувально-Діагностичного Центру Св. Луки дедалі більшає. Завдяки унікальному технічно-апаратному забезпеченню майбутня клініка стане закладом, який надаватиме максимально якісні медичні послуги та дозволить врятувати й продовжити не одне людське життя. Нова клініка матиме 7 поверхів (6 фактичних + 1 технічний) загальною площею 4 376 45 м².

На сьогоднішній день було завершено всі зовнішні роботи. Були проведені фасадні роботи, а також здійснено облагородження території. Для проведення фасадних робіт майстри використовували виключно високоякісні будівельні матеріали. В майбутньому це дозволить збільшити процес експлуатації, а також сприятиме енергозбереженню будівлі. Здійснюючи роботи по благоустрою території, працівники висадили багато зелених насаджень. Окрім того було проведено освітлення внутрішньої території.

Стежити за ходом будівництва першої в Україні церковної клініки можна на сайті Івано-Франківської Архїєпархїї - www.ugcc.if.ua.

Продовжується будівництво нового корпусу Католицької школи-гімназії св. Василя Великого

У зв'язку із збільшенням охочих навчатися в Католицькій школі-гімназії та з метою покращення умов навчального процесу, в 2017 р. було розпочато будівництво нового корпусу Католицької школи-гімназії. В новому приміщенні розміститься великий спортзал, простора їдальня та актовий зал. Даний новий корпус дозволить школярам поєднувати інтенсивне навчання разом із заняттям спортом та культурним життям, а, отже, відкриє нові можливості у навчальному процесі.

Піклуючись про комфортні умови для навчання школярів, Івано-Франківській Архієпархії у 2019 році вдалося повністю завершити зовнішні роботи з упорядження фасадів, встановити модерний перехід між новою та існуючою будівлями і здійснили монтаж систем опалення, водопостачання, каналізації тощо. Спільними зусиллями облаштували благоустрій на території школи.

Варто зазначити, що у 2019 році у Католицькій школі-гімназії навчалось 295 учнів. Статистика показує, що кожного року помітно зростає кількість охочих навчатись у даному навчальному закладі. Розуміючи складу фінансову ситуацію батьків, Католицька школа-гімназія здійснює пільгове навчання для дітей з малозабезпечених та багатодітних сімей, напівсиріт та інших соціально незахищених родин. Так, на 2018/19 навчальний рік 89 школярам було надано можливість навчатись на пільговій основі.

Католицька-школа гімназія, як освітній проект, покликана створювати соціальну цінність – через християнське виховання та якісне навчання розвивати Церкву та державу. Задля виконання даної місії, Католицька школа-гімназія, будучи неприбутковою організацією, потребує наявності відповідних ресурсів. Тому даний освітній заклад дофінансовується із різних джерел: зокрема завдяки підтримці Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ, Івано-Франківської міської та обласної ради, і є на 70% дотаційним проектом.

Стежити за ходом будівництва школи можна на сайті Івано-Франківської Архієпархії - www.ugcc.if.ua.

Урочище Підлюте – окраса Івано-Франківської Архієпархії

Влітку 2019 року в реколекційному центрі в Урочищі Підлюте було втретє проведено архієпархіяльний табір «Веселі канікули з Богом», у якому мали змогу оздоровитись 997 дітей з різних куточків Архієпархії, з них 91 – пільгових категорій. Насичена та різноманітна програма, активна участь дітей, вихователів, аніматорів та духовенства стала запорукою успішного проведення даної ініціативи.

Для створення більш комфортних умов перебування на початку відпочинкового сезону в реколекційно-катехитичному центрі було проведено реконструкцію житлового корпусу. В ході ремонту були виконані наступні роботи:

- заміна підлоги у кімнатах та коридорах житлового будинку;
- виготовлення та встановлення нових дверей в кімнати житлового будинку;
- капітальний ремонт санвузлів в приміщеннях кухні та їдальні. Встановлено плитку на підлогу та стіни, встановлено нові перегородки у WC, замінено вікна та двері, замінено труби водопостачання та каналізації.

Також протягом 2019 р. тут відбулися реколекції для священників та проведено ряд інших освітньо-відпочинкових заходів.

ХРОНОЛОГІЯ ОСНОВНИХ ПОДІЙ

Січень:

08 січня – в Івано-Франківську після Архієрейської Літургії, яку звершив Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин в храмі Царя Христа відбулось урочисте відкриття Різдвяного фестивалю «Коляда на Майзлях». Цього року фестиваль став десятим ювілейним і перейшов у статус міжнародного.

14 січня – Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав Шевчук, 14 січня, на свято Обрізання ГніХ і св. Василя Великого, прибув на парафію Царя Христа, монастиря оо. Василян, що в Івано-Франківську. Візит Патріарха проходить в рамках X Міжнародного фестивалю «Коляда на Майзлях», який розпочався у вівторок 8 січня.

19 січня – в Івано-Франківську сотні людей, традиційно, прийшли на берег річки Бистриця Надвірнянська, щоб відзначити Хрещення Господнє.

24 січня – в Івано-Франківську близько 400 учнів шкіл, позашкіль та закладів профтехосвіти колядували разом в храмі Преображення Господнього. А 6 закладів освіти до того ж виконали власні номери. Щороку заклади для виступу змінюються, аби кожен міг продемонструвати свої вміння та таланти.

26 січня – в Івано-Франківській академії Івана Золотоустого та в Івано-Франківській духовній семінарії імені святого священномученика Йосафата відбувся день відкритих дверей.

Лютий:

5 лютого – в приміщенні Католицької школи-гімназії відбулася презентація виставки репродукцій світлин на тему «Володимир

Стернюк – монах, єпископ, Місцєблюститєль Престолау Греко-Католицької Церкви», присвячена 30-тій річниці легалізації УГКЦ та 112-тій з дня народження Митрополита. Виставка стала результатом дослідження учениці 11 класу Сеньків Анастасії життя та діяльності Місцєблюститєля УГКЦ.

9 лютого – в приміщенні Духовної семінарії свщмч. Йосафата відбувся День віднови для катехитів Івано-Франківської архієпархії. Божественна Літургія, можливість приступити до Таїнства Покаяння, реколекційні науки, методичне засідання та інтерактивні «шпаргалки-виручалки» наповнили день і відновили на душі кожного учасника.

11 лютого – в Івано-Франківській академії Івана Золотоустого відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною участю «Християнська педагогіка в іменах та освітньо-виховних ідеях».

15 лютого – Біля каплиці Стрітєння Господа Нашого Ісуса Христа на вулиці Богдана Хмельницького освятили наріжні камені, які закладуть під фундамент майбутнього храму. Чин освячення здійснив Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин.

17 лютого – в Неділю митаря і фарисея у храмі Івано-Франківської духовної семінарії ім. свщм. Йосафата відбулася Архієрейська Літургія, під час якої були уділені дияконські свячення.

21 лютого – у туристичному комплексі «Буковель» відбулися міжєпархіяльні змагання з гірськолижного спорту серед духовенства УГКЦ. Такі змагання цього року відбулися з нагоди 10-ліття проголошення блаж. свщмч. Омеляна Ковча покровителем душпастирів Української Греко-Католицької Церкви.

Березень:

18 березня – в Івано-Франківській академії Івана Золотоустого за ініціативи студентського самоврядування відбулася інтелектуальна гра «Що? Де? Коли?». Учасниками змагань були студенти I-VI курсів Академії, які продемонстрували свої знання з історії Церкви та України, географії, філософії, літератури, а також з сучасного музичного мистецтва.

25 березня – у місті Івано-Франківську в день 35-тої річниці від дня заснування Згромадження Воплоченого Слова відбулися урочисті святкування з нагоди цього свята.

Квітень:

14 квітня – у V неділю Великого Посту, 14 квітня, вулицями Івано-Франківська традиційно пройшла загальноміська Хресна Дорога. В спільній молитві взяли участь понад 30 тисяч вірян.

25 квітня – у Страсний четвер в Архікатедральному соборі Воскресіння Христового Митрополит Володимир Війтишин очолив Вечірню з Літургією Василя Великого та здійснив Чин обмивання ніг дванадцятьом священикам Івано-Франківської Архієпархії.

Травень:

2 травня – в Івано-Франківську відбулось урочисте відкриття II Всеукраїнського фестивалю “Катедральні дзвони” за участю заслуженої хорової капели “ДУМКА”.

4 травня – в с. Погоня відбувся XIII з’їзд спільнот «Матері у молитві». До Цариці Покуття завітали більше тисячі матерів з різних єпархії, щоб спільно єднатися у молитві, подякувати Милосердному Богу та Матінці Божій за ще один прожитий у спільній молитві рік та просити у Господа ласк для своїх рідних, для синів, чоловіків, братів, які воюють на Сході, та миру для України.

10 травня – На території Фізкультурного коледжу, що по вулиці Гетьмана Мазепи, сьогодні, 10 травня, відбувся вже традиційний турнір з міні-футболу на Кубок Архієпархії, який цього року присвячений Року Родини та 135-річчю з дня народження блаженного священномученика Омеляна Ковча.

10-12 травні – в Івано-Франківську проходить Перша Конвенція Лицарів Колумба в Україні. Члени спільноти з різних куточків нашої країни протягом цього часу спільно молитимуться та обговорюватимуть шляхи подальшого розвитку. Головним місцем зборів є приміщення Івано-Франківської Духовної семінарії.

12 травня – в Івано-Франківську вперше провели молитовну ходу вервиці, присвячену Дню матері. Колона вирушила від Архікатедрального собору Воскресіння Христового, пройшла центральною частиною міста по вул. Т. Шевченка та зупинилася в місцевому парку. З благословення Митрополита Володимира, очолив ходу Преосвященний Владика Йосафат Мошчич – Єпископ Чернівецької єпархії УГКЦ.

12 травня – гала-концертом на Вічевому майдані завершився XII фестиваль Христового міста «Вгору серця», який вже став доброю традицією для усіх мешканців і гостей. Благословив учасників концерту Владика Йосафат Мошчич, Єпарх Чернівецький, а також з привітальним словом звернувся міський голова Івано-Франківська п. Руслан Марцінків.

12 травня – в рамках робочого візиту до України, Івано-Франківську Архієпархію відвідала делегація з Єпархії Ротенбург-Штутгарт (Німеччина) на чолі з правлячим Єпископом Гебхардом Фюрстом.

17 травня – в Католицькій школі-гімназії святого Василя Великого вже другий рік поспіль проходило танцювальне шоу «Танці з учителями-2». На цю подію всі у школі чекають, мабуть, не менше, ніж свята останнього дзвоника! Адже під час проекту вчителі та учні танцюють разом, поєднуючи це в органічну постановку з довершеним сюжетом.

19 травня – Щорічна проща вірних і духовенства Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ до відпустового місця Зарваниці, що на Тернопільщині, сьогодні, 19 травня, до спільної молитви зібрала декілька тисяч прочан з різних куточків Прикарпаття.

25 травня – в стінах Івано-Франківської Духовної семінарії відбувся з'їзд вівтарних дружин. Даний захід був підготований та проведений за співпраці Івано-Франківської Архієпархії та ІФДС.

Червень:

1 червня – відбулась Х ювілейна архієпархіальна проща учнів катехитичних шкіл Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ до Погінської чудотворної ікони Матері Божої.

2 червня – у с. Старуня, Богородчанського району, відбулася масштабна проща родин Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ. Очолив моління Митрополит Володимир Війтишин.

2 червня – в Івано-Франківську, від Івано-Франківського драмтеатру по вулиця Незалежності до Вічевого майдану пройшла хода на захист життя та сімейних цінностей. Близько тисячі мешканців та гостей міста вийшли, щоб висловити свою підтримку на захист життя і традиційної сім'ї.

4 червня – відбулось навчання в Інституті Постійної Формації Івано-Франківської Архієпархії. 53 священники протягом одного року мали нагоду поглибити свої знання та ознайомитись із сучасними викликами, які стоять перед Церквою.

5 червня – уже втретє в мальовничому урочищі «Підлюте», що на Рожнятівщині для дітей відкрив свої двері християнський табір «Веселі канікули з Богом», який традиційно організовує Івано-Франківська Архієпархія.

6 червня – в Івано-Франківському Архієпархіальному управлінні відбулося нагородження переможців Митрополичої премії серед журналістів.

6 червня – у день Вознесіння Господнього, на парафії Введення в храм Пресвятої Богородиці, с. Боднарів, Боднарівського протопресвітеріату, Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Кир Володимир Війтишин уділив ієрейські свячення двом дяконам.

8 червня – для студентів I курсу Івано-Франківської Духовної Семінарії відбулось освячення підрядників, яке очолив Митрополит Володимир Війтишин.

8 червня – Комісія УГКЦ у справах душпастирства охорони здоров'я, 08 червня 2019 року, організувала VII Всеукраїнську прощу медичних працівників до цариці Прикарпаття у Гошеві, під гаслом: «Моє милосердя змінює світ».

16 червня – цьогоріч Івано-Франківська Архїєпархія УГКЦ, в рамках відзначення 30-ї річниці виходу з підпілля, вирішила по-особливому вшанувати жертв наших попередників, які взяли участь в першому публічному богослужінні УГКЦ в м. Івано-Франківську.

Липень:

11 липня – в Івано-Франківську розпочав свою роботу III Митрополичий синод. Робочим зустрічам передувала молитва Божественної Літургії в Архїкатедральному соборі Воскресіння Христового. Її очолив Архїєпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин.

15 липня – з ініціативи Комісії у справах родини, Молодіжної комісії Івано-Франківської Архїєпархії УГКЦ, за підтримки Служби у справах дітей, спільно з БФ «Карітас-Івано-Франківськ-УГКЦ», ГО «Родина Кольпіга в Україні», Департаментом молодіжної політики та спорту, Департаментом культури та КП «Простір Інноваційних Креацій «Палац» 14 липня 2019 року відбувся Перший Фестиваль української родини в Івано-Франківську.

15 липня – відбулася віднова духа для священнослужителів Івано-Франківської Архієпархії. Традиційні реколекції пройшли у чотири тури, три з яких в стінах Духовної семінарії, а також в реколекційно-катехитичному комплексі урочища Підлюте.

Серпень:

4 серпня – відбулась VIII Всеукраїнська Патріарша проща до Галицької чудотворної ікони Матері Божої в с. Крилос. Кульмінацією прощі стала Архієрейська Божественна Літургія, яку очолив Глава і Отець Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав.

12 серпня – понад 70 дяків та регентів з'їхалися до Івано-Франківська духовно обновилися і збагатитись. Реколекції відбуваються в стінах, де формуються майбутні священнослужителі – у Івано-Франківській духовній семінарії імені священномученика Йосафата.

22 серпня – На Прикарпатті розпочалася молодіжна проща до Гошева. У 2019 році її тема звучить так – «Покликані Богом».

24 серпня – в нашій державі відзначають День Незалежності. З цієї нагоди в Архикатедральному та Митрополичому соборі Воскресіння Христового відбулося святкове богослужіння.

24 серпня – в урочище Підлюте, де підходять до завершення «Веселі Канікули з Богом», які організовує Івано-Франківська Архієпархія, завітав Митрополит Володимир Війтишин.

27 серпня – у храмі Успіння Пресвятої Богородиці, с. Крихівці Митрополит Володимир Війтишин урочисто освятив та вручив портфелики у рамках щорічної благодійної акції «Перший портфель».

28 серпня – в монастирі Успіння Матері Божої в Погоні освятили пам'ятники підпільним єпископам ЧСВВ Григорію Балагураку з нагоди 110-річчя та Якову Тимчуку з нагоди 100-річчя від дня народження.

Вересень:

2 вересня – 2 вересня Івано-Франківська Духовна Семінарія ім. свщмч. Йосафата святкує початок нового навчального року.

2 вересня – День знань в Католицькій школі розпочався з молитви. На урочисту шкільну лінійку та спільну молитву прийшли учні, вчителі та батьки з молодшої школи та Католицької гімназії.

14 вересня – Духовно-паломницький центр Матері Божої у Погоні на Тисменичині протягом двох днів - 14-15 вересня, приймав паломників XXIV Міжнародної прощі Вервиці. Цьогоріч вона приурочена молитві за мир і єдність Церкви з нагоди Року родини.

22 вересня – на Ясній Горі, що в с. Гошів відбулася щорічна проща шкіл. Митрополит Володимир відслужив Архієрейську Божественну Літургію, під час якої звернувся до присутніх з повчальним словом.

27 вересня – на 92 році життя та 26 році священничого служіння упокоївся в Бозі багатолітній професор Івано-Франківської духовної семінарії, Теологічного інституту (нині – Академія Івана Золотоустого), Івано-Франківської медичної академії митр. прот. Іван Козовик.

28 вересня – в Івано-Франківську врочисто відзначили День катехита. 153 катехити Івано-Франківської Архієпархії отримали благословення Митрополита Володимира на працю в цьому році.

29 вересня – на місцевому кладовищі в смт. Більшівці відбулося перепоховання жертв енкаведистів. Заупокійне богослужіння очолив Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин у співслужіння Єпископа Коломийського Василя Івасюка.

Жовтень:

13 жовтня – в селі Пійло, Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин освятив новозбудовану церкву та престіл для місцевої громади.

13 жовтня – у франківських храмах долучилися до ініціативи Папи Франциска «Мільйон дітей моляться вервицю».

18 жовтня – молитву дітей на вервиці в Архікатедральному і Митрополичому соборі Воскресіння Христового очолив наш Митрополит Володимир Війтишин. Архієрей особисто прийшов благословити молільників та подякувати дітям за їх участь в цій прекрасній акції.

27 жовтня – в меморіальному комплексі відбулося поминальне богослужіння. Архієрейську Божественну Літургію та Панахиду очолив Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин. На спільну молитву прийшли понад тисяча вірних та близько сотні священників.

Листопад:

9 листопада – Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин відзначає свій шістдесятий день народження. З цієї нагоди в Архікатедральному соборі Воскресіння Христового відбулося урочисте богослужіння.

18 листопада – Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин освятив новозбудовану церкву Архистратига Михаїла та престіл для місцевої громади села Яворів, що на Долинщині.

26 листопада – Івано-Франківська Духовна семінарія урочисто відзначила храмове свято.

Грудень:

9 грудня – в Івано-Франківську розпочався Архієпархіальний собор. Він проходить в приміщенні Духовної семінарії. Після реєстрації, розпочався молебень до Пресвятої Богородиці, який очолив Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин у співслужінні із секретаріатом Архієпархіального собору.

12 грудня – в Івано-Франківську відбувся IV Синод єпископів Івано-Франківської Митрополії УГКЦ. Після спільної молитви та складання присяги, розпочалися робочі наради, головна тема яких - «Механізми втілення рішень синоду єпископів УГКЦ 2019 року в єпархіях Митрополії».

13 грудня – в Івано-Франківську відбулася проща до Архікатедрального і Митрополичого собору Воскресіння Христового. Очолив спільне моління Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин. Разом із ним молилися також Преосвященний Владика Йосафат Мощич – Єпарх Чернівецький та численне духовенство з різних куточків Прикарпаття.

ПРОПОВІДІ ПРОТОПРЕСВІТЕРІВ

Як слухати Слово Боже?

Автор: о. Степан Балагура

Виголошено: 5 лютого 2019 р. Б.

З навчання Апостола Павла можна виділити 4 етапи зустрічі людини із Божим Словом:

1. Людина найперше чує Боже Слово.

2. Це Слово Боже заторкає людину; вона не може байдуже пройти повз нього, а є покликана внутрішньо дати відповідь.

3. Людина, даючи відповідь «так» на заклик Божого Слова, розуміє, що стає на шлях спасіння і бажає жити у духовному подвизі, зберігаючи заповіді, щоб досягнути Царство Небесне. Коли ж вона відкидає Євангеліє через відповідь «ні», також внутрішньо розуміє, що свідомо позбавляє себе можливості бути з Господом.

4. Християнин, який живе згідно Євангелії, не може зберігати цей прецінний скарб виключно для себе, але бажає поділитись даром віри із ближніми. І в цьому полягає те, що Слово Боже кличе людину до місії – свідчити про Христа іншим людям.

Отже, через слухання Божого Слова кожна людина у світі отримує шанс і можливість повірити і таким чином зустрітись із Господом. **Св. Іван Золотоустий** навчає: **«Святе Письмо приводить нас до Бога і відкриває дорогу Богопізнання».**

Яскравий приклад як потрібно слухати Бога маємо в особі Авраама, який повірив Богу і це було зараховано йому за праведність. Він зробив акт віри ще задовго до того як прийшов закон для Ізраїля через Мойсея. В книзі Буття читаємо, що Бог промовляє до Авраама, говорить, щоб той вийшов із землі його та пішов у той край, який йому покаже Господь і Бог виведе із нього великий народ. Святе Письмо показує реакцію та дії Авраама: **«І пішов Аврам, як сказав йому Господь...».** Пішов просто, без запитань, без вагань, без страху, бо повністю довірився Господеві. А коли прийшов на Ханаан краю, то спорудив жертовник Богові та й закликав ім'я Господнє.

Стосунки людини з Богом не можна лише звести до якоїсь системи теоретичних істин, що їх вона мусить прийняти, чи до

певних норм, які щось наказують та забороняють. Людина, яка приймає Бога, то вона цілковито віддає себе в Його розпорядження. Власне, апостоли у відповідь на запитання слухачів, що мають вони робити, закликають їх до «покаяння». І покаятися означає насамперед «змінити спосіб думання», тобто стати людиною відкритою для Бога, звільнити свій розум від упереджень і від того звичного способу думання, згідно якого сама людина хоче вказувати Богові, що Він має робити у світі й для неї. Кожна людина через певні роки життя формує свої упередження, здобуває свої звички, прагнення, гордість, свій спосіб життя і думання. «Покаятися» означає змінитися в глибині власного серця, означає увесь цей багаж життя відсунути і подивитись на своє життя новими очима, у світлі Божого приходу до нас в особі Ісуса. Як приклад готовності прийняття Господь показує нам дитину; **«Будьте такі як діти»** (Мт 11,25; 19,13-15). Дитина не має свого минулого, не має упереджень чи власності, яку потрібно захищати. Вона є відкрита, проста, податлива, вона приймає те, що їй кажуть: власне у такій простоті і відкритості, а в дитинячій поведінці, Христос показує образ як потрібно прийняти царство Боже.

Приклади: Каїн і Авель. Божа любов до нас усіх.

Під час нашого перебування і життя в спільноті Бог любить кожного з нас, але кожного в інший спосіб. Щоб це зрозуміти і прийняти, погляньмо на приклад двох братів Каїна і Авеля. Святе Письмо пише, що Бог прийняв жертву Авеля, а Каїна не прийняв. Каїн є ображений і думає собі, що зробити, щоб отримати знову Божу любов. Він доходить до висновку, що коли усунути Авеля, то Божа любов вернеться до нього. Бог не буде мати кого любити і буде любити його. Тоді він вбиває брата. Однак, коли ми уважно почитаємо Боже Слово, то зауважимо наступний важливий момент: Бог прийняв жертву Авеля, але не промовив до нього жодного слова, натомість жертву Каїна не приймає, проте постійно до нього говорить. У Старому Завіті коли Бог промовляє до людини – це є знак особливої благодаті. Бог любить як Авеля так і Каїна та бажає спасіння кожному. Також і в нашій спільноті, де ми перебуваємо, Бог любить і бажає добра кожному з нас. Він веде нас до священства, до проповіді Божого Слова, до того, щоб проповідувати покаяння та навертали людей до Творця, але це відбувається для кожного в інший спосіб.

Слово Боже – це є звернення Творця до свого творіння. Через

читання і слухання Слова Божого перед нами відкривається правда про нас самих, про наше життя, про завдання, які Бог подає нам. Коли ми це намагаємось сповнити, то йдемо дорогою спасіння.

Марія – приклад досконалого слухання Слова Божого.

Безпосередня зустріч Марії з Богом відбувається через подію благовіщення архангела Гавриїла, коли він сповіщає їй, що вона народить Сина Божого.

Як пише Євангеліє: «Марія ж стривожилась цим словом і почала роздумувати в собі, що могло значити те привітання». Марія не є легковажна, тому бажає переконатись, що це не є видіння, не є спокуса, а дійсно Боже Слово, яке їй приносить ангел.

Тут можна подати приклад про Святого Филипа Нері з Італії. У тому релігійному фільмі «State buoni se potete» (Будьте добрі, якщо можете) він молиться і попадає в захоплення: до нього приходить жінка, Богородиця, довкола якої все сяє світлом. Він це бачить і тоді плює і видіння зникає. І тоді диявол запитується, молодець, як ти зрозумів, що то був я. І він каже, як ти думаєш, як може Богородиця з'явитися такому грішникові як я. Через він знову молиться і до нього приходить монахиня і промовляє до нього, а він дивиться і щоб переконатися чи то знову не те саме видіння, бере знову плює, а вона не зникає, і каже що то за новий спосіб привітання. Ну а потім все добре.

Марія об'єктивно оцінює ситуацію і конкретно запитується: «Як же воно станеться, коли я мужа не знаю?». Хоча перед тим Євангеліє пише, що Марія є діва і вона є заручена чоловікові на ім'я Йосиф. А потім чує, що Дух Святий зійде на неї і святе, що народиться назветься Син Божий. Потім вона каже хай мені станеться по слову твоєму. Марія не тікає від відповідальності, вона не каже моя хата скраю, але раз Бог звертається до неї, то вона готова слухати.

Вже від маленької дівчини Марія перебувала в храмі й це була її підготовка до свідомого прийняття Божого плану спасіння людства. Вона не знала, що їй буде чекати в майбутньому, що мечі болю прошиють її серце, однак перебувала на молитві, читала Боже Слово, слухала голос Господній і духовно готувалася до зустрічі з Богом.

Святі Отці Церкви, такі як св. Юстин Мученик, св. Іриней, беззастережно навчають про свободу Марії від усіх гріхів,

коли вони уособлюють Марію з Новою Євою, яка відновила непокірність першої Єви.

У житті постійно потрібно робити вибір: йди за Господом чи ні, зробити щось чи полишити, допомогти чи відійти... Марія, перебуваючи в храмі настільки досконало вслухалась в Слово Боже, що вона завжди робила правильний вибір.

Господь також і нас заохочує робити правильний вибір у житті. Всього зробити не зможемо, не вистачить сил, тому потрібно вибирати. Гарним прикладом для нас є та біблійна подія коли Христос приходить в гості до двох сестер Марти і Марії. Євангеліє каже, що одна клопочеться, а інша слухає. Христос похвалив Марію, що вона вибрала кращу частку, тобто вона вибрала не клопоти світу, а на перше місце в житті поставила Бога.

Дуже повчальними є ікони Пресвятої Богородиці в нашій традиції. Марія настільки є покірна, що ніколи не зосереджує увагу на собі, а завжди показує на Христа. Ось він є той, хто приносить спасіння. Св. Бонавентура зазначає: «Христа завжди знаходимо разом з Марією і через Марію... І той, хто шукає Христа поза Марією, даремне його шукає».

Любов, якої ми можемо навчитися від Марії до Ісуса повинна мати 3 риси:

1. Любов єдина – це означає, що вона має бути повна, єдина, беззастережна і готова задля Нього на всяку жертву.
2. Любов материнська – як Марія любила Христа, так і ми маємо любити Господа протягом всього життя.
3. Любов особиста – вона має бути гаряча, палка.

Марія своїм життям нас вчить:

1. Дороги до храму
2. Дороги до досконалості
3. Дороги до Бога

В особі Марії ми бачимо ту людину, яка вміла досконало слухати Бога, Слово Боже і виконувала його. Таким чином вона сповнила Божу волю і свою місію на землі.

Кожний із нас через віру, через молитву, через читання Божого Слова має можливість чути голос Господній і таким чином на приклад Марії може йти дорогою, яка веде до спасіння.

Іспит совісті священика

Автор: **о. Олег Каськів**

Виголошено: **5 березня 2019 р. Б.**

Всесвітліші отці декани, дорогі отці! Ми фактично стоїмо на порозі часу Великого Посту. Застановляючись над темою мого духовного слова бажаю сьогодні разом з Вами зробити іспит совісті священика.

Прошу всіх встати і промовимо молитву перед іспитом сумління для священика.

Господеві помолімся! Господи помилуй!

Прийди, Святий Духу, освіти мій розум, щоб я пізнав усі свої гріхи, спонукай мою волю до правдивого жалю і щирої сповіді. О Маріє, молися за нас своїх синів-священиків, що до Тебе прибігаємо і на заступництво та опіку та материнський покров благанно очікуємо. Ангеле-Хоронителю мій святий, допоможи мені пізнати все, чим я засмутив Господа, випроси мені благодать зробити щиро у своєму серці цей іспит совісті, щоб завдяки постановам, які зроблю у ньому міг із глибини серця служити Господу не як раб, а як вірний слуга твій. Амінь.

1. Віддаю себе за них у посвяту, щоб і вони були освячені в істині» (Ів. 17,19)

Чи я справді серйозно сприймаю святість у моєму священстві? Чи я переконаний, що плідність мого священичого служіння походить від Бога і що за допомогою благодаті Духа Святого я повинен уподібнитися до Христа і віддати моє життя за спасення світу?

2. «Це моє» Тіло (Мт. 26, 26)

Чи є Пресвята Євхаристія центром мого життя? Чи я добре готуюся до неї? Чи я благочестиво їй служу, можливо поспіхом, або ради лише заробітку? Чи після Літургії роблю благодарення? Чи молюся молитви приписанні на розоблачення із священичих риз, чи, можливо, забув що вони існують?

3. «Ревність дому Твого...» (Ів. 2,17)

Чи я служу Божественну Літургію згідно потвердженого Службника, чи не додаю, перекручую чи замінюю слова на свій лад? Чи я уважний до освячених частичок, які зберігаються у кивоті, періодично оновлюючи їх? Чи старанно зберігаю літургійний посуд? Чи слідкую щоб на престолі Господньому були чисті обруси, ілитони, рушнички, губка?

4. «Перебувате у моїй любові!» (Ів. 15, 9)

Чи мені приносить радість перебування перед Ісусом Христом, присутнім у Найсвятіших Тайнах?

5. «Виясни нам притчу» (Мт. 13, 36)

Чи я уважно щодня роблю іспит совісті? Чи можливого його занедбав? Чи я читаю щодня якусь частинку Святого Письма? Чи уважно проказую мої щоденні молитви?

6. Необхідно «молитись завжди й не падати духом» (Лк. 18,1)

Чи я молюся щодня молитву Часослову? Чи служу вечірню, утреню особливо у суботу, неділю та напередодні свят?

7. Син Чоловічий не має де голову прихилити» (Мт. 8, 20)

Чи я люблю християнську вбогість? Чи моє серце належить Богові, і чи я внутрішньо відгороджений від усього іншого? Щоби краще служити Богові, чи я готовий відмовитися від своїх теперішніх зручностей, особистих планів, створеної мною зони комфорту?

8. «Ти затаїв це від мудрих та розумних і відкрив це немовлятам» (Мт. 11, 25)

Чи в моєму житті присутній гріх гордині: внутрішні труднощі, образливість, роздратування, опір прощенню, схильність до упадку духу тощо? Чи прошу я в Бога про чесноту смирення?

9. «Ти - Петро» (Мт. 16,18)

«Нічого без єпископа (Nihil sine Episcopo)» - казав святий Ігнатій Антіохійський: чи є ці слова основою мого священничого служіння? Чи я з послухом приймаю накази, розпорядження, поради мого єпископа? Чи я молюся за Патріарха, Святішого

Отця, митрополита? Чи можливо їх критикую, пліткую, чи зневажаю, пускаю плітки?

10. «Щоб ви любили один одного» (Ів. 13, 34]

Як я відношуся до моїх співбратів священників? Чи підтримую моїх співбратів, які страждають на фізичні чи моральні недуги? Чи обмовляв, критикував моїх братів у священстві? Можливо говорив про священників погано при світських людях? Очорнював священників? Пускав про священників плітки, осуджував? Можливо радів із їхньої біди, смутку чи горя? Чи вмів своєму брату священнику сказати правду увічі для його поправи, коли він є залежний від алкоголю чи інших сучасних недуг?

11. «Йди та вже віднині не гріши» (Ів. 8,11)

Чи я сповідаюся часто і регулярно? Чи маю постійного сповідника і духівника? Чи в моїй парафії є на дошці оголошення визначений час для парафіян для сповіді, адже коли є сповідник у сповідальниці завжди знайдеться каянник? Чи можливо це роблю раз в рік як «толоку» і все? Чи у проповідях повчаю та заохочую до сповіді? Чи моя родина часто сповідається і тим дає приклад для інших?

12. «Спраглий я» (Ів. 19, 28)

Чи я гідно і достойно виконую свої пастирські обов'язки? Чи згадую в молитві моїх братів священників, які є зі мною в деканаті, моїх семінарійних викладачів, настоятелів, мого святителя?

13. «Жінко, ось син твій. Ось матір твою.» (Ів. 19, 26-27)

Чи я вдаюся, сповнений надії, до Пресвятої Богородиці, Матері священників? Чи плекаю марійську побожність? Чи у травні служу молебні та проповідую? Чи можливо роблю це раз в тиждень оправдуючи себе різними нісенітницями, або взагалі не служу?

14. «Отче, у Твої руки віддаю духа мого!» (Лк. 23, 23-46)

Чи у своїй парафії я відвідую хворих принаймні раз у два місяці, щоб уділити їм таїнство Покаяння, Євхаристії, Оливопомазання? Чи проповідую про останні речі, беручи під увагу твори отців Церкви, катехизм «Христос – наша Пасха»? Чи молюся за померлого

мого святителя, співбратівсвящеників, хресних і рідних батьків?

На завершення іспиту сумління прошу всіх помолитись молитву.

Господи Ісусе Христе, дякую тобі, що ти удостоїв мене стояти перед святим Твоїм престолом і здійснювати через мої руки освячення Твого Пречистого Тіла і Чесної Пресвятої Крові. Дай мені ласку розуміти до чого я покликаний, на взірць великого старозавітного священика Мелхіседека, щоб стоячи перед Тобою Господи міг разом промовити із Святим апостолом Павлом: «Я біг закінчив і віру зберіг». Амінь.

У чому полягає обітниця Авраама?

Автор: о. Василь Рак

Виголошено: 8 квітня 2019 р. Б.

Згадаймо зі Старого Завіту історію про синів Ісаака. Їх було двоє – Яків та Ісав. Ісав був старший. Коли він був голодний, то продав своєму молодшому братові первородство. За що? Смішно, але за миску сочевиці. Подумаємо, Яків здобув це несправедливо, хитро, викрав підступно. Може і так. Але торг відбувся, поїзд поїхав. Більше того, Господь ратифікував, прийняв вибір. Про що це може свідчити? По-перше, про низький духовний та інтелектуальний рівень Ісава. Він потоптав власними ногами найцінніший, унікальний дар свого вибранства. Легковажно дозволив себе ошукати. Послухаймо як із даного приводу сказав би Владика Чикагський Венедик Алексійчук:

Де є гріх? Де ми не дбаємо, легковажимо, пропускаємо. А де ми дбаємо, турбуємось, то неминуче з часом ми здобуваємо перемогу, осягаємо успіх. І проблема не в обставинах, які оточують нас, не в людях, навіть не в самих собі, бо Бог нас створив такими, як ми є. Проблема в тому, що ми не завжди дбаємо, не завжди турбуємось, щоб жити по-християнськи, жити досконало, свято і праведно. Стараймося все більше дбати, щоб все виконувати якнайкраще, і наше життя дуже швидко переміниться (06.04.19 літургія, Дивен світ).

По-друге, проблема та погибель Ісава в тому, що він думав та поступав не за мірками розуму та Божої волі щодо себе, але керувався ірраціональними примхами власного черева. Ось за що диявол легко хапає та нищить людей! За черево, за гортань. Пристрасть червеоугодицтва чи гортанобісся. Розуміємо про що йдеться? Підійдемо з іншої сторони. Щоби вразити гадину, треба бити її не по хвості, а по чому? По голові, яку вона так спритно ховає. До? В нас самих. В нашій гортані, в нашому череві. Якщо цього не розуміємо, то, принаймні, очевидним є наступне. Ісав був рабом власного черева. А Яків, Ізраїль – рабом Божим. Чому так сталося, звідки така різниця? Останній – Яків – слухав своєї матері Ревеки, яка є образом доброї та мудрої Церкви. Отож, мудрим та благословенним стане той, хто слухає Церкви. Візьмімо, до прикладу, церковну Постову Тріюдь. Скільки там науки, пояснень, заохочень до стриманості, до посту?!

Звернемося до снів одного із найкращих синів Церкви – св. Преп. Івана Ліствичника. Ось як він висловлюється: «Раб черева вишукує якими стравами вшанувати свято, а раб Божий, думає, якими даруваннями збагатитися» Або: «Розум того, хто постить, молиться тверезо, а розум черевоугодника сповнений нечистих мрій». Або: «Коли черево утискається, тоді впокорується серце, якщо ж черево наповнене їжею, то серце звеличується помислами». Досвідчений монах-пустельник, автор класичного твору із теології духовного життя «Ліствиця» вчить про згубність цієї пристрасті послідовно і дуже розумно. Ось це: «Якщо духовний отець дозволить собі, молодому, випити вина на гостині, то придивись до свого отця: якщо він богоязливий, то можеш випити, коли ж недбайливий, то ліпше тоді, незважаючи на його благословення, зберігати стриманість» (Про вісім головних пристрастей).

Отож, дорогі мої, є одні духовні отці дбайливі, а інші – недбайливі (або як сказав Владика Алексійчук «легковажні»). Вибачте, але не для дискредитації колег-священиків, але для виправлення, покаяння. І зараз для цього зручний для усіх час – Великий піст.

Тепер Благовіщення Пресвятої Богородиці. Здається, це широка тема, окрема від посту. Зовсім ні. Згадаймо як часто зображають Непорочну? В синіх шатах, у віночку із зір та наступає на голову кого? Змія. То на голову чи на хвіст? Вловлюємо суть?

Дорогі мої, у вчорашньому апостолі св. Павло називає християн дітьми обітниці Авраама (Євр. 6,17). В чому полягає обітниця Авраама?.. Вона – для євреїв, чи для християн? Думайте, читайте, Читайте, думайте. На домашнє завдання.

Але обітниці не досягнуть раби (як Ісав), а тільки – сини вільної, мудрої Ревеки-Церкви. А якщо хочете, то діти Пресвятої Богородиці, яка вчить нас боротися, наступати не на хвіст змія, але на голову. І таким чином станемо спадкоємцям обітниці старого і великого Ізраїля. Амінь.

Про дияконію, або служіння любов

Автор: **о. Володимир Чорній**

Виголошено: **7 травня 2019 р. Б.**

«Дай хліба і візьми рай!

Дай мале та візьми велике!

Дай смертне і візьми безсмертне!

Дай тлінне й візьми нетлінне!»

Священниче служіння, священниче покликання, вишкіл, моральна стійкість. Напевно з роками ми, священники, багато переосмислюємо свою діяльність, своє служіння, відповідаючи на виклики часу. Ми розбудовували церковну структуру, матеріальну базу і розбудовуємо її далі. Ми хотіли чогось навчитися, шукали можливості здобути освіту, шукаючи добру книжку, конспект, мудрого вчителя.

На сьогоднішній день ми маємо можливість служити в гарних храмах, маємо непогані богословські заклади, вдосталь наукової богословської літератури, високоосвічену професуру. Здається, все, про що мріяли на початку виходу Церкви з підпілля, Господь нам дав. Замислюємося, чого хоче від нас Господь і чого прагнуть від нас ті, для кого ми служимо. На що націлює нас сьогодні Церква: «Вийти із Захристії» Бл.Омелян Ковч.

Наша Церква завжди старалася послужити нашому народові. Митрополит Андрей Шептицький: «Я так дуже хотів би обтерти сльози з очей тих, хто плаче, потішити кожного, хто сумує, покріпити кожного, хто слабкий та немічний, оздоровити кожного, хто хворий... Я хотів би стати всім для всіх, щоб усіх спасти».

Суть, місія і природа Церкви виявляється у потрібному завданні. Це проповідання Божого Слова - Керигма, здійснення таїнств - Літургія; вчинки любові - Дияконія (Карітас) енцикліка «Бог є любов».

Ці завдання тісно пов'язані між собою, їх не можна розділяти. Вияв милосердя є для Церкви не одним із видів благодійності, яку можна доручити комусь іншому, а належить до її суті, становить прояв її справжнього буття. Це обов'язок кожної людини, кожного

християнина, кожного священика чи духовної особи. Про це говорить Господь, напoминає наш Блаженніший Святослав та Синоди наших Єпископів.

Якщо до перших двох завдань Церкви ми відносимось серйозно, то до третього, але також важливого, не так відповідально.

Ми чітко знаємо, що Господь судитиме нас не тільки за наші провини, але й за те, чого ми не зробили - вчинки любові та милосердя. «Я був голодний, ви мене не накормили, спраглий - не напоїли, нагий - не оділи...».

Більше того, самі занедбуючи цю важливу місію Церкви, не даємо можливості робити це нашим вірним, не роз'яснюючи їм цього важливого акту віри - «Віра без діл мертва».

Також не виховуємо у суспільстві соціальної відповідальності, цим самим даємо можливість обкрадати потребуючих, не бачачи в них Христа, який очікує спасительного милосердя. Приклад: Сиропусна Неділя. Храм із золотими куполами. Поруч людина немічна, занедбана, забута.

Просимо Христа Спасителя нашого, щоб «через наші руки звершував діло спасіння людського роду на тілі нашого народу через нашу Святу Церкву, торкаючи його рани та лікуючи його болі». Блаженіший Святослав.

Погляньмо навколо себе: скільки у світі є нещастя й убогості. Самотності й смутку болі й страждання! Все це є для нас запрошенням до діяльної любові, яка є виявом живої віри. Господь хоче відкрити наші очі на нужду світу, щоб ми навчилися по-справжньому любити і виявляти нашим ближнім Божу любов - увагою до них, сердечним співчуттям, підтримкою, словом потіхи і розради, а головнo, ділами милосердя. Лише тоді ми можемо вважатися живими християнами.

Дияконія, або служіння любові, чи «харитативна діяльність», також виявляє, наскільки живою є та чи інша парафія. Лише коли наші парафії стануть місцем, де піклуються про сироту, заступаються за вдову, допомагають убогому і розділяють страждання із хворими, лише тоді об'являтимемо світові материнське обличчя Церкви та станемо живим знаком присутності Бога серед людей, згідно зі словами св. Августина: «Якщо бачиш любов, бачиш Пресвяту Тройцю».

Через Карітас маємо унікальну можливість виконати діла

милосердя щодо ближнього і дати можливість зробити це нашим вірним фахово і професійно. В цьому нехай допоможе нам Господь.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Формування духовенства після прийняття свячень

Автор: **о. Олександр Левицький**

Виголошено: **4 червня 2019 р. Б.**

Норми загального права та вказівки Апостольського Престолу накладають на духовенство обов'язок упродовж усього свого життя та служіння чувати над поглибленням і розвитком знань та навиків, необхідних для належного виконання своїх душпастирських та священничих завдань у Церкві. Це також стосується і духовного зросту, розвитку людських, інтелектуальних та педагогічних рис. Ієрархи повинні подбати, щоб забезпечити можливість виконання цього обов'язку, а також спонукати і чувати над продовженням формування духовних осіб після завершення ними семінарії.

Постійна формація духовенства - це передовсім завдання, яке кожний священнослужитель має здійснювати індивідуально: читання відповідної літератури, обізнаність з церковними рішеннями, документами і вченням Церкви, підтримуванням, розширенням і поглибленням власного духовного життя через різноманітні духовні практики, молитву, роздуми над Св. Письмом, поглибленого його вивчення, зокрема пізнання і практики різноманітних методик праці з ним. Священик повинен також бути обізнаним з суспільним громадським та державним життям, подіями, які відбуваються у світі, розвивати свої людські, культурні, педагогічні якості, пізнавати і вивчати нові здобутки з тих галузей знань, які допомагають у кращому душпастирстві.

Ієрархія УГКЦ неодноразово піднімала питання постійної формації духовенства, розглядала можливості практичного втілення окремих заходів чи програм. Ще у 1996 р. Синод Єпископів видав розпорядження, щоб кожний єпархіяльний єпископ подбав про постійну формацію свого духовенства, конкретних втілень цього рішення тоді ще не було. Особливою трудностю стало те, що ієрархи не мали чітко визначеного напряму, форми та програми реалізації цього завдання. Дещо пізніше синод створив спеціальну комісію для опрацювання «Правильника постійного підвищення кваліфікації священників». Така назва запозичена з державної, світської сфери. В Україні широко застосовується практика підвищення кваліфікації працівників різних галузей та професій. Провівши паралелі таку назву застосовано у практиці постійної формації духовенства. Насправді ж значення, мета і зміст тут суттєво відрізняються. Підвищення кваліфікації

передбачає вузький напрям, зокрема знань і професійних навичок особи. Натомість контекст постійної формації вказує у першу чергу на тривалість дії, а не періодичні, час до часу, школіння, що закладено у призначення курсів підвищення кваліфікації світських працівників. Також і межі постійної формації мають значно ширші рамки і напрями, не лише богословські знання, запізнатися з новими напрацюваннями, документами, вказівками влади, але також духовну працю над собою, духовний, людський, особистісний ріст. Уже в семінарії кожен кандидат до священства повинен усвідомити собі важливість і обов'язок виховати у собі свідомість того, що його виховання не закінчується завершенням навчання у семінарії, а триває впродовж усього життя.

Відповідальним за постійну формацію духовенства у єпархії є правлячий архиєрей, якому доручено створення інституту постійного виховання священства та призначення священика, відповідального за постійне виховання єпархіальних священиків. Він повинен дбати про належний людський, духовний, інтелектуальний супровід духовенства, а також допомагати священикам опановувати щораз новіші та ефективніші методи пастирювання. Серед напрямів реалізації постійної формації в УГКЦ визначено: зустрічі єпископа зі своїми священиками, під час яких учасники обговорюють різні питання життя Церкви. У реалізації цього завдання потрібно проголошувати єпархіальні священичі дні, під час яких духовенство мало б можливість поглибити знання в різних галузях богослов'я та сучасних пастирських питаннях. Це можуть бути семінари чи робота у групах за визначеною методологією, яка сприяє активній участі присутніх, або «дні священика» (два-три) на початку і наприкінці літургійного року. Для здійснення цих зустрічей єпископ може звернутися за допомогою до богословських освітніх інституцій. Основними предметами, необхідними для постійної духовно-освітньої формації священиків визнано: богослов'я священства; біблійне богослов'я; догматичне богослов'я; моральне богослов'я; літургійне богослов'я: історія УГКЦ в контексті загальної історії Католицької Церкви; Кодекс Канонів Східних Церков; пастирське богослов'я; сектознавство та новітні релігійні рухи. У духовному напрямі до таких засобів і середників постійної формації зараховано: проведення спільних щомісячних духовних віднов та щорічних реколекцій для священиків. Акцентовано на важливість присутності єпископа на усіх етапах формації духовенства, що

сприяє особистому довірливому контактові між священниками. Єпархiальний єпископ повинен особисто бути присутнім на різних зустрічах чи заходах, які проводяться у єпархії у рамках постійної формації духовенства. Це даватиме єпархiальному духовенству особистий приклад та заохочення до постійної праці над собою.

Особливу увагу єпархiальний єпископ повинен приділяти нововисвяченим духовним особам. Правлячий архиєреє повинен надати їм належну підтримку. Чутливим до його потреб повинен бути і перший парох, допомагаючи своїми порадами. Нововисвячений священник повинен мати також належний духовний провід, про що має подбати сам, а також єпископ, визначаючи духовно зрілих та досвідчених священників, рекомендує їх для духовного проводу новоієреєм. Відповідно до цього Синод Єпископів доручив правлячим єпископам Києво-Галицького Верховного Архiepіскопства УГКЦ проводити формаційно-братерські зустрічі священників упродовж перших 5-10 років священства. Цим зазначено, що методологічною працею у цьому напрямі повинні стати вікові групи священників, оскільки у кожного віку свої потреби, труднощі та переживання.

Програма підготовки та виховання священників стала темою засідань Синоду єпископів УГКЦ, який проходив 13-20 вересня 2006 року. На прес-конференції за підсумками роботи синоду, Глава УГКЦ підкреслив, що в підготовці нових священників взята за основу схема навчання папи Івана Павла II, яка базується на чотирьох головних аспектах: людському, духовному, інтелектуальному і пастирському. Для греко-католицького духовенства України ієрархія періодично визначала напрями, які входять у загальні рамки постійної формації. Так у 2007 році Синод Єпископів рекомендував передбачити та профінансувати в окремих єпархіях і екзархатах науково-просвітницькі семінари для священства (по 5 осіб від кожної єпархії та екзархату), які проводитиме підкомісія „За тверезість життя». Здійснювалося це у форматі постійної формації, зокрема у сфері душпатерства. Серед форм постійної формації практикуються також тематичні зустрічі, конференції, лекції. Так у Луцькому екзархаті УГКЦ, в рамках курсів постійної формації духовенства, обговорено певні принципи та особливості катехитичного служіння, а також духовенство мало можливість обмінятися досвідом у сфері катехизації та отримати напрямні котрі визначив Синод Єпископів УГКЦ. Згодом, у цьому ж екзархаті, на окремій зустрічі

обговорено теми участі парафіян у менеджменті та розвитку парафіяльних спільнот; творення дорадчих органів для священика, за участю активних членів громад; вміння священнослужителів вчасно та адекватно реагувати на потреби суспільства в цілому та поручених їм парохій.

У Львівській архієпархії УГКЦ у 2006 р. створено спеціальний Інститут постійної формації духовенства цієї архієпархії. Згідно з розпорядженням місцевого архієпископа усі священики віком до 60-и років зобов'язані брати участь у курсах та лекціях, які організовує цей інститут. Систематичність зібрань з року в рік свідчить про повноцінний дієвий проект. Щоразу викладачами та доповідачами стають різні духовні особи, які представляють різні теми та проблеми життя і діяльності УГКЦ, зокрема широко обговорюються практичні аспекти пасторального характеру.

Починаючи з 2009 р., курси постійної формації духовенства організовуються та проводяться в усіх єпархіях та екзархатах УГКЦ в Україні. Кожний єпархіальний єпископ призначив координатора таких курсів, який курує та слідкує за виконанням програми, добором викладачів і доповідачів. Натомість запрошені до лекцій особи самі визначають актуальні теми чи проблеми, пов'язані зі священнослужінням.

Під час загальної аудієнції 19 серпня 2009 р. у літній резиденції Вселенських Архієреїв у Кастель Гандольфо, папа Венедикт XVI висловився, серед іншого, і про формування священиків, зважаючи на Рік Священства. Святіший Отець зазначив, що сьогодні спостерігається необхідність того, щоб священики свідчили безмежне Боже милосердя, насамперед, своїм життям, тим, що вони повністю осягнули Христа. Наголошено на важливості як початкового, так і постійного формування. Основи, закладені під час семінарійного формування, повинні стати духовним ґрунтом, на якому пізнається Христа, поступово уподібнюючись до Нього, єдиного Первосвященника та Доброго Пастиря. Натомість поступ і постійне вдосконалення у цьому здобувається постійною духовною працею.

Апостольський Престол у своїх документах й надалі звертає особливу увагу на постійну працю, інтелектуальну та духовну, у власному зрості та прямуванні старанного виконання священничих обов'язків. Постійна формація стає одним з головних завдань у сучасному світі, зокрема перед викликами сучасного

секуляризованого світу: «Завдяки швидким і широкомасштабним перетворенням у сучасному світі, його секуляризованому суспільному влаштуванню, адекватна підготовка служителя Церкви неминує стає його важливим обов'язком, який дозволяє не забувати про своє призначення і відгукуватися на потреби нової євангелізації. З цим обов'язком пов'язане особливе право вірних-мирян, які реально відчують на собі плоди ґрунтовної підготовки священика, його чистоти і безгрішності». Виховна діяльність у формуванні духовенства базується на постійно оновлюваній потребі в удосконаленні. Ця потреба внутрішньо властива Божому дару священства та служіння в Церкві, дару постійному і безповоротному. Тому виховання ніколи не може бути визнано завершеним: ні з боку Церкви, яка вказує священику шлях, ні з боку священика, який перебуває під її проводом. Турбота про формування повинна бути попостійною і поширюватися на кожного священика. При цьому необхідно брати до уваги можливості та особливості священиків, тобто їх вік, умови життя і функції, які вони виконують.

Синод Єпископів УГКЦ звертає увагу на відповідальність у процесі постійної формації передовсім самих духовних осіб. Священик повинен усвідомлювати, що процес виховання не закінчується із завершенням навчання в семінарії. Саме життя спонукає душпастиря до невпинної праці над собою, подібно як це відбувається в житті кожного християнина. Якщо священик не здатний включитися у цю програму постійного розвитку, суттєво послаблюється проголошення ним Євангелії. Цим духовенство спонукається до власних старань у постійній формації, а також почуття зобов'язання до участі у тій програмі, яку визначив єпархіальний єпископ. Пройшовши виховну програму у семінарії, священик починає жити своїм священством і служити людям. Перед ним відкривається новий вимір безперервної інтеграції священичої ідентичності через продовження Христової місії, в сопричасті з Христом і Церквою. Цей вимір називається постійним процесом формації. Він є особистим досвідом, який кожен священик здобуває значною мірою з власної ініціативи у громаді вірних, у парафіяльній спільноті, в єдності зі співбратами у священстві та своїм єпископом.

Процес постійної формації відбувається у світлі зобов'язань священика супроти Христа та Церкви, яким він добровільно себе присвятив. Для ефективної праці та відчуття власних досягнень

священик повинен періодично оцінювати духовні, інтелектуальні, психічні та загальнолюдські аспекти свого життя, працюючи над їх далішим розвитком. Глибоке молитовне життя, постійний духовний провід, діалог із парафіянами та співбратами у священстві, співпраця з єпископом стають істотними елементами усіх періодів священичого життя.

У своєму служінні священик на практиці починає застосовувати теоретичні знання, здобуті під час навчання в семінарії. У додатку до цього, у рамках постійної формації, він набуває досвід, як очолювати парафію, проводити зустрічі з парафіяльними радами та структурами, належно управляти парафіяльною касою та нерухомістю, тому так важливим стає набуття досвіду і вмінь. Усе це дають вишколи у рамках постійної формації духовенства, які проводяться у єпархіях. Священику доводиться зустрічатися під час служіння з різноманітними ситуаціями, обставинами, труднощами, надавати духовну підтримку у критичних життєвих ситуаціях як поодиноким вірним, так і цілим спільнотам; відвідувати хворих і самотніх, а також тих, які віддалилися від Церкви. Як діяти і поступати у тих, чи інших випадках допомагають згадані вишколи, зустрічі або курси. На необхідності будування особливих взаємовідносин з вірними та свідченні священства наголошує верховний архиєпископ Святослав Шевчук, в одному зі своїх послань: „бути Христовим священиком - означає бути з людьми! Священик покликаний бути світлим промінням вічності в тимчасовому, живою іконою присутності Спасителя серед Божого люду, тої присутності, яка впродовж усієї історії Церкви була джерелом сили та непереможності віруючого українського народу”. Бути зі своїми вірними, означає поділяти з ними всі моменти їхнього життя, бути поруч з ними і супроводити їх життєвою дорогою. Знати своїх - це необхідна умова місії доброго пастиря. Якщо священик не знає своїх вірних, протиставляється їм чи достатком, чи гідністю власного сану, чи своєю «вченістю», то сумнівно, що він може бути, як пастир, справді добрим. Тут акцентується на людських рисах, людяності та розуміння вірних, служінню яким Церква ставить священика. Це також стосується духовних якостей і розуміння своїх вад, недоліків та праці над ними. Серед іншого постійна формація допомагає формувати себе у набутті згаданих якостей, вмінню будувати ці позитивні взаємовідносини.

Чи потрібен Церкві PR?

Автор: **о. Іван Стефурак**

Виголошено: **9 липня 2019 р. Б.**

Я б хотів розпочати моє звернення до Вас із одного запитання, можливо, навіть і дещо провокативного: чи потрібен Церкві піар? Але відразу застережу, що я не збираюся використовувати цей відведений час для духовних розважань для лекції з менеджменту чи викладати теорії про суспільні комунікації. Ні, я задаю собі і вам це запитання, щоб перенести його в духовну площину.

Якось так склалося, що в пострадянському просторі «слово» піар є синонімом слова пропаганда, реклама, створення позитивного іміджу або ж відбілювання в кризовій ситуації. Його ділять на «білий» і «чорний», його активно використовують в торгівлі і ще більше в політиці. І тут в мене відразу похідне запитання, чи потрібно все це Христу, Який сам добровільно прийняв приниження й наругу? Чи потрібно Христу, який став для тодішнього суспільства скандалом, грецькою «крізісом», послуги спеціалістів, так званих піарників, щоб відбілювати Його образ, чи створювати йому імідж? Звичайно, що наша відповідь буде однозначно «НІ»!

Проте Христу потрібно щось значно більше: «Ідіть і навчайте усі народи». І Він сам, коли проповідував, то для нього було важливо мати зворотну інформацію, тобто не лише навчати, але мати відповідь від аудиторії, чи засвоюється його вчення. Ось чому Він запитує в Апостолів, за кого його мають люди. А учні переповідають те, що люди говорять про Нього: Його вважають звичайною людиною, наділеною надзвичайними дарами, місією від Бога. Потім Ісус запитує їх: «А що ви скажете: хто Я?». І тоді Петро чинить ісповідь віри, кажучи: «Ти - Христос». Тобто учні бачать Ісуса Христа як Божого помазаника, Месію, бачать у Ньому Сина Божого, вповні не усвідомлюючи того, як живий Бог може бути присутнім у людському тілі, учні визнають живого Бога, що є між ними і їх навчає.

На наших зборах ми дуже часто говоримо про розвиток стратегії «Жива парафія», про необхідність катехизації у кожній парафії для усіх вікових категорій, працю з молоддю тощо. І що дуже приємно, що статистика свідчить, що в більшості парафій на сьогоднішній день усе це налагоджено. Іншими словами, кількісний бар'єр є подоланий, але про якісний місцями, думаю,

можна ще подискутувати. І власне, щоб налагоджувати саме якість нашого служіння, існує ще один із інструментів, який в західному світі сприймається дещо відмінно від України. Слово «піар» є аббревіатурою двох англійських слів public relations - "PR", що означає зв'язки з громадськістю. Думаю, що лише лінивий сьогодні не говорить про потребу формування зв'язків з громадськістю для підприємств, політичних і громадських лідерів. Чи Церква має право відставати? Думаю, що ні. Як пригадуємо, у євангелізації від самого початку був присутній заклик до безпосереднього діалогу. Перед апостолами стояло чітке завдання нав'язати зв'язок з тодішньою культурою, так звана інкультурація, щоб кожному народові зрозуміло подати євангельську новину. Чи сьогодні перед сучасними апостолами не стоїть те ж завдання вміти розрізнити свою цільову аудиторію і подати мою катехизу в захоплюючий спосіб? Для цього потрібно відчувати, чим живуть люди в моєму селі чи місті. І цього навіть не достатньо. Поділити цю цільову категорію і по інших характеристиках, наприклад, запитати себе, чи знаю я чим живе сучасна молодь? Коли ми говоримо про public relations, то мусимо розуміти, що нам далеко непотрібно бути великими експертами у цій галузі, достатньо почати використовувати давно винайдені прості методи. Наприклад священик, який не обмежується, лише недільною проповіддю, а після літургії спішить, щоб і ще на церковному подвір'ї поспілкуватися з людьми. Чи священик, який дбає, щоб в нього була дошка оголошень, на якій є не лише розпорядок богослужінь, але й розпорядок сповідей, катехизації, і що важливо, розпорядок духовних розмов з поданням власного номеру телефону, а також скринька для запитань, пропозицій чи й навіть критики. У священика, де все є перелічене, чи не є він добрим менеджером і спеціалістом з піару в доброму значенні цього терміну?

Якщо піти далі, то це все про, що я говорив досі, то це лише інструменти для внутрішньої аудиторії, тобто тих, які ходять до храму. Соціологічні дослідження демонструють, що серед вірних традиційних церков в Україні -11% таких, що відвідують храм в середньому лише раз на місяць, а є ще й певний відсоток, тих, що взагалі не відвідують. Для спеціаліста з піару, така аудиторія називається зовнішньою аудиторією і перед ним стоїть питання, як зацікавити цю аудиторію, щоб вона стала внутрішньою. Цікаво відзначити, що в цьому напрямку фантазії душпастирів в УГКЦ є доволі активними. Коли ще не було соціальних мереж, знаю

що були священики, які збирали номери телефонів мешканців округу їхньої парафії і розсилали смс з різними оголошеннями, привітаннями. Сьогодні з цим значно простіше, інструментів до вибору і кольору: месенджер, вацап, вайбер, телеграм тощо. Тільки, щоб було бажання творити спільноту і йти чим раз активніше, до тих, що не приходять до нас. Окремо декілька слів про фейсбук. Чи є там Христос? Його «акаунту» я не знаходив, про те Він сам заповідав, що там, де двоє чи троє зберуться в Його ім'я там і Він буде серед них. Тут можна зауважити, що частина священиків дуже вміло вміють подавати у фейсбуці новини так, що з захопленням хочеться взяти приклад з такого священика та з його парафії, бо живе вже не він, а живе в ньому Христос. На жаль є й такі, що застрягли на рівні регулярного селфі й нарцистичного вихвалянням з особисто-приватної сфери життя...

І насамкінець третя функція піару. Моніторити суспільну думку про організацію. В Церковній площині це є щось більше. Нам важливо знати, ким є Христос, якого ми проповідуємо і чим є Його Церква для сучасної людини? Сьогодні люди по-різному відповідають на це запитання, відповідно до своєї свідомості, здатності прийняти Боже одкровення, до рівня свого духовного життя». Але наше завдання проповідувати Ісуса Христа, який є нашим Спасителем, в якому кожен із нас може отримати вічне життя. Каже апостол Павло: «Хто вірує в Ісуса як Господа і в те, що Він воскрес із мертвих, - уже спасений». Тобто віра в Сина Божого - Бога, який став людиною, є ключем до перемоги над гріхом і смертю: «Мало тільки вірити в глибокі високі істини, важливо ними жити. Тому ми розуміємо, що найкраще саме по ділах наших інші зрозуміють, що ми його учні. Але як я вже говорив на початку, цей світ не зрозумів Христа. Доля християн аналогічна: «Блаженні ви, коли вас будуть зневажати, гонити та виговорювати всяке лихо на вас, обмовляючи мене ради». Тому нема причини опускати руки. Вже у перші століття християнства апологетам треба було доводити, що учні Ісуса не палили Риму і що вони не приносять в жертву немовлят. Тим паче сьогодні добрі новини нікого не цікавлять, новину творить погана новина... Враховуючи, що будь-яке поширення інформації про Церкву чи Бога - це апостолія, то він завжди викликав протидію. Тому хочемо ми чи ні, до певної міри ми завжди будемо в інформаційній війні. Однак за нами вибір: миротворці ми чи мимоволі, захищаючись, перетворюємося в агресорів. «У китайській мові слово

«криза» складається з двох ієрогліфів. Перший означає «страх», друге - «можливість». Кожен бачить щось своє. Нам точно потрібно бачити можливість». Конкретний приклад: кризова ситуація, коли Владика Філарет виступив проти того, щоб греко-католики служили в Софії Київській, ця подія заставила говорити провідні ЗМІ про нашу Церкву дуже багато і поглиблено. Таку рекламу годі б було оплатити...

Св. Іван Павло II говорив, що Церква повинна бути як дім зі скла, де всі можуть побачити, що відбувається і як вона (Церква) виконує свою місію вірності Христові і євангельському переданню. А Джон Патрік Фоллі, тодішній голова Папської ради у справах суспільних комунікацій, переконував, «що журналісти повинні допомагати нам мити вікна того дому». Проте і з боку останніх нерідко буває, що вони шукають сенсацій, незважаючи на людські долі...

Але треба розрізняти гріх і грішника. Місія Церкви - це нести не тільки правду, але й милосердя. Той, хто потрапляє у коліщата журналістської немилості, також потребує допомоги.

Церкві важливо залишатися «польовим шпиталем», творити добро і нічого не боятися. Ось, що говорить Папа Франциск про тих, що його критикують: «Не можу заперечити, що не існує певний опір до мене. Я його бачу і знаю його. Існують доктринальні опори. Заради психічного здоров'я я не читаю сайтів цього так званого "опору". Я знаю, хто вони, знаю групи, але не читаю їх просто задля власного ментального здоров'я. Якщо ось дуже серйозне, мене інформують, аби я про це знав. Це прикро; але ми мусимо йти далі. Коли я помічаю опори, стараюся провадити діалог, наскільки діалог можливий; але деякі опори походять зі сторони людей, які вважають себе посідачами істинного вчення, які звинувачують у ересях. Коли в цих людях, у тому, що вони кажуть або пишуть, я не знаходжу духовного добра, то просто молюся за них. Мені прикро, але я не затримуюся над цим почуттям заради психічної гігієни. А щодо різних скандалів, які час від часу вибухають і в Церкві, то Папа вказує на цілюще значення сорому та заохочує любити також і поранену Церкву.

Отож, робімо все, що від нас залежить, щоб люди з нашої проповіді розпізнавали в Христі Сина Бога живого. Робімо добро і нічого не біймося. Це й буде найкращим нашим РР? (піаром)!

Чого молодь очікує від Церкви?

Автор: **о. Михайло Віхоть**

Виголошено: **1 жовтня 2019 p. Б.**

У сьогоднішньому своєму духовну слові я хочу пригадати про історичну подію, яка відбулася рік тому, і яка свідчить про велику турботу Святішого отця папи Франциска та єпископів усього світу про молодь. Мова йде про XV Звичайну Асамблею Синоду Єпископів, яка тривала у Ватикані з 3 до 28 жовтня 2018 p. Темою зустрічі була «Молодь, віра та розпізнавання покликання».

Хотів би разом з вами пригадати деякі питання, які були обговорені протягом даної події.

Прислухатись до молоді

Під час засідань, насамперед, звернено увагу на потребу прислухатись до голосу молоді. Підкреслено значення давати вірогідне свідчення. Не вистачає тільки проповідувати, потрібно засвідчити свої слова прикладом власного життя. Один з учасників Синоду вказав на проблему відчуження молоді, яка відчуває, що її не приймають та не розуміють.

Молодь – це простір Бога

Не слід очікувати, що молодь сама прийде до Церкви, але потрібно нести Церкву до молоді. Молодь – це простір Бога, наголошено під час синодального засідання, бо в ній присутній Господь. Погляд молодих людей звернений у майбутнє, а воно необмежене. Молоді люди повинні не тільки «творити» Церкву, але «бути Церквою».

Музика як засіб євангелізації

Засобом для цього може стати й музика, здатна пробуджувати ентузіазм та емоції. У ній підлітки та молоді люди шукають чогось переконливого, спроможного висловити їхні радощі та тривоги. Відкривання краси віри та чару Євангелія проходить також і через це. Музика може послужити засобом першої євангелізації, адже коли вона є прекрасною, то викликає ностальгію за небом.

Спорт – знаряддя євангелізації

Отці Синоду обговорили також питання важливості спорту, як знаряддя євангелізації в сучасному світі: спорт і віра потребують одне одного, щоб формувати уми, тіло й дух, тобто, формувати

людину в її цілісності, а для цього необхідно приділити увагу душпастирству спорту.

Церква – домівка та Матір для молоді

Церква покликана стати Матір'ю й домівкою, де молодь завжди може бути вислухана та де її зрозуміють. Зокрема, та молодь, що походить із складних життєвих ситуацій, яка є немов «відкинуте каміння», що завдяки звіщенню Доброї Новини про Ісуса Христа може стати наріжним каменем у побудові кращого світу.

Потреба літургії та приватної молитви

Серед іншого, окрему увагу Отці Синоду звернули на те, що катехизація та літургія, разом із народною побожністю, в контекстах переслідування допомогли врятувати, зберегти віру багатьох християн. Отож, не можна піддатись спокусі активізму, але звернути увагу молодого покоління на те, що молитва є надзвичайно важливою для їхнього християнського життя. А також необхідно, аби Церква молилась за молодих людей та їхнє покликання.

На переконання учасників Синоду, слід забезпечити молоді духовний супровід, завдяки якому вони могли б пізнати відвічні євангельські цінності, які провадять людину до справжнього щастя. На цьому шляху великою допомогою є приклад численних святих, якими багата наша історія.

Тут варто зазначити, що учасником даної асамблеї був і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав, який, звертаючись до Святішого Отця та синодальних отців, звернув уваги на те, що Церква повинна навчити сучасну молоду людину молитися. “Пригадую, що хтось із синодальних отців ... говорив про необхідність молитися за молодь. Я б хотів додати: потрібно молитися не лише за молодь, а й разом із молоддю. Ми бачимо, що серед молоді дуже сильно зростає ця потреба».

Важливість Святої Літургії та Святих Таїнств

Учасники Синоду ще раз пригадали важливість участі в Святій Літургії, в sacramентальному житті Церкви, в щоденних молитвах, адже все це є засобом залучення молоді, включаючи її в активне життя Церкви, вчиняючи юнаків і дівчат головними дійовими особами життя Церкви.

Самотність у достатку

Синодальні Отці звернули окрему увагу на потребу не обмежуватись очікуванням молоді в парафіях, бо справжнім викликом є «Церква в дорозі», як про це багато разів згадував Папа Франциск. Сучасна молодь має чимало віртуальних друзів, але часто не має жодного справжнього приятеля. У цьому аспекті дуже важливою є соціальна доктрина Церкви, справжній компас, який орієнтує молодь у виборі життя, а також незмінна родь католицьких шкіл, що є не тільки прекрасними освітніми центрами, але мають можливість активно залучити молодих людей у життя Церкви.

Союз Церква-сім'я

Під час Синоду йшла мова також і про оживлення союзу Церква-сім'я, адже саме родина є першим вихователем дітей, зокрема, в супроводі їх до дорослого життя. В наші часи потрібно особливо підтримати сім'ю, що ґрунтується на християнському подружжі, підкреслюючи роль батька в передаванні віри та дозрівання особистості дітей. Ця роль повинна розгортатись у співпраці, а не в змаганнях з роллю матері.

Звичайно, що це лише частина тих питань, які були обговорені на Синоді. Але і вони показують, наскільки молоді люди прагнуть правдивого життя у Христі.

Як підсумок даної асамблеї Синоду єпископів 2 квітня 2019 року було оприлюднено апостольське післясинодальне повчання папи Франциска «Christus vivit» («Христос живе») «для молоді і всього Божого людю». Воно розпочинається словами «Христос живе. Він – наша надія та найпрекрасніша молодість цього світу. Все, до чого Він доторкається, стає молодим, новим, наповняється життям. Тому перші слова, з якими хочу звернутися до кожної молодої людини: Він живе й хоче, щоб ти жив!»

Документ розподілений на 299 пунктів, зібраних у 9 розділах:

«Що Боже слово каже про молодь?», «Ісус Христос завжди молодий», «Ви – Боже теперішнє», «Велике звіщення для всієї молоді», «Вкорінена молодь», «Дороги молоді», «Душпастирство молоді», «Покликання», «Розпізнавання».

Чого прагне сьогоднішня молодь? Чого вона очікує від Церкви? Молоді люди бажають, щоб Церква була «автентичною», щоб відзначалася «взірцевістю, компетентністю, співвідповідальністю і культурною стійкістю», щоб радше супроводжувала у світлі

Євангелія через життєві ситуації, а не просто повчала, і щоб була «прозорою, гостинною, чесною, привабливою, комунікативною, радісною й інтерактивною». Тобто, щоб була «менш інституційною, а більше спрямованою на взаємини, здатною приймати без попереднього осуду, спроможною бути приятелькою, гостинною і милосердною».

І на завершення хочу пригадати слова папи Франциска до молоді: «Кращий світ будується також завдяки вам, вашому бажанню змін та вашій великодушності. Не бійтеся прислухатися до Святого Духа, Який підказує вам сміливі рішення, не зволікайте, коли сумління вимагає від вас ризикнути, аби йти за Вчителем. Також і Церква бажає прислухатися до вашого голосу, до вашої чутливості, до вашої віри; також і до ваших сумнівів та критик. Нехай же ваш голос буде почутим, нехай воно відлунує у громадах і досягне пастирів».

Звіщати Добру Новину

Автор: д-н **Василь Качмарський**

Виголошено: **4 листопада 2019 р. Б.**

Слава Ісусу Христу! Всечесні отці! Сьогодні разом з вами хотів би коротко розважити над черговим Євангелієм дня, а саме над уривком із Євангелія від Луки 8 глава з 1 по 3 стих, у якому читаємо такі слова: «Одного разу проходив Ісус через міста та села, проповідуючи й звіщаючи добру новину про царство Боже. З ним були дванадцять, і деякі жінки, що були оздоровлені ним від злих духів і недуг: Марія, звана Магдалина, з якої вийшло сім бісів, Іванна, жінка Хузи, Іродового урядовця, Сусанна та багато інших, що їм помагали зо своїх маєтків». Цей уривок можна трактувати досить по різному, до прикладу більшість коментарів на які я натрапив, зосереджують свою увагу на жінках які знаходяться біля Ісуса. Але я хотів би представити цей уривок у контексті євангелізації.

Із перших рядків цього Євангелія ми бачимо, що Ісус Христос звіщає Добру Новину про царство Боже, тобто звершує акт євангелізації. Звіщання Доброї Новини у житті Ісуса займає центральне місце, Добра Новина є сенсом життя та головною місією Ісуса Христа на землі. Добра Новина є настільки важливою для Христа, що він дає особливе місійне завдання своїм учням: «Ідіть, отже, і зробіть учнями всі народи: християчи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа; навчаючи їх берегти все, що я вам заповідав. Отож я з вами по всі дні аж до кінця віку». Цікавим тут є те що Ісус промовляє до свої учнів у наказовій формі, він не просить чи до прикладу заохочує, але в строгій формі наказує своїм учням те чим вони повинні займатися, тобто наказує іти і звіщати Добру Новину.

У 2018 році Синод Єпископів нашої Церкви видає послання, темою якого є «Боже Слово і катехизація», у першому абзаці якого знаходимо такі слова: «Бути християнами означає бути учнями Ісуса Христа, єдиного Учителя, носіями Його Духа, вістунами Його Доброї Новини та свідками Істини, якою є Він сам. Як член Церкви Христової, кожен християнин покликаний зростати в Ісусовому учнівстві: Силою і діянням Святого Духа щоразу глибше пізнавати свого Божественного Учителя, який присутній у спільноті Церкви, та ділитися своїм досвідом із ближніми». Отож, завдання звіщати Добру Новину відноситься не тільки до

апостолів, але до цілої Церкви, тобто до тих всіх хто є хрещений і вважає себе християнином. Кожний християнин є покликаний до проголошення Доброї Новини, ба більше того, кожний християнин має обов'язок звіщати цю Добру Новину. Про це не втомлюється постійного говорити і Папа Франциск. У своїй апостольській адгортації «Радість Євангелія» яка є повністю просякнута Доброю Новою він пише: «Кожний охрещений, незалежно від функцій, які виконує в Церкві, й від рівня релігійної освіти, є активним суб'єктом євангелізації, тому неправильним буде розуміння євангелізації, яку здійснюють кваліфіковані спеціалісти, у той час, як решта вірних – тільки реципієнти їхньої праці».

У наступних рядках сьогоднішнього Євангелія, бачимо що підчас проголошення Доброї Новини, з Ісусом були його учні та деякі жінки які їм допомагали. Присутність інших людей біля Ісуса Христа, так би мовити його співробітників, є немовби підтвердженням того, що проголошення Доброї Новини є нашою однією, великою спільною справою, у якій кожний має своє особливе завдання, особливу місію. На прикладі жінок бачимо що вони безпосередньо не звіщають Добру Новину, але своїм служінням дбають про те, щоб Ісусові та його учням не бракувало нічого матеріального (до речі євангелист Лука пише досить ясно і конкретно що вони допомагали зі своїх маєтків, тобто допомагали фінансово).

А тепер, дорогі отці, я хотів би, щоб кожний із нас себе запитав: «А яке місце у моєму душпастирському служінні займає проголошення Доброї Новини? Чи готовий я пожертвувати себе, свій час, вийти із зони свого власного комфорту, щоб звіщати Добру Новину?» АДЖЕ ДЛЯ ХРИСТА ЦЕ БУВ СЕНС ЖИТТЯ!!! Нехай ці два короткі запитання будуть нашою сьогоднішньою точкою для розважання, і пам'ятаймо що головним завданням у нашому служінні є проголошення Доброї Новини, найперше прикладом життя, служіння, а потім словом, ну і звичайно не забуваймо за катехитичне служіння за допомогою якого можна здійснити це завдання, яке Ісус Христос дає усім нам, тобто Церкві.

Гріх Давида

Автор: **о. Софрон Зелінський, ВС**

Виголошено: **3 грудня 2019 р. Б.**

1. Духовний стан Давида

Давид був царем. Він твердо йде дорогою святості. Є особа з великої букви. Має свої недоліки, хиби, але Бог у нього є на першому місці. Вірність Богові покриває усі його хиби. Давид, також вірний людям. Він виконує все те, що обіцяв. Він має одне обличчя. Для Бога і людей. Не носить маски. Не фальшивий. Цей народ добре його знає, поважає і любить. Ніхто не міг повірити в те, що Давид може впасти.

Митакоже як Давид. Служимо Богові й людям. Крокуємо дорогою святості, Спілкуємося з Богом, радимося, прислуховуємося до Нього. Та інколи до нас також закрадається думка, що ми стоїмо так високо, що ніколи не впадемо у важкі гріхи.

2. Історія одного гріха

Коли усі пішли на війну, Давид залишився в палаці. (2 Самуїла 11.1). Історія його гріха, як і історія усіх гріхів, розпочинається з маленьких недосконалостей, які з часом стають великими провинами. «Давид zostався в Єрусалимі». Здається, що нічого тут немає поганого. Але Давид раніше ніколи так не поступав. Він завжди був разом зі своїми воїнами. Він сам брав участь у всіх походах, а зараз залишився дома. Він був задоволений тим, що має. Він зупинився, а ми знаємо, що хто не йде вперед - йде назад. Коли людина зупиняється, починає мати багато вільного часу, стає лінива, а коли є вільний час і немає що роботи - диявол знаходить чим зайнятися.

Гріх Давида розпочинається через погляд. Він побачив жінку, яка купалася. І вона йому сподобалася. Давид зараз допускається таких гріхів, яких раніше не допускався. Цього для нього замало. Давид хоче більше знати про неї. Тобто наступним кроком до гріха була цікавість. Скільки гріхів ми допускаємо через непотрібну цікавість. Цікавість у поглядах, цікавість до інтернету, до телебачення і. т. д. Давид кличе слугу і просить щоб він дізнався хто вона така. Жінка Урії. Коли Давид дізнався хто вона, відповідно йде наступний крок. Давид хоче з нею зустрітися. Зустріч, тобто

близький контакт. Відповідно наступним кроком є сам гріх.

П'ять кроків до гріха. Ліни́вство (перестав боротися), погляд, ціка́вість, зустрі́ч і сам гріх. Це є основні кроки гріха. Їх ми бачимо також у первородному грісі. Про них маємо пам'ятати і навчати інших.

Давид не тікав від нагоди до гріха.

Але це не є його найбільший гріх. 50 псалом Давид пише через інший гріх.

Давид дізнається, що Ветсавія вагітна. Отже Давид має 3 шляхи.

- Сказати правду, тоді втратить славу в народі.
- Не зізнаватися, тоді жінку і дитину мають каменувати
- Вбити чоловіка.

Давид, насправді не хоче вибирати жодного із цих варіантів. Тоді придумав наступний план

Тепер насправді Урія був вірний Богові і своїм людям.

Другий раз Давид його напоїв, але й тоді він не пішов додому. Урія не міг дозволити собі те, що друзі не роблять, (усі мої друзі на війні а маю йти додому з жінкою спати)

Після цього всього Давид вибирає третій шлях.

Перший раз Давид робить рішення без молитви. Він уже не радиться з Богом, а вибирає сам.

3. Покаяння Давида

Давид починає бути сумним, хоча має все, що хотів: славу, жінку. Гріх приносить смуток і забирає запал до боротьби.

Все, що зробив Давид - не сподобалося Богові. Тоді Бог посилав до нього пророка Натана. Натан знає, що має говорити з Давидом, але не знає як це зробити, бо коли скаже правду в очі, Давид і його вб'є. Тоді Натан вибирає найкращу чесноту Давида - це справедливість, і прийшовши до нього розказує одну історію.

Ти той чоловік. Це є голос совісті, який ми чуємо.

Після цього гріха написав Давид покаянний 50 Псалом.

Значення Нового року та Літургійного року

Автор: **о. Іван Жук**

Виголошено: **26 грудня 2019 р. Б.**

*Господній Дух на мені, бо він мене помазав.
Послав мене нести Добру Новину бідним,
звіщати полоненим визволення,
сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю,
оповістити рік Господній сприятливий...*

(Лк 4, 18-19)

Стоїмо напередодні Нового року, тому хотів би роздумати сьогодні разом з вами над значенням Нового року та літургійного року і нашого з вами служіння у ньому.

Святе Євагеліє від Луки каже, що Господь прийшов на світ на те, щоб оповістити рік Господній сприятливий... Рік Господній — Рік Літургійний — Рік цивільний. Мені виглядає, що Рік Літургійний є посередником між Роком Господнім і Роком новим, цивільним.

Рік Господній відмінний від років людей. Рік людей складається з часу: хвилин, годин, днів, місяців. Час Господній — вічність. Час людини перехідний, мінливий, короткотривалий. Це народження, дитинство, зрілість, старість і смерть; час початку і час кінця. Минуле, теперішнє і майбутнє — це три його виміри. Минуле не вернеться, теперішнє не вловимо, майбутнє невідоме... Минуле і теперішнє становить історію людини та історію цілого людства. Майбутнє, щось таке невідоме, що можна його тільки проектувати.

Рік Господній — вічне «тепер». Це те, що ми виражаємо закінчуючи возгласи; «нині і завжди і на віки віків». Минуле і майбутнє — це «тепер, на віки віків». Однак, Бог вічний промовляє до людини в її часі, у часі її проходу по цьому світі. В часі людства відбувається історія спасіння Старого і Нового Заповітів.

Церковний календар міститься у цивільному календарі. Але його значення зовсім інше від цивільного. Церковний календар містить у собі вимір вічності, цей «на віки віків». Те, що сталося колись, ми продовжуємо, «нині і повсякчас, і на віки віків». Кажу «продовжуємо», не «повторяємо». Історія Ісуса Христа, Богородиці і всіх святих не повторюється, а продовжується, присутня тепер і на завжди; увіковічнюється те, що колись сталося.

Христос продовжує спасати. Він спасає нас тепер і буде

спасати на «віки віків». Також Богородиця присутня тепер своїм народженням і введенням у храм, Благовіщенням і Успенням. І святі, які провели свою історію спасіння у даному часі, є з нами тепер у сопричасті.

Крім цього, у церковному році маємо можливість подолати те, що неможливо виправити в історії людини. В історії людини не можемо відмінити те, що колись сталося. Не можемо відмінити день народження, місцевости, батьків, не можемо замінити подій, повернутися назад та оминати здійснені аварії чи трагедії. Не можна повернути колеса життя (хоч це людині сниться та навіть зображується у фільмах та в літературі). Навпаки, у літургійному вимірі, у Році Господньому, можемо все відтворити і відмінити. Можемо переобразити навіть темні сторінки нашої особистої історії, є можливість відродитися у святості, просвітити світлом життя тіні історії церкви і світу, зодягнути смертне красою нетління, а навіть гріх наповнити благодаттю. Те, що в даному часі було знаком прокляття, можна перетворити на знак благодаті; те, що зотліло переживати тепер у світлі безсмертя. Справді, в літургійному вимірі темне минуле, можна освітити світлом життя, переобразити, воскресити чи вознести на небо. І те майбутнє, — невідоме для людського розуміння, — у світлі Літургійного року можна просвітлити світлом розуміння, надією майбутньої слави, яка переживається «тепер» у літургійних діях, зокрема під час Божественної Літургії, яка є «джерелом і вершиною» всього літургійного дійства.

Божественна Літургія продовжує те, що сталося заради нашого спасіння раз на завжди, «і на віки віків». Христос продовжує народжуватися, хреститися у Йордані, проповідувати Слово Євангеліє: Він продовжує вмирати і воскресати. Він продовжує нас спасати тут і тепер; тут і по всіх місцях цілого світу.

Під час Божественної Літургії, ми вже співаємо разом з Херувимами і Серафимами, ми молимося разом зі всіма Блаженними силами, ми споминаємо те, що сталося заради нашого спасення. Під час Божественної Літургії, Ісус бере тепер у свої руки хліб, його благословить і каже: «Прийміть, їжте, це моє тіло; бере тепер чашу з вином і каже: «Пийте з цієї чаші всі... Це моя кров, що за вас проливається... Дух Святий сходить на нас, і на освячені дари, — тут і тепер — та перетворює нас і освячені дари в одне Христове Тіло, в один святий, Божий народ... І святес

подається святим.

Літургійний рік осучаснює те все, що сталося заради нас раз на завжди, здійснює все тепер, звіщаючи одночасно майбутню славу. Отже, можемо сказати, що Літургійний рік — це Рік Господній сприятливий, спасительний

Дорогі Отці! Ми живемо у цьому світі, проходимо цивільний календар, в якому позначена наша дата народження, місце і дата хрещення, наші дні свячень, і де, також колись, буде позначена дата нашої смерті. Все проминає... Це закон цього світу, якого ніхто не може замінити. Тому Апостол Павло перестерігає: «Ті, що користуються цим світом, немов би не користувались, бо проминає образ світу цього» (І Кор 7,31)

Ісус Христос також нам каже, що ми у світі, але не з цього світу, бо Він нас вибрав і призначив, щоб ми йшли і плід пренесли, та щоб тривав наш плід..., Він поставив нас апостолами і проповідниками, щоб люди не згубилися у світі цьому, щоб жили Літургійним роком, щоб не проминув намарно час їхній у цивільному календарі; щоб вони прикріпились до часу Господнього, до часу вічності, входячи у літургичне таїнство, переживаючи те, що сталося раз на завжди, тепер у власному житті і в житті Церкви.

Тому велика пересторога, яку ми слухали сьогодні від Апостола Павла:

«Коли хтось Вам проповідує інше Євангеліє, ніж те, що ми прийняли, — нехай буде анатема» (Гал 1,9). Апостоли і проповідники мають звіщати те Євангеліє, яке проголосив Ісус Христос раз на завжди, в його істинності й чистоті, прозорості й простоті, будучи готовими за це Євангеліє віддати своє життя. Провідувати в такий спосіб щоб ті, які слухають могли повірити, охреститись і спастись; Визволитись від проминаючого часу до майбутньої слави, вічного, непроминаючого тепер.

«Бог хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до розуміння правди» (1,4) — пише Апостол Павло до Тимотея.

Ось яке завдання священика, Єпископа! Вести Божий народ з виміру дочасного у вічне, з тлінного у нетління, від смерті до воскресіння. Ми поставлені саме на те, щоб бути проповідниками і апостолами, учителями у вірі і в правді, звістителями Христового Євангелія, чоловіка Христа Ісуса. На те, ми одержали ласку священства, з його потрібним завданням: освячувати, вчити і

провадити Божий народ та навіть віддати своє життя як викуп за багатьох.

Наше сьогоднішнє зібрання відбувається в даному історичному часі й місці, отець канцлер веде протокол і воно записується у цивільному календарі, зі всіма його недоліками та обмеженнями. Проте наше зібрання повинні свідчити щось з виміру церковного календаря, з виміру вічного тепер. Ми покликані інтерпретувати минуле і звіщати майбутнє у світлі Року Господнього сприятливого, здійснювати історію спасіння особисту і церковну, «навчати, докоряти, направляти, виховувати у справедливості» (II Тим 3, 16), вселяти надію на переображення світу і звіщати майбутнє воскресіння.

Літургійний Рік, тобто час Господній, кличе нас постійно підносити в гору серця! Закликає нас відкривати серця і уми, щоб вічне тепер, те літургичне «нині і завжди, і на віки віків», прийшло з висоти і преобразило те, що дочасне; воскресило те, що смертне. Амінь!

З прийдешнім Вас Новим Роком та Різдвом Христовим!

ПЛАН АРХІЄПАРХІАЛЬНИХ ПРОЩ

05 квітня – Хресна Дорога вулицями Івано-Франківська

02 травня – XV Проща випускників шкіл до Погоні (*п. Галина Гришко – 067 344 05 89*)

10 травня – Архїєпархїальна хода вервиці вулицями Івано-Франківська

17 травня – Архїєпархїальна проща до Зарваниці (*митр. прот. Олег Каськів – 067 342 36 61*)

30 травня – XI Архїєпархїальна проща учнів катехитичних шкіл та катехитів до Погоні (*д-н Василь Качмарський – 066 658 76 30*)

20-21 червня – Проща до с. Старуні (*о. Ярослав Середюк – 067 344 13 74*)

28 червня – Архїєпархїальна проща родин до Маріямполя (*о. Роман Дзюбак – 050 668 93 89*)

01-02 серпня – Всеукраїнська Патріарша проща до Крилоса (*о. Ярослав Жолоб – 098 311 44 30*)

20 вересня – Учнівська проща до Гошева (*о. Вінкентій Слободян, ЧСВВ – 096 386 62 24*)

10-11 жовтня – Міжнародна проща вервиці до Погоні (*о. Никодим Гуралюк, ЧСВВ – 067 344 35 52*)

13 грудня – Митрополича проща до Архїкатедрального і Митрополичого Собору Воскресіння Христового (*о. Іван Жук – 066 836 27 74*)

ПЛАН ДЕКАНАЛЬНИХ ПРОЩ ДО ГАЛИЦЬКОЇ ЧУДОТВОРНОЇ ІКОНИ МАТЕРІ БОЖОЇ В С. КРИЛОС

(початок Богослужінь об 11:00 год.)

7 червня - Болехівський, Долинський, Перегінський деканати

14 червня - Рожнятівський, Калуський, Войнилівський деканати

5 липня - Боднарівський, Лисецький, Тисменицький деканати

19 липня - Галицький, Бурштинський, Більшівцівський деканати

6 вересня - Рогатинський, Черченський, Букачівецький деканати

13 вересня - Богородчанський, Солотвинський, Північний та Західний деканати м. Івано-Франківська

20 вересня - Єзупільський, Голинський, Південний та Східний деканати м. Івано-Франківська

4 жовтня - Брошнівський, Центральний деканат м. Івано-Франківська

Контактна особа - прот. Ярослав Жолоб - 098 311 44 30

СТАТИСТИЧНІ ДАНІ

Дияконські свячення

1	Башта Микола	17 лютого 2019р.
2	Бендик Михайло (брат Лука - <i>монах монастиря Покрови Пресвятої Богородиці</i>)	17 лютого 2019р.
3	Гумен Андрій	17 лютого 2019р.
4.	Сабало Богдан	17 лютого 2019р.
5.	Баланюк Павло	5 травня 2019р.
6.	Кубік Олександр	5 травня 2019р.
7.	Карпінєць Дмитро (брат Климентій - <i>монах монастиря Волоченого Слова</i>)	26 травня 2019р.
8.	Жилавий Олег	2 серпня 2019р.
9.	Качмарський Василь	2 серпня 2019р.
10.	Луцький Андрій	2 серпня 2019р.
11.	Марков Юрій	2 серпня 2019р.
12.	Полоз Микола	2 серпня 2019р.
13.	Рудницький Степан	2 серпня 2019р.
14.	Шлапак Назарій	2 серпня 2019р.

Ієрейські свячення

1	Башта Микола	17 лютого 2019р.
2	Бендик Михайло (брат Лука - <i>монах монастиря Покрови Пресвятої Богородиці</i>)	17 лютого 2019р.
3	Гумен Андрій	17 лютого 2019р.
4.	Сабало Богдан	17 лютого 2019р.
5.	Баланюк Павло	5 травня 2019р.
6.	Кубік Олександр	5 травня 2019р.
7.	Карпінєць Дмитро (брат Климентій - <i>монах монастиря Волоченого Слова</i>)	26 травня 2019р.
8.	Жилавий Олег	2 серпня 2019р.
9.	Качмарський Василь	2 серпня 2019р.

10.	Ляхович Андрій	18 серпня 2019р.
11.	Снак Михайло	18 серпня 2019р.
12.	Ясеницький Юрій	18 серпня 2019р.

Померлі

1	Николин о. Ізидор	13 квітня 2019р.
2	Гірняк о. Дмитро	25 квітня 2019р.
3	Козовик о. Іван	27 вересня 2019р.
4.	Божик о. Зіновій	17 грудня 2019р.

This image shows a full page of blank, lined paper. It features approximately 20 evenly spaced horizontal blue or grey lines across the entire width of the page, typical of notebook paper. There are no margins, text, or other markings present.

[illegible]

ВІСНИК
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УГКЦ
№ 16 (2019 р. Б.)

Видавець:

Курія Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ

Редакційна колегія:

митр. прот. Олег КАСЬКІВ,
прот. Віталій ТОКАР,
прот. Віталій ФЕДУН

Літературний редактор

п. Галина ГРИШКО

Комп'ютерна верстка і дизайн

о. Володимир ЛУКАШЕВСЬКИЙ
Михайло МАКАР

Адреса: 76019 Івано-Франківськ, вул. Василіянок, 64

Телефон/факс: +38 (0342) 78-53-76

Електронна пошта Архієпархії: konsystorija@ukr.net

Електронна пошта прес-служби: press.ugcc.if@ukr.net

Офіційний сайт: www.ugcc.if.ua

Формат: 148x210

Папір: Офсетний 80 гм/м²

Друк: «Нова Зоря», м. Івано-Франківськ, пл. Міцкевича, 5

Наклад: 320 примірників

м. Івано-Франківськ

2020 р.

© Івано-Франківська Архієпархія УГКЦ

© Івано-Франківська Архієпархія УГКЦ

© Івано-Франківська Архієпархія УГКЦ

© Івано-Франківська Архієпархія УГКЦ

© Івано-Франківська Архієпархія УГКЦ

Собор Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ
на тему: «Еміграція, поселення і глобальна єдність УГКЦ»

Видавець:

Курія Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ

м. Івано-Франківськ, вул. Василянок, 64

Телефон/факс: **+38 (0342) 78-53-76**

Електронна пошта: **konsystorija@ukr.net**

Електронна пошта прес-служби: **press.ugcc.if@ukr.net**

Офіційний сайт: www.ugcc.if.ua